

**Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Державний заклад
«Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка»**

**ВП «Брянківський коледж
Луганського національного університету
імені Тараса Шевченка»**

ТВОРЧА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

*Матеріали регіональної студентської
науково-практичної конференції*

3 квітня 2013 р.,
м. Брянка

Луганськ
ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка»
2013

УДК 377. 015. 31

ББК 74. 470. 023

T28

Редакційна колегія:

Сапіжак М. С.

– директор ВП «БК ЛНУ імені Тараса Шевченка», відмінник освіти України, заслужений працівник культури.

Пономарьова О. М.

– кандидат педагогічних наук, доцент (*головний редактор*).

Творча самореалізація майбутніх фахівців:
T28 матеріали регіон. студ. наук.-практ. конф., 3 квіт.
2013 р., м. Брянка / ред. кол. Сапіжак М. С.,
Пономарьова О. М. – Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ
імені Тараса Шевченка», 2013. – 256 с.

До уваги читачів представлено матеріали регіональної студентської науково-практичної конференції «Творча самореалізація майбутніх фахівців», що вперше проводилась у ВП «БК ЛНУ імені Тараса Шевченка». Збірник містить кращі студентські наукові статті, що написані під керівництвом викладачів технікумів і коледжів Луганської області.

Проблема розвитку творчої особистості набуває в системі освіти пріоритетного значення. Сучасний фахівець повинен бути творчою особистістю, уміти ставити перед собою проблему, вирішувати її, виявляти ініціативність, вдосконалювати отримані знання. Прагнення до самовдосконалення, до розвитку своїх інтелектуальних і творчих здібностей дає можливість бути конкурентоспроможним і реалізуватись у своїй професійній галузі.

Матеріали надруковані мовою оригіналу. Збірник призначений для студентів, викладачів вищих навчальних закладів, учителів шкіл, професійних ліцеїв, широкого кола читачів – для всіх, хто цікавиться питаннями активізації творчої діяльності.

УДК 377. 015. 31

ББК 74. 470. 023

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Луганського національного університету імені Тараса Шевченка
(протокол № 7 від 28 лютого 2013 року)*

© ВП «Брянківський коледж ЛНУ
імені Тараса Шевченка», 2013

© ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2013

ЗМІСТ

1. **Антонюк І. С.** Використання інформаційних технологій в процесі творчої реалізації студентів спеціальності «Обслуговування комп'ютерних систем і мереж»..... 8
2. **Безюльова Д. О.** Творча діяльність і професійне становлення майбутніх фахівців «Декоратори вітрин»..... 12
3. **Богомазова Г. В.** Творча самореалізація у світі дизайну..... 17
4. **Браговська К. С.** Реалізація творчих здібностей майбутніх фахівців-дизайнерів..... 21
5. **Бурба О. М.** Народний студентський театр моди, як форма творчої самореалізації студентів..... 25
6. **Ветух О. С.** Творчий процес створення колекції моделей одягу..... 32
7. **Гармізе С. С.** Сучасні форми творчої реалізації студентів. Рукоділля XXI століття..... 36
8. **Гонтарук А. С.** Творчі джерела художника модельєра..... 41
9. **Гончаренко Т. Ю.** Реалізація творчих здібностей студента-програміста засобами графічного редактора Photoshop..... 47
10. **Демаш П. Ю.** Студентський гурток інформаційних технологій як форма розвитку професійно-творчої самореалізації майбутніх фахівців..... 52

11. **Дмитрієва Я. В.** Вплив творчості Марії Приймаченко на процес формування творчого мислення студентів педагогічного коледжу 57
12. **Домишева Д. А.** Вплив культурної спадщини українського народу на творчість сучасної молоді 61
13. **Дукіна Е. Е.** Інтернет як засіб професійно-творчої самореалізації. Проектування графічної оболонки персонального веб-сайту..... 66
14. **Іванюк С. О.** Дизайн-проект як засіб вдосконалення творчих професійних навиків..... 72
15. **Катіна А. І.** Роль риторичних умінь соціального педагога у формуванні здорового способу життя підлітків..... 76
16. **Кириченко А. В.** Реалізація творчих здібностей, навичок – основа становлення майбутніх дизайнерів..... 81
17. **Ковтун А. М.** Ретроспективний аналіз використання символіки в орнаментах української вишивки 85
18. **Козирєва Г. О.** Аналіз розвитку сучасного дизайну..... 90
19. **Кохонов Ю. О.** Молекулярна кулінарія..... 98
20. **Кравченко О. М.** Використання методу case-study з метою творчої самореалізації студентів при вивченні англійської мови..... 103

21.	Крайнюкова І. С. Творчий підхід до учбових завдань як форма творчої самореалізації.....	106
22.	Куропятник О. Е. Стріт-арт як сучасна форма самореалізації студентів	112
23.	Кучеренко М. В. Роль декоративно-прикладного мистецтва у формуванні художнього смаку дитини.....	116
24.	Кучерук С. Ю. Колір у формоутворенні об'єктів дизайну	119
25.	Левицький Н. О. Бази даних в нашому житті...	125
26.	Літвінова В. В. Портфоліо як засіб професійної та творчої самореалізації.....	130
27.	Малікова А. А. Перші кроки професійного зростання.....	134
28.	Мезінова С. С. Творча самореалізація майбутніх економістів.....	139
29.	Мерега А. Ю. Використання сучасних інформаційних технологій при вивченні економічних дисциплін в індустріальному технікумі Донбаського державного технічного університету.....	145
30.	Моськін Д. А. Формування професійних компетентностей особистості і розвиток творчих здібностей студентів у процесі науково-дослідницької роботи.....	150
31.	Норець А. В. Нариси з літературного краєзнавства.....	155

32. **Подгорна Л. С.** Комплексний вплив мистецтва на формування особистості 162
33. **Потоцька Я. В.** Професійне спілкування як реалізація творчих здібностей соціального педагога..... 166
34. **Пугач А. І.** Особливості невербального спілкування в діяльності соціального педагога..... 172
35. **Ракіян А. О.** Особливості використання майбутніми дизайнерами комп'ютерних програм, як засобів графічного дизайну..... 177
36. **Сайко А. М.** Реалізація творчих здібностей як важлива частина професійного становлення майбутніх фахівців..... 183
37. **Сердюк С. В.** Вплив сучасної української творчості на формування творчого мислення молоді..... 186
38. **Скрипник Я. О.** Суттєві аспекти творчої самореалізації студентів та ефективність застосування інформаційних технологій у навчальному процесі 191
39. **Смірнов І. Ю.** Розвиток дослідницьких здібностей студентів (з досвіду роботи науково-дослідницьких товариств відділення „Обслуговування та ремонт електропобутової техніки, комп'ютерних систем і мереж” ДВНЗ „Луганський коледж будівництва, економіки та права”)..... 196

40. **Сосіна Т. В.** Виховання красою як проблема духовного становлення особистості..... 202
41. **Телешев А. О.** Оптимізація процесу творчої самореалізації із застосуванням сучасних інформаційних технологій..... 207
42. **Тутка І. В.** Формування професійної самореалізації майбутнього дизайнера за допомогою сучасних напрямів і течій мистецтва 211
43. **Устіненков С. О.** Вплив творів декоративно-прикладного мистецтва на формування творчого мислення студентів..... 216
44. **Федорова Н. В.** Бізнес-план Реабілітаційного центру для дітей-інвалідів «Янголятко»..... 221
45. **Філінський А. Ю.** Роль інформаційних технологій у творчій реалізації студента..... 227
46. **Фоменко М. О.** Вплив українського мистецтва на формування творчого мислення особистості..... 231
47. **Чорнощокіна Ю. Г.** Вплив іконописного мистецтва на формування художньо-естетичного мислення студентів..... 236
48. **Яригіна В. Р.** Реалізація творчих здібностей, навичок в процесі професійного становлення майбутніх фахівців 241

Антонюк І. С.

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ ТВОРЧОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ „ОБСЛУГОВУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ СИСТЕМ І МЕРЕЖ”

Інформаційні і комунікаційні технології (ІКТ) - це загальне поняття, що описує різні пристрої, механізми, способи, алгоритми обробки інформації. Найважливішим сучасним пристроєм ІКТ є комп'ютер, забезпечений відповідним програмним забезпеченням і засоби телекомунікацій разом із розміщеною на них інформацією.

Викладачі коледжу використовують інформаційні і комунікаційні технології у навчальному процесі для стимулювання пізнавального інтересу, надання навчальним заняттям проблемного, творчого, дослідницько-розвиваючого характеру. При цьому у членів науково-дослідницьких товариств, які працюють при навчальних кабінетах, розвиваються самостійність та творчі якості. Підвищується рівень розвитку психологічних механізмів (уяви, пам'яті, уваги), активізуються розумові процеси.

Основним засобом інформаційних і комунікаційних технологій є персональний комп'ютер, можливості якого визначаються встановленим на ньому програмним забезпеченням [2].

Заняття в нашому коледжі проводяться в аудиторіях, які повною мірою оснащені комп'ютерами. Всі комп'ютери об'єднані в локальну мережу, є вихід до Інтернету. Студенти, у яких є ноутбуки можуть використовувати WiFi. За допомогою мережевих засобів

ІКТ стає можливим широкий доступ до навчально-методичної і наукової інформації, моделювання науково-дослідницької діяльності.

У коледжі використовують різноманітні засоби інформаційних і комунікаційних технологій. На деяких з них зупинимось більш докладно.

Навчальні програми. Вони виконуються за допомогою текстових редакторів під керівництвом викладачів. Я допомагаю в розробці електронних посібників. Для їх створення використовую такі програми, як: MS Word, Help and Manual, Book Office Editor, Helpndoc, Helpmaker. Ці програми мають однакові можливості, але відрізняються інтерфейсом. Як недолік я б відмітив проблеми сумісності з іншими застосуваннями, проблеми зі шрифтами і розміщенням картинок. За допомогою цих програм були складені електронні посібники з дисциплін: «Інформатика і комп'ютерна техніка», «Мікропроцесорні системи», «Комп'ютерна електроніка». А також посібник з теми: «Позначення базових логічних елементів згідно різним зарубіжним стандартам». Зараз, разом з викладачем Ситник Мариною Вікторівною, працюю над їх удосконаленням і створенням електронного посібника з дисципліни «Комп'ютерна схемотехніка». Для виконання курсових і дипломного проєктів, я розробляю методичні вказівки з застосуванням навчальних програм.

Тренажери. На заняттях з дисципліни «Інформатика і комп'ютерна техніка», ми використовуємо електронний конструктор, який дає можливість навчитися правильно підключати всі основні елементи до материнської плати. Тестові програми створюємо за допомогою електронних таблиць і спеціальних програм. Причому тести і кросворди для спеціальних дисциплін ми розробляємо в програмі MS Excel на заняттях з дисципліни «Інформатика і

комп'ютерна техніка». Із спеціальних програм широко використовуємо Hot Potatoes. За допомогою цієї програми можна створювати такі вправи, як: вікторина, заповнення пропусків, встановлення відповідностей, кросворд. При створенні всіх цих перевірочних робіт враховуються різні параметри. До того ж, однією з переваг даної програми є оцінювання в процентному співвідношенні і перетворення в html файл, що повністю виключає підробку результату. Тренажери і комп'ютерні тестові програми є сучасними методами контролю знань, які, разом з традиційними, використовуються нашими викладачами для підвищення рівня підготовки фахівців різних напрямів.

Інформаційно-пошукові і довідкові засоби. Використовуються в основному на дисципліні «Комп'ютерна схемотехніка» під час виконання курсового проектування. Наприклад, пошукові системи Інтернет, а також спеціалізовані сайти, які допомагають знайти різноманітну інформацію з елементної бази. Окрім цього використовуємо довідники, які містять подібну інформацію.

Демонстраційні засоби. Це всілякі презентації до занять. Такі презентації виконуються як з окремих тем до дисциплін, так і для проведення позааудиторних заходів, таких як «Що? Де? Коли?», «Міс коледжу». Також широко використовуємо відео. Наприклад, на радіомонтажній практиці ми записуємо відео, з якого можна дізнатися як правильно труїти плату або виконувати паяльні роботи. На курсовому і дипломному проектуванні робимо відеозапис послідовності збирання схеми того чи іншого пристрою.

Як імітаційні засоби створюємо відео, в якому розглядаються пристрої, що проектуються, або робота самого пристрою, наприклад розбирання жорсткого диска або робота мультівібратора. Також на дисципліні

«Мікропроцесорні системи» використовуємо емулятор роботи процесора intel 8086.

Моделюючі засоби. На дисциплінах «Комп'ютерна електроніка» і «Комп'ютерна схемотехніка» ми виконуємо лабораторні роботи в програмах Electronic Workbench і Multisim. Ці програми дозволяють досліджувати роботу пристроїв. При цьому все відбувається в умовах віртуальної лабораторії, тому обладнання (осцилограф, генератор, тощо) ніколи не зіпсується. Для розробки друкарських плат використовуємо програму Sprint Layout. В даний момент вивчаємо програму для моделювання електричних ланцюгів PSpice.

Розрахункові засоби. Що стосується спеціальності «Обслуговування комп'ютерних систем і мереж», то на наших дисциплінах не зустрічаються складні розрахунки. Єдине виключення це економічні розрахунки при виконанні дипломного проекту, які у нас автоматизовані і виконуються в програмі MS Excel [3].

Учбово-ігрові засоби. Найширше використовуваний - метод проектів. На засіданнях науково-дослідницького товариства робимо газети за заданою темою, створюємо тести, кросворди і ребуси, виконуємо презентації, пишемо вірші і казки.

Таким чином, аналізуючи досвід використання інформаційних і комунікаційних технологій в коледжі на спеціальності „Обслуговування комп'ютерних систем і мереж”, можна з упевненістю сказати, що ІКТ дозволяють:

- розвивати пізнавальну діяльність;
- удосконалити свої знання;
- формувати навички дослідницької діяльності;
- забезпечити доступ до різних довідкових систем, електронних бібліотек, інших інформаційних ресурсів [1,4].

На закінчення хочу привести вислів відомого педагога К.Д. Ушинського: «Дитя требует деятельности беспрестанно, а утомляется не деятельностью, а её однообразием». Думаю, що якщо кожен студент буде активний в творчому пошуку, то вчитися почне не тільки корисно, але і дуже цікаво.

Література

1. Лебедева М.Б., Шилова О.Н. Что такое ИКТ-компетентность и как ее формировать // Информатика и образование. - 2004. - №3. **2. Угринович Н.** “Информатика и информационные технологии”, М., 2005 г. **3.** Новые педагогические и информационные технологии в системе образования / Под ред. Е. С. Полат. - М., 2000. **4.** Концепция информатизации образования // Информатика и образование. - 2005. - № 1.

УДК 7. 05 : 339. 17

Безюльова Д.О.

ТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ І ПРОФЕСІЙНЕ СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ - «ДЕКОРАТОРИ ВІТРИН»

Актуальність. Творча самореалізація студента художнього відділення є чинником, що активно впливає на процес навчання в сфері художньої освіти і визначає міру його ефективності і успішності. Студент-художник реалізує себе в роботі і в самостійній творчій діяльності по двох напрямках: як студент-художник і як художник-мистець.

«Як ти човен назвеш, так він і попливе» - каже народна мудрість. Перед людиною в житті стоїть багато дилем: вибір

супутника життя, яке ім'я дати своєму чаду, в якому напрямку розвивати дитину. І один із найважливіших моментів - вибір професії. Ми з батьками зробили свій вибір - це Луганський коледж технології та дизайну. Визначення професії не зайняло багато часу. Мене відразу ж зацікавила кафедра «Декоратор вітрин».

Виклад основного матеріалу. Вітриністика - дисципліна на стику арта і маркетингу. Основне завдання - ефективне оформлення вітрин роздрібних магазинів. Функція, яку треба покладати на вітрини - залучати перехожих в магазин через донесення ідеї або послання до перехожого. Якісно оформлена вітрина збільшує продажі і співвідношення прохожих повз до заходячих всередину.

Таким чином воронка продажів розширюється і прибуток неухильно зростає. Вітрини повинні бути гарні та незвичайні. Вони повинні не дати клієнтам пройти повз. А для цього треба підключити увесь свій творчий потенціал. У обдарованої людини є тільки оболонка, а вміст треба заповнити. Для цього і існує наша спеціальність.

Чудовий викладацький склад, кваліфіковані майстри - доки своєї справи, дружний, «сімейний» колектив - все це є невід'ємною частиною нашого успішного навчання. Обладнані всіма необхідними засобами майстерні, зручні кабінети - все це сприяє старанності і наполегливості в навчанні. Викладачі завжди підтримують наші креативні ідеї і допомагають у втіленні їх в життя. Жодна хороша робота не залишалася без уваги з боку викладацького складу. А як відомо, похвала - це стимул до власного розвитку і старання. Критика наших викладачів буває також не зайвою. Не знаючи своїх помилок, ти не навчишся правильно виконувати роботу.

За час мого навчання ми освоїли багато напрямків: квілінг, батік, живопис маслом, рисунок тушшю, вугіллям, сангіною, пастеллю. Також ми створюємо імітації вітражу, створюємо роботи із «оракулу», композиції із паперової

пластики, маски, декоративні панно з підручних засобів, декоративні панно зі шкіри, декор побутових предметів, панно із тканини, орігами.

У коледжі проводяться виставки робіт студентів. Найбільш вражаючі роботи приймають участь у міських виставках та конкурсах, обдаровані студенти приймають участь в олімпіадах з художньо-дизайнерських дисциплін. В рамках навчального закладу найближчим часом планується виставка масок і картин на тему «Венеціанський бал». Студенти готуються до виставки, відбираються найкращі роботи.

Кожна така подія - це підбиття підсумку нашого навчання: що ми дізналися і чому навчилися. Мабуть кожен студент зі мною погодиться, що ми отримуємо задоволення від процесу творчої роботи. Спочатку з'являється ідея, потім створюється ескіз і заключна частина - реалізація задуманого в художній твір.

Виставки робіт відділення «Дизайн», сформована руками викладачів і майстрів, що працюють на відділенні. Їх професійні знання, вміння та художні навички втілюються в студентських проєктах і формують художню культуру всього відділення "Дизайн".

Кожна виставка є досвідом для її учасників і в майбутньому дає їм упевненість в подальшій професійній художній діяльності. Бути художником - означає вірити в життя.

Тепер декілька слів про вміст виставок (Рис 1). Програма з фахових дисциплін фактично завершує конструктивну частину підготовки студентів до подальшої роботи, формує їх досвід в самостійних діях, ведучих до захисту дипломної роботи. Багатоплановість проєктних завдань вимагає творчої дисципліни і системного підходу. Обсягова інформація, яку студенти отримують від педагога, живого оточення, інтернету, а також з книжкових фондів бібліотеки коледжу, вимагає розумової напруги.

Наші виставки дають відвідувачам можливість побачити, як сучасні проблеми відбиваються в проектній тематиці кожного студента. Вони знайомлять з колом його особистих інтересів, нарешті, просто дають можливість відчуту культуру його розвитку для вирішення майбутніх творчих завдань.

Рис.№1

У таких виставках ясніше прочитується графічний стиль проектів: «Декоративне панно», «Все у всьому», «Пошук власного Я». Це вже область психології творчості, тема, яка сьогодні широко обговорюється в професійних дослідницьких кругах.

У 2012 році студенти нашого коледжу прийняли участь у конкурсі професійної майстерності «Кришталевий лотос», у номінації «Феєричний та неординарний образ, творчий зліт» отримали перемогу.

У конкурсі були представлені об'ємно-пластичні

стилізовані образи птахів, які були виконані у різноманітних техніках, основою яких були каркаси, створені за подобою природних форм птахів. В декоруванні моделей птахів використовувались різноманітні сучасні декоративні матеріали, такі як: тканини, мережива з авторським декоруванням, стеклярус, штучні перлини, декоративне каміння, використання техніки «паперова пластика», авторський розпис тканин та тіла акриловими фарбами. Також були виконані маски у техніці «пап'є-маше», декоровані різноманітними матеріалами.

Висновки. Перспективи обраної професії декоратора вітрин очевидні. Вона затребувана на ринку праці, її може освоїти не кожен, так як необхідний творчий потенціал. Знання та досвід, які ми отримуємо в ЛКТД - це фундамент для творчих успіхів у майбутньому і, як наслідок, матеріальне благополуччя. У мене жодного разу не було приводу пошкодувати про мій вибір навчального закладу і кафедри. Моїм батькам є чим пишатися. Сподіваюся, що в майбутньому мною будуть пишатися не тільки мої батьки, а й майбутні працедавці, колеги та майбутні клієнти.

Література

- 1. Андреев В.И.** Педагогика: Учебный курс для творческого саморазвития. 3-е изд. - Казань: Центр инновационных технологий, 2003. - 608 с.
- 2. Волков Н.Н.** Композиция в живописи. М.: Искусство, 1977. - 263 с.
- 3. Герчук Ю.А.** Основы художественной грамоты: Язык и смысл изобразительного искусства: Учеб. пособие. М.: Учеб. литература, 1998. - 208 с.
- 4. Ивин А.А.** Искусство правильно мыслить. М.: Просвещение, 1991. - 240 с.
- 5. Крылова Н.В.** Формирование культуры будущего специалиста. М.: Высшая школа, 1990. - 142 с.

Богомазова Г. В.

ТВОРЧА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ У СВІТІ ДИЗАЙНУ

Людина працює, щоб заробляти гроші, щоб забезпечувати себе і свою сім'ю. Як це не банально звучить, але це - правда. Тому батьки, як тільки діти з'являються на світ постійно думають: «ким же стане моя донька, син, яку професію вони оберуть?»

Коли я була маленькою, я хотіла стати і лікарем, і співачкою, і міліціонером, і навіть артисткою. Я займалася в танцювальному і вокальному ансамблі, навчалася в музичній школі грі на фортепіано і навчалася малювати в художній школі. Мій вибір професії дизайнера допомогла мені визначити одна чудова жінка, яка відкрила для мене чудовий світ дизайну, коли мені було років 10. Вона показувала мені такі техніки як багик, орігамі, ліпка з глини та інші. Вона розповіла мені про її навчання на дизайнера, як вона працює над дизайном квартир, як малює і вишиває бісером картини та багато іншого. Мене це так захопило, мені це так сподобалося, що я неодмінно вирішила - буду дизайнером. Чималу роль зіграло ще навчання в художній школі. Перед вступом до коледжу я боялася, що раптом це не моє, раптом я не зможу, але все ж я вибрала саме цю професію. І не пошкодувала. Зараз я вчуся на другому курсі і відкриваю для себе все більше нових технік і знань, з таких предметів як матеріалознавство, основи композиції, малюнку і живопису, і мені це подобається.

На даний момент я маю чимало робіт зроблених на практиці, предметах за фахом, малюнку і живопису. Але надати вам я б хотіла тільки кілька моїх улюблених з них і на мій погляд вдалих робіт.

Така техніка як вітраж дуже відома в наш час. Її використовують в декорі різних речей. Вітраж – це твір декоративного мистецтва образотворчого або орнаментального характеру з кольорового скла, розраховане на наскрізне освітлення і призначене для заповнення прорізу, найчастіше віконного, в якому-небудь архітектурній споруді.[1] Свою роботу я виконувала по склу спеціальними фарбами для вітражів. Придумавши і намалювавши ескіз роботи, підклавши його під скло, я почала обводити його контуром.

Після цього, дочекавшись висихання контуру, я почала заливати елементи вітража фарбами, а після того, як були залиті всі частини на склі, мені залишалося лише знову дочекатися висихання. Ось мій вітраж і готовий (рис. 1).

Рисунок 1 – кінцевий результат

Петріківській розпис, або «петріківка» - українське декоративно-орнаментального народне малярство, сформувалося на Дніпропетровщині в селіщі Петріківка, Звідки ї походить назва цього виду мистецтва. Побутові Речі із візерунками в стилі петріківського розпис збереглися з XVII століття.[2] Дана робота була досить копіткою, але

цікавою. Завдавши на дощечку клей ПВА, тим самим заґрунтувавши її перед початком роботи, дочекавшись висихання, я переступила до розпису. Гуашшю намалювавши орнамент на дошці, я її покрила спеціальним лаком по дереву для закріплення і краси роботи (рис.2)

Рисунок 2 - Імітація петриківського розпису по дереву

Також до вашої уваги я б хотіла надати вам дві своїх роботи з живопису. Перша виконана в техніки гризайль (рис. 3). Гризайль - це вид живопису, виконуваної тональними градаціями одного кольору, найчастіше сепії або сірого, а також техніка створення намальованих барельєфів та інших архітектурних або скульптурних елементів. У гризайлі враховується тільки тон предмета, а колір не має значення. [3]

Рисунок 3 - Гризайль

А друга виконана аквареллю технікою «по-сирому» (рис. 4). Цей прийом використовується при поглинання фарби вологим шаром паперу.

Рисунок 4 – Натюрморт аквареллю.

Ось я вас і ознайомила з тією найменшою часткою того, чого нас вчать в коледжі. Професія дизайнера вимагає багато знань і умінь, а також творчого мислення.

Я рада, що вибрала саме цю професію, хоч вона і складна, потребує багато часу, але вона дуже захоплююча і цікава. У майбутньому я планую працювати за професією і сподіваюся, я стану талановитим дизайнером, який з кожним днем, хоч крапельку, але буде прикрашати цей світ все більше і більше.

Література

1. Електронний ресурс. Режим доступу: www.uk.wikipedia.org
2. Електронний ресурс. Режим доступу: www.uk.wikipedia.org
3. Електронний ресурс. Режим доступу: www.uk.wikipedia.org

УДК 377. 011. 3 – 051 : 7. 05

Браговська К. С.

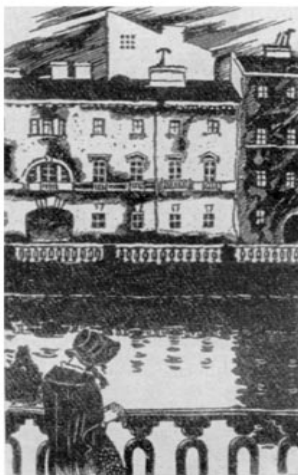
РЕАЛІЗАЦІЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ-ДИЗАЙНЕРІВ

Актуальність. Професійна освіта спрямована сьогодні не тільки на озброєння майбутніх фахівців системою знань, умінь і навичок, необхідних для виконання професійних функцій, але і на розвиток творчих здібностей і можливостей, формування готовності до творчого вирішення професійних завдань. «Нам потрібна молодь, яка може творчо мислити і діяти, цінує людське життя, здатна приймати виваженні рішення, уміє спілкуватися й вести переговори, а не тільки воюватися. Ми як охоронці цих цінностей відповідаємо за створення навчального середовища сприятливого для розвитку», - писав К. Роджерс [1].

Виклад основного матеріалу. Я навчаюсь в Коледжі технологій та дизайну Луганського національного

університету імені Тараса Шевченка. У нас проходило практичне навчання, де ми вивчали нові техніки дизайну. Одна з яких була граттаж. Це дещо нова техніка, тому вона буде ще цікавіша. Але, не взираючи на те, що ця техніка цікава, вона мені допомогла самореалізуватися.

Дещо цікаве про граттаж (від фр. gratter - терти, дряпати) - спосіб виконання малюнка шляхом вищкрябування пером або гострим інструментом паперу або картону, залитих тушшю. Інша назва техніки - воскографія. Твори, виконані в техніці граттажа, відрізняються контрастом білих ліній малюнка і чорного тла і схожі на ксилографію або ліногравюру. Частіше інших граттаж застосовували графіки початку ХХ в. У Росії під назвою гратто-графії подібну техніку вперше використав М. В. Добужинский в роботах 1920-х років (Рис1), створюючи свої фантастичні та дуже експресивні твори. Його також застосовував литовський графік Д.Д. Тарабильдене, зокрема, він звернувся до граттажу при роботі над ілюстраціями до книзі «Сто народних балад»[2].

«Белые ночи». Рисунок М. Добужинского. 1921

Рис.1

Щоб полегшити видалення туші з поверхні паперу або картону, його перед заливкою тушшю покривають шаром воску (парафіну). Щоб туш не збиралася у краплі на восковій поверхні її змішують з милом (мильним розчином). Іноді папір попередньо тонують фарбами, що надає наступному рисунку більш живий вигляд. Рис.1

Загалом прийнято робити по білому паперу та покривати чорною тушшю, або гуашшю. Але мені це не до душі, бо набагато цікавіше змінювати щось, що вже звикли бачити. Тому я спробувала спочатку зробити по білому паперу червоною гуашшю. Це вийшло вже трошки цікавіше, та незвично. Тому на час, коли ми повинні були представити кращу роботу в зацікавленій техніці вивчену під час практичних занять, я вирішила зробити ще більш цікаво. Тому на чорний папір нанесла білу гуаш (Рис.2).

При виставленні оцінок мені сказали, що робити по чорному паперу складніше, та небагато людей за це беруться. Ця робота допомогла мені відчутти повагу вчителів. Саме це мені дало зрозуміти, що формування людини, як спеціаліста в своїй сфері, дуже важливо для суспільства. Майбутні фахівці повинні навчитися сприймати нове, розвивати у себе креативне мислення, вміння діяти творчо, відкриваючи нові горизонти пізнання і творчості. Використання дидактичних технологій і методик творчої роботи в навчальному процесі стимулюють виникнення визначення потреби в постійному оновленні та вимірювального світосприйняття студентів. Поєднання навчального процесу з науковим пошуком служить важливою умовою розвитку креативності й становлення творчого потенціалу майбутнього спеціаліста.

В. Гейзенберг вважає, що справді нове відкрите можливо лише тоді, «коли ви в вирішальний момент готові залишити ту землю, на якій покоїлась

колишня наука, і в певному сенсі зробити вчинок у порожнечу» [3].

Рис. 2

Література

1. Роджерс К., Фрейберг Дж. Свобода вчитися. М.: Сенса, 2002.
2. Електронний ресурс: www.ru.wikipedia.org
3. Гейзенберг В. Фізика та філософія. Частина і ціле. - М., 1989.

Бурба О. М.

НАРОДНИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ТЕАТР МОДИ, ЯК ФОРМА ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТІВ

Суспільні перетворення накладають відбиток й на систему вищої освіти, висуваючи нові вимоги до організації та якості підготовки фахівців. Пріоритетним напрямком розвитку сучасної освіти є створення у вищому навчальному закладі сприятливих умов для формування творчої особистості, здатної до саморозвитку, самовдосконалення в професійній діяльності. Нині існує попит на творчу особистість, індивідуальність, здатну, на відміну від людини-виконавця, самостійно мислити, генерувати оригінальні ідеї, приймати сміливі, нестандартні рішення. Тому важливим завданням професійної підготовки фахівців є розвиток творчої активності студентів, формування й реалізації творчих здібностей, стимулюванню потреби у творчому оволодінні знаннями та навичками активізації професійної діяльності. Отже, формування нової людини як спеціаліста передбачає гармонійне поєднання особистісних якостей з розвитком професійних, що є вимогою сучасного суспільства.

Творчі здібності формуються протягом усього життя людини. Організуючи розвиток творчих здібностей студентів, у Брянківському коледжі виходять з відомих психолого-педагогічних положень про те, що: здібності особистості виявляються і формуються в діяльності; особистість може набути навичок творчості навіть у дуже ранньому віці; розвиток особистості не відбувається за пасивного споглядання нею навчального процесу; основним стимулом розвитку здібностей

особистості, у тому числі й творчих, є інтерес. Творчість – найфундаментальніша характеристика людської природи, це потенціал, притаманний кожній людині від народження. Саме цей чинник стимулює розвиток широкого спектру соціально ціннісних якостей особистості, таких, як ініціативність, самостійність, організованість, відповідальність, комунікативність, нестандартність мислення.

Творчість студента є однією з найважливіших умов становлення майбутнього фахівця. Це положення досліджується у працях В. Сластьоніна, Є. Шиянова. О. Морозов наголошує на тому, що формування креативності студентів, їх творчих здібностей зумовлено такими значеннями: соціальним (у широкому визначенні – це формування нового типу особистості, здатної до створення інновацій або швидкого пристосування до них, у вузчому – підготовка сучасного фахівця-новатора; науковим (є засобом пізнання творчих здібностей інтелектуальної та соціальної креативності); практичним (застосування нових технологій з метою розвитку креативності, творчих здібностей).

Велику роль у процесі формування творчої особистості відіграє естетична культура, яка виявляється в здатності відчувати прекрасне. Молодість для більшості людей водночас є і студентською порою, коли їм доводиться витримувати досить великі навантаження – фізичні, розумові, етичні, вольові. Розвиток інтелекту в цей період тісно пов'язаний з розвитком творчих і, звісно, пізнавальних здібностей, що припускають не просто засвоєння інформації, а прояв інтелектуальної ініціативи і створення чогось нового.

Народний студентський театр моди Брянківського коледжу Луганського національного університету імені Тараса Шевченка був створений як творче об'єднання

студентів і викладачів. Основним напрямом діяльності театру моди є творче виховання, що передбачає залучення студентів до діяльності з набуття певних умінь та навичок, розширення світогляду у світі моди і художньої творчості, оволодіння майстерністю створення образу, який складається з костюму, зачіски, макіяжу і сценічного руху. Діяльність Народного студентського театру моди передбачає підготовчу та організаційну роботу, участь у професійних конкурсах та чемпіонатах різних рівнів (обласних, регіональних та всеукраїнських), а також участь у концертах і різноманітних заходах.

Основною метою Народного студентського театру моди є сприяння розвитку творчих здібностей студентів спеціальностей «Перукарське мистецтво та декоративна косметика» і «Дизайн» шляхом створення умов для взаємодії творчих навичок і здійснення конкретних заходів щодо їх реалізації.

Творчий процес театру моди складається з наступних етапів:

1. Етап підготовки.

Планування тематики колекцій на навчальний рік спеціальності «Дизайн» та «Перукарське мистецтво та декоративна косметика» вносяться до плану роботи театру моди. Це створює можливість для належної завчасної підготовки. Усю організаційну роботу проводять активісти і керівники театру моди, які охоплюють усіх студентів спеціальності «Дизайн», «Перукарське мистецтво та декоративна косметика». План роботи театру моди затверджується заступником директора з виховної роботи.

На підготовчому етапі проводиться робота зі студентами спеціальності «Дизайн»: організовується творчий конкурс на розробку ескізів колекції за конкретною тематикою. Всі ескізи колекцій розглядаються

на засіданні ініціативної групи театру моди та визначаються переможці-автори ескізів.

2. Етап розробки і виготовлення моделей одягу.

Розробка і виготовлення моделей одягу ведеться систематично і планомірно. Студенти спеціальності «Дизайн» під керівництвом майстра виробничого навчання розробляють лекала майбутніх моделей одягу, добирають манекенниць для показів колекцій одягу. Сам процес виготовлення моделей одягу проходить у навчально-виробничих майстернях.

3. Етап розробки студентами спеціальності «Перукарське мистецтво та декоративна косметика» повного образу.

На етапі розробки створення образу, в який входить зачіска та макіяж студенти спеціальності «Перукарське мистецтво та декоративна косметика» працюють з манекенницями та готовою колекцією моделей одягу. Під час роботи над новим образом студентами і викладачами спеціальності «Перукарське мистецтво та декоративна косметика» обговорюються питання створення завершеного єдиного композиційного рішення колекції.

4. Етап занять школи моделей і створення концертних номерів.

На даному етапі проводиться відбір серед студентів усіх спеціальностей коледжу для участі у театрі моди. Заняття проходять систематично. На цих заняттях студенти навчаються хореографічному руху, сценічній культурі. Для створення концертних номерів ініціативна група студентів разом з керівником театру моди відтворює задум постановки кожного номеру.

У перші роки свого становлення учасники театру моди брали участь у міських та загальнотехнікумівських конкурсах, а також в Луганському фестивалі молодіжної моди «Астарта 2000», Луга-мода-2001».

Значним кроком уперед стали для учасників театру моди участь у Всеукраїнських конкурсах моделей одягу та чемпіонатах з перукарського мистецтва. З кожним роком Народний студентський театр моди набуває все більшого і різноманітного досвіду. Його учасники стали переможцями Всеукраїнських конкурсів моделей одягу «Феєрія краси», «Печерські каштани» та Міжнародних конкурсів «Your Hair Awards» і з кожним роком представляли більш досконалі і оригінальні моделі. Створюючи колекції одягу та зачісок, студенти перебувають у постійному пошуку балансу між комфортом і розкішшю, практичністю та неординарністю. Вони не бояться експериментувати, фантазувати, розвивати щось нове, сміливе й епатажне. Шоу-виступи «Ілюзія наяву», «Аліса в країні чудес», «Чарівний ліс», які підготували студенти за останні роки під керівництвом викладачів стали більш цікавими і майстерними.

Творче натхнення студентів перетворюються у справжні витвори мистецтва.

Участь у конкурсах дає можливість студентам спеціальності «Дизайн» та «Перукарське мистецтво та декоративна косметика» набути унікального досвіду, пройшовши через який, молода людина самостверджується і визнає свою майстерність та професіоналізм. Під керівництвом викладача Кучерук О.П. та студентки Кучерук Світлани була розроблена колекція «Дівчина – весна» виконана в національному стильовому рішенні, яка поєднували в собі національну українську вишивку і сучасну стилістику крою. На конкурсі молодих дизайнерів початківців «Реальна мода» у місті Луганську колекція справила надзвичайне враження на професійних дизайнерів і посіла друге місце. Колекція "Дольче Віта" була створена творчим колективом студентів і викладачів спеціальності "Дизайн одягу" в стилі 50-х років і була

відзначена дипломом конкурсу "За краще образне рішення". Майбутній перукар студентка Субота Ганна, яка в складі збірної України брала участь у Відкритому Чемпіонаті з перукарського мистецтва, нейл-дизайну та декоративної косметики на Кубок Дружби в межах Фестивалю Краси «Невские берега», за загальними підсумками змагань серед 57 учасників увійшла до «двадцятки» найкращих. До збірної команди України Субота Г. потрапила не випадково. Цьому передувала серйозна професійна підготовка і перемога на Міжнародному конкурсі з перукарської майстерності Your Hair Awards – 2011в номінації для візажистів «Подіумний макіяж» («New Look» XXI століття). У вересні 2012 року відбувся відкритий відбірковий тур Чемпіонату України з перукарського мистецтва, нігтьової естетики, макіяжу та нарощування вій «Кубок Києва – 2012» у рамках XI Міжнародної виставки парфумерії та косметики Inter SHARM Україна 2012, в якому студентка Субота Ганна взяла участь у трьох номінаціях: для перукарів – Фантазійна зачіска з постижем (тема: «Кондитерські вироби»), для візажистів – подіумний макіяж та фантазійний макіяж у категорії «Майстри» та посіла перше місце у номінації «Фантазійна зачіска з постижем» та друге місце – у номінації «Подіумний макіяж». В листопаді 2012р. у Луганську відбувся V ювілейний конкурс з перукарського мистецтва та візажу «Театр тіней». Студенти 3 курсу спеціальності «Перукарське мистецтво та декоративна косметика» продемонстрували творчу фантазію і високий професіональний рівень майстерності. За результатами конкурсу у номінації «Нова коса» - I місце посіла Черних Діана, III місце – Макогонова Вікторія у номінації «Фантазійний макіяж» - III місце посіла Козюменська Альона.

Народний студентський театр моди дає можливість майбутнім дизайнерам одягу і модельєрам-перукарям презентувати себе у творчому плані. Працюючи у союзі, вони створюють оригінальні образи, незвичайні колекції одягу, які відображають авторський стиль і їх бачення розвитку моди.

Чотири роки поспіль студенти коледжу ставали переможцями і дипломантами загально університетського конкурсу талановитої та творчо обдарованої молоді «Формула успіху».

Творчий потенціал змінюється, розвивається, збагачується і в цьому розумінні є невичерпним. Не може бути й певної норми розвитку творчого потенціалу або якого-небудь загального стандарту. Рівень розвитку творчого потенціалу в кожного свій.

Слід пам'ятати й про те, що творчість ніколи, ні за яких обставин, ні в якій діяльності не виникає під тиском чи примусом.

Література

1. **Бех І.Д.** Виховання особистості. У 2 кн. Кн. 1. Особистісно орієнтований підхід: теоретико-технологічні засади: Наук. видання. – К.: Либідь, 2003. – 280 с.
2. **Національна програма** виховання дітей та учнівської молоді в Україні. – Чернівці: Видавничий дім “Букрек”, 2005. – 56 с.
3. **Нісімчук А.С., Падалка О.С., Шпак О.І.** Сучасні педагогічні технології: Навч. посібник. – К.: Просвіта, 2000. – 368 с.
4. **Вергасов В.М.** Активизация познавательной деятельности студентов в высшей школе. – К.: Вища школа, 1985. – 176 с.

Вегух О. С.

ТВОРЧИЙ ПРОЦЕС СТВОРЕННЯ КОЛЕКЦІЇ МОДЕЛЕЙ ОДЯГУ

Постанова проблеми: в процесі проектування нових моделей одягу виникає одна з проблем: розробка колекції моделей одягу, необхідної для реалізації перспективної моди. При вирішенні цієї проблеми переслідується мета - створення нових, цікавих моделей одягу, що забезпечують культурно-естетичні потреби суспільства. [2, с 264]

Творчий процес – надзвичайно складне, часом незрозумілі, явище, але його можна піддати деякому аналізу. У процесі створення нових моделей одягу важливо простежити, як відбувається придумування, фантазування не взагалі, а на задану тему, і яким чином досягається результат.

Під впливом навколишньої дійсності у художника (дизайнера) виникає деяка ідея, яка конкретно або узагальнено втілює в художній образ. Образ ідеї трансформується у форму, яка має відповідати задуму.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами: Робота виконана відповідно до плану роботи циклової комісії «Дизайн (дизайн одягу)» та Народного студентського театру моди.

Формування мети статті: проаналізувати особливості творчого процесу, творчі джерела що використовуються під час створення нових моделей одягу.

Методи дослідження: полягають в аналізі та узагальненні науково-методичної літератури. Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання ряду наступних завдань:

1. Здійснити аналіз науково-методичної літератури;
2. Визначити значення джерела творчого натхнення художника для створення нових колекцій сучасного одягу.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Творчий процес створення колекції моделей одягу завжди починається з визначення теми, від якої залежить образність майбутніх виробів. Не існує універсальної стратегії в пошуку теми колекції, багато що залежить від уяви, інтуїції, настрої і змісту внутрішнього світу проектувальника.

Уява - це здатність свідомості переробляти, перетворювати матеріал сприйняття, вражень, створюючи на їх основі нові реальні образи. Таким чином, уява - це передумова реальності, передумова створюваної колекції одягу.

Стиліст не тільки малює, він цікавиться всім - театром, живописом, музикою, архітектурою. Нові враження розвивають уяву. Творчість дизайнера є постійне відкриття нового і прекрасного в буденному.

Вибір теми одночасно супроводжується накопиченням матеріалу, який розкриває найбільш яскраві її риси: форми, колір, декор, фактури та інші елементи, що характеризують обрану тему. Вивчення джерела творчості в цілях його подальшої трансформації в нові форми одягу також має певні етапи:

- об'єкт досліджується візуально;
- відбувається накопичення інформаційного матеріалу: збираються необхідні відомості у вигляді вирізок з журналів, начерків, шматочків тканин, зразків фурнітури, декору та ін.;
- виділяється який-небудь характерна ознака і приймається за основу роботи над ескізами костюмів.

Відмінний спосіб придумали італійські педагоги, вони пропонують майбутнім дизайнерам одягу на першому

етапі створення колекції акумулювати накопичену за темою інформацію у вигляді колажу. Мета цього прийому – зібрати інформацію і представити в наочній формі, що дозволить дизайнерові мати перед собою джерело натхнення, який допоможе повернути його в необхідний настрій, викликати необхідні емоції.

Існує певний план творчого процесу дизайнера:

1. Виникнення задуму і постановка задачі;
2. Збір і накопичення матеріалу, визначення творчого джерела.

Асоціації можуть бути будь-якими: предметні, абстрактні. Психологічні, ірреальні.

Творчими джерелами в моделюванні одягу традиційно були історичний та національний костюм, ретромода, англійська класика, предмети декоративно-прикладного мистецтва, рослинний і тваринний світ. Крім того, в даний час поштовхом фантазії можуть бути продукти цивілізації, урбанізм міст, космічні дослідження, інженерні ідеї, машинні форми, нові матеріали і технології, соціальні катаклізми суспільства.

3. Концентрування зусиль, інтенсивна робота, використання різних методів евристики і проектування.

4. Осяяння - отримання остаточного оптимального рішення.

5. Доопрацювання, доведення роботи до кінця. [1,с 154]

В якості методу активізації образно-емоційного мислення можна використовувати будь-яку форму навколишнього середовища, так як за своєю суттю форма є творчим джерелом та легко трансформується в костюм. [1, с.155]

Перший тип запозичення - це апелювання до природних форм, так зване біонічних формоутворення.

Природа - джерело гармонії, порядку і різноманітності. Кожна частина рослини - досконале твір, що відрізняється різною доцільністю, міцністю, надійністю, економічністю при різноманітності форм і конструкцій. Кожен елемент природи узгоджений текстурою, фактурою і кольором із зовнішнім середовищем.

Природа служить дизайнерам джерелом натхнення для створення малюнків для тканин. Це не тільки квіткові мотиви, але і цілий стиль в одязі. Цей стиль, так званий анімальний, заснований на використанні тканин, що нагадують шкури різних тварин.

Досліджуючи об'єкти природи, будь то рослина чи тварина, художник вибирає лінію в її узагальненому вигляді, її образний зміст, а не її саму. Тому, збираючи для своєї творчості натуральний матеріал, треба відбирати форми і лінії, які викликають емоційне враження.

Зовнішній вигляд і конструкція крила комахи або раковини можуть наштовхнути на безліч цікавих ідей. «Королева російського хутра» Ірина Крутікова при створенні колекції «Метелики» використовувала узор крил комах: «Я роздивлялася справжніх метеликів. Змальовувала з їхніх крил візерунки, а потім наносила на норкові пелерини. Я досить часто звертаюся до природи».

Символом майстерності Крутікової стала біляча шуба під назвою «Птах». Дизайнери, які створюють колекції, звертаються у пошуку нових форм не тільки до тварин, птахам і рослинам, але і до природних явищ.

Висновки: модний одяг завжди була засобом вираження індивідуальності людини. Дизайнер постійно перебуває у стані пошуку нових форм, колірних рішень. З розглянутого матеріалу ми можемо зробити висновок, що існує безліч різноманітних методів, що дозволяють активізувати творчу діяльність дизайнера одягу, розкрити

його індивідуальні творчі здібності, інтенсифікувати процес творчого пошуку.

Література

- 1. Ермилова В.В., Ермилова Д.Ю.**, моделирование и художественное оформление одежды: Учебное пособие для студ. Учреждений сред. Проф. Образования. – М.: Издательский центр «Академия», 2000. – 184 с.: ил.
- 2. Основы теории проектирования костюма: учеб.** Для вузов / Под ред. Козловой Т.В. – М.: Легпромбытиздат, 1988. – 352 с.: ил.
- 3. Дмитриева Н.А.** Загадки мира моды: Очерки о культуре моды. Донецк: Сталкер, 1998. – 156 с.

УДК 377. 015. 31 : 689

Гармізе С. С.

СУЧАСНІ ФОРМИ ТВОРЧОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТІВ. РУКОДІЛЛЯ ХХІ СТОЛІТТЯ

Життя – найпрекрасніше
з вигадок природи
Гете

Наше століття відрізняється від попередніх. Технічний прогрес досяг високого рівня, а товаром виступає інформація, тому і кажуть, що ХХІ століття – це століття інформаційних технологій.

Те, що зовсім недавно здавалось нам таким нездійсненним, сьогодні вже є неактуальним. Ми покоряємо такі вершини, про які не могли навіть мріяти: виявили життя на Марсі, робимо пересадки серця, користуємося неймовірними нанотехнологіями, але все одно ми не припиняємо творити, не забуваємо рукоділля

наших предків, а навпаки популяризуємо його та множимо. Моя стаття буде присвячена рукоділлю XXI століття.

По-перше, рукоділля несе у собі не тільки повчальну функцію – робити щось власноруч, але ще й сприяє розвитку моторики, зосередженості і посидючості, відповідальності і сконцентрованості, абстрактному та образному мисленню, дисциплінованості та увазі, акуратності і повазі до ручної праці.

По –друге, це не тільки модно, а ще й неймовірно цікаво, пізнавально та актуально. Тільки пригадайте, скільки ми бачимо різноманітних телепрограм, у яких нам розповідають та вчать нас робити щось своїми руками. Це і програми пов’язані з ремонтом, навіть особиста рубрика дизайнера, у ранкових програмах ми бачимо майстер класи з запрошеними гостями, дитячі програми з рукоділля, і це все доводить нам, що люди бажають це знати, бажають творити та розвиватися! Це треба тільки підтримувати, а особисто студентам, тому що студенти складають вагому кількість усього населення України – 70-75%. Україна входить до п’ятірки країн Європи і в десятку країн світу за найбільшою кількістю студентів. Тому студент - це вагомий важіль для підтримки країни, а якщо студент щасливий, то країна процвітає, а для сучасної творчої реалізації студента є неймовірно широкий спектр діяльності, про один із таких розповідає моя стаття.

Рукоділля настільки різноманітне, його існує багато видів, різних рівнів складності.

Спочатку людство прагнуло якомога більше механізувати ручну працю, зробити її швидкішою та облегшеною. І в процесі еволюції машини в багатьох сферах замінили людську працю і звісно це сказалося на якості виробів . Але на сьогодні вироби ручної роботи вважаються одним з найцінніших та дорогих видів

мистецтва. І зараз познайомимося з усіма сучасними видами рукоділля.

Батик – мистецтво розпису тканини власноруч. В основі лежить прийом, коли речовина, яка не пропускає краску покриває те місто, яке потім складе візерунок.

Гарячий

Холодний

Вільний розпис

Вузелковий

Біскорно – неформальна назва «кривулька» - многоугольна подушечка, виготовлена з багатьох тканинних квадратів, секрет полягає в техніці зшивання.

Валяння з вовни (Фелтинг, фельцевання, набивання) – виготовлення предметів декору чи одягу здійснюється з натуральної непряденої вовни.

Вітраж – мистецтво розпису на склі вітражними красками.

В'язане графіті - явище вуличної культури, що полягає в об'язуванні елементів міських вулиць. Головною відмінністю від інших видів є використання кольорових ниток та тканин, а не фарби чи крейди.

Декупаж - вид рукоділля полягає в декоруванні предметів, вирізаних з різноманітних матеріалів. Але сьогодні цей вид поширюється на аксесуари, предмети побуту та інші.

Енкаустика – техніка живопису, в котрій єднальною речовиною є віск.

Канзаши – традиційна японська техніка виготовлення квітів з маленьких квадратиків шовку.

Карвінг (кулінарний карвінг) – мистецтво фігурної різання по овочах та фруктах.

Квилт – (квилтінг) техніка створення трьохмірного візерунка на тканевій поверхні, шляхом прошивання на машинці не менше трьох шарів тканини.

Квілінг – папірокручення – мистецтво виготовлення плоских чи об'ємних композицій зі скручених у спіральки довгих і вузьких смужок папіру.

Кердінг – виготовлення свічок власноруч.

Кукла Тільди – норвежська кукла, виготовлена з тканини, якою вона буде залежить від вашої фантазії.

Лампворк – художня обробка скла в полум'ї пальника.

Ліпка з полімерної глини – вид мистецтва з виготовлення невеликих виробів (аксесуарів, прикрас, статуєток та інших речей) з пластичного матеріалу(полімерної глини). Глина буває самозастигаюча або твердіюча при нагріванні.

Макраме – вузелкове плетіння з ниток (льняних, бавовняних, шовкових) та мотузок (пенькова, льняна), бечовка з папіру, ліска шовкова або кордова, сизаль і плоска тасьма.

Мехенді - розпис тіла людини візерунками з хни.

Модульне орігамі (3D-орігамі) – виготовлення об'ємних фігур з модулів - складова частина виробу, виготовляється по традиційній техніці орігамі.

Пап'є-маше - паперова маса з клеючими речовинами й наповнювачами.

Печворк – лоскутне шиття, рукоділля з'єднання в одне різних шматків тканини.

Пірографія – випалювання ескізів чи картин по дереву.

Скрапбукінг – вид ручного мистецтва, що полягає у виробі та оформленні сімейних та особистих фотоальбомів.

Твістінг – моделювання з повітряних кульок.

Темарі – традиційна японська техніка вишивання на шарах.

Флористика – направлення мистецтва, яке створює композиції з природного матеріалу: квіти, листя, ягоди, трави, плоди та інші.

Фриволіте – ручне виготовлення мережев на спеціальних челноках. Техніка плетіння.

Плетіння на вілці

Плетіння на тенерифі

Також є прекрасні техніки рукоділля такі, як саморобка з металів, з тканини, зі скла, з пластику, розписи одяжі та дерева, плетіння з проволочки, виготовлення квітів з холодного мармуру, виготовлення прикрас та аксесуарів з різних матеріалів, саморобки з сірників, серветок, бісероплетіння, різьба по дереву, холодна ковка металів, гончарне ремесло, миловаріння, вишивання, в'язання.

У цій статті представлено лише 40 видів рукоділля, Але, я вважаю, через декілька років це число буде лише п'ятою частиною усіх видів рукоділля.

На сьогодні рукоділля є окремий розділ у житті людини. На Заході в нього є професійна назва – HandMade (англ. Hand – «рука», Made- «робити»). Для деяких Handmade і є професією. Ті люди, котрі досягли у ньому високої майстерності у певному напрямку, їздять по містах з різноманітними майстер-класами, виставляють свої вироби на виставка різного масштабу і це великий прорив для студента. Бо не важливо, на якій спеціальності він навчається, його внутрішній світ, студентський світ на ній не закінчується, а навпаки - тільки починається, тому що будь яку роботу та завдання можна виконати творчо. Я вважаю, що студент – це та категорія людей, які повинні усе знати, усюди бувати, все робити, вигадувати, дихати творчим світом. Сучасні види творчості нескінченні. І з кожним роком з'являються нові технології та напрями творчості, а це означає, що кожен знайде те, що йому до вподоби. Так, наше століття і подальші – це століття

технологій, але ж найголовніше треба зостатися Людиною. Не треба сидіти на місці, бо студентська пора це той проміжок часу, котрий ніхто ніколи не забуде, і тому це має бути вибух творчості, шукання себе.

Звісно, як казав Горацій: «Неможливо все знати». Але я стверджую, що треба до цього прагнути, адже у світі стільки багатства духовного і творчого, що просто бути осторонь з цими багатствами неможливо!

Література

1. Журнал «Делаем сами» № 5 (май 2012) – Росія / Гефест-пресс, 49 с. 2. <http://doit-yourself.ru/>
3. <http://www.trozo.ru/>
4. <http://svit.ukrinform.ua/>

УДК 687. 016 - 047

Гонтарук А. С.

ТВОРЧІ ДЖЕРЕЛА ХУДОЖНИКА-МОДЕЛЬЄРА

Постановка проблеми. В даний час дизайнерами одягу усвідомлюється той факт, що одяг - це не тільки оболонка для тіла людини, що виконує ряд функцій. Це один із засобів формування індивідуального іміджу людини, тому до його проектування слід підходити творчо.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. У творчому процесі дизайну сучасного одягу вирішальна роль належить композиції. Робота над композицією являє собою процес індивідуального образного мислення дизайнера, його уявлення, реалізовані в конкретному художньому творі. Такий рід діяльності передбачає наявність у фахівця таланту та інтуїції, заснованої на творчих джерелах.

Вивчення «Історії костюму» дозволить творчо підходити до вирішення питань пов'язаних з розробкою нових моделей одягу.

Мета статті. Аналіз джерел натхнення, для художньо-образного рішення одягу для молоді.

Результативність будь-якого творчого почину залежить від натхнення. Воно - необхідна складова для кожної справи, будь то звичайна робота або спроба створити шедевр мистецтва.

Кожен дизайнер одягу користується своїми улюбленими творчими джерелами. Це - народний костюм, ретро-мода, класика, історія костюму, нові форми, нові матеріали, нові технології виготовлення, новий підхід до носіння одягу. Кожне джерело творчості володіє лише йому властивими ознаками, які можуть наштотхнути модельєра на створення оригінальної ідеї. При моделюванні сучасного побутового одягу не можна забувати, що найважливішим джерелом творчості була і залишається людина, її фігура, зовнішній вигляд, внутрішній світ. Вона же є і об'єктом, для якого створюються моделі одягу, головна мета якого, - служити людині, удосконалювати її зовнішність, виховувати смак і естетичні уявлення.

Які ж бувають джерела натхнення для творчості? Історія народних промислів - це історія простих виробів, що стали шедеврами майстерності. Секрети його передаються з покоління в покоління. Народна творчість завжди привертала увагу дизайнерів. Самобутність народного мистецтва не може не надихати, і з практичної точки зору вироби, створені по мотивах унікальних витворів народного мистецтва, матимуть успіх і як найкраще демонструватимуть національний колорит[4].

Декілька сезонів назад раптово виявилось, що немає нічого актуальнішого за простий светр з північними

узорами, а починаючи з минулої зими, на подіумі все частіше мелькають в'язані килимки і клаптеві полотнища.

Також з'являються моделі, вдягнуті в шкіряні плаття, рясно прикрашені яскравими квітковими вишивками, що нагадують традиційну угорську техніку вишивання «калоча», і контури баварського малюнку по дереву, і живописні трояндочки, якими прийнято розписувати боки англійських човнів.

Образи російської національної культури є постійним джерелом натхнення для дизайнера Валентина Юдашкина.

Візуальний образ його колекцій засновується на контрастній колірній гаммі російських промислів, зокрема на димковській іграшці. Силуети ілюструють розвиток спрощених фольклорних форм в складні, підкреслено жіночні образи, близькі до haute couture. Баски, квадратні пройми, турнюри, косі застібки, а також плаття-сорочки і сарафани роблять його колекції впізнанно російськими.

Відомий на весь світ кутюрье В'ячеслав Зайцев, який так само постійно використовує в своїй творчості національні мотиви, при створенні колекцій надихається павлопосадськими хустками.

Звернення дизайнерів до народної творчості виглядає сповна закономірною тенденцією: використання ручної праці або її імітація створюють в одязі додатковий блиск і чарівливість.

Якщо говорити про будь-яку європейську країну, то, чим більш вона цивілізована і чим уніфіцированіший її національний костюм, тим частіше люди в ньому нудьгують по втраченій самотності і яскравості. Хочеться незвичайного, строкатого, екзотичного. Тому вони запозичують забавні етно-деталі чужоземної моди.

Етника як стиль і філософія увірвалася в світовий модний простір разом з рухом хіппі в 60-х роках ХХ

століття. Незвичайною, незвичною, шокуюче яскравою була колірна палітра запозичена ними з східного одягу. Індійські сарі, розкішні розписні хустки, марокканські туніки, індійські мокасини - все це дивно вдало вписувалося в хіппову ідеологію вільної особи.

Кажучи про кутюрье, які змогли уловити незвичайні елементи вуличного одягу і віртуозно перенести їх у високу моду, не можна не озвучити ім'я легендарного Ів Сен-Лорана. Його колекція, в якій він використовував східні мотиви, натхненний хіппі отримала високу оцінку.

Варто відзначити, що одяг хіппі тих часів у багатьох асоціювався з неохайними застарілими речами, і швидше викликав якісь змішані гидливі відчуття, ніж інші, але Ів Сен-Лоран вселив в цей одяг інший сенс, в його руках він набув облагородженого салонного вигляду.

Елементи фольклору завжди можна було знайти і в творчості талановитого провокатора Жана-Поля Готьє. Коником Готьє стало змішення стилів і елементів костюмів різних народів, ідеї він бере з навколишнього світу. Колекція Жана-Поля «Тату», яка створювалася під впливом мотивів Африки і Південно-східної Азії, стала визначальним моментом в світі моди цілого десятиліття для молоді, основними елементами якого стали пірсинг і імітація татуювань за допомогою граффіті.

На сьогоднішній день, етнічний стиль встиг завоювати звання одного з найвпливовіших модних трендів. Основні причини цього: різноманіття, самовираження, яскравість, природність, які він несе в собі[7].

Часто джерелом натхнення для створення колекцій служить кінематограф. Є фільми, які змінили історію моди, - «Сніданок у Тіффані», «Дикун», «Бабетта йде на війну»[5].

Одрі Хепберн, що зіграла ексцентричну і суперелегантну Холлі Голлайтлі в культовому фільмі 1961 року «Сніданок у Тіффані», повернула моду на просте чорне плаття. У цьому фільмі, як і в багатьох інших, Хепберн носить вбрання від Givenchy. Юбер де Жіванши, можна сказати, створив знаменитий стиль Одрі, який до цих пір копіюють модниці: little black dress, туфлі-балетки, великі сонячні окуляри.

Знаменита картина Квентіна Тарантіно «Кримінальне чтиво», що зробила відомою Уму Турман, - ще одна віха в історії моди. Стиль героїні Мії Уоллес у виконанні Уми втілює собою сексуальну простоту.

Її чорні брюки, біла блуза (crisp white shirt), коротка чорна перука а-ля china doll увійшли до моди з 1994 року і стали деталями стилю жінки-вамп.

У далекому від світової модної метушні Радянському Союзі також були свої фільми, які надихали і надихають до цих пір. Наприклад, кінокартина «Карнавальна ніч». Відразу після виходу цієї новорічної комедії до моди увійшли капронові блузи і максимально приталені плаття з пишною спідницею-напівсонце, як у Олени Крилової у виконанні Людмили Гурченко.

Завдяки таким легендам стилю, як Людмила Марківна, в 50-і роки радянська мода досягла піку жіночності і витонченості. Жінки носили приталені плаття у формі пісочного годинника із спідницею до щиколоток, під яку для пишноти надівалося декілька нижніх спідниць[3].

Політичні події в світі так само впливають на моду і надихають на створення нових ідей і образів.

Історія ХХ століття і складна політична обстановка в світі як не можна краще демонструє цю тенденцію. Ця епоха багато в чому змінила відношення до моди. Після

Першої світової війни відбувся перехід до масового виробництва одягу і унаслідок цього спрощення костюму.

Друга світова війна ввела в моду строгий воєнізований мінімалізм, що було обумовлене не лише творчою складовою, але і необхідністю. Економія тканини привела до крайньої вузькості костюма, а характерною особливістю того часу стали підкладні плечі[1].

Висновок. В світі моди натхнення - творча необхідність при створенні колекцій. Деякі черпають натхнення в мистецтві, інші подорожують по світу, а треті шукають його в колекціях, що стали історією, слідуючи істині, що нове - добре забуте старе!

В процесі роботи нам вдалося з'ясувати, які бувають джерела натхнення для дизайнерів, побачити на реальних прикладах плоди їх праці, створеної під враженням від того або іншого творчого джерела.

З'ясувалося, що найбільш популярними джерелами творчості є минуле, а саме: етнічний костюм, ремесла і ретро.

Натхнення - штука серйозна. Сьогодні воно розбухує уяву, а завтра від нього не залишається і сліду, і, щоб його повернути, доводиться шукати ідеї у навколишньому світі і, якщо уважно придивитися, то можна побачити довкола себе масу новаторських ідей.

Перспектива подальших розробок. Подальше дослідження даної проблеми є дуже актуальним і необхідним для майбутнього вивчення джерел натхнення художника-модельєра і розвитку його творчого потенціалу.

Література

1. Арутюнов Олександр. Політика, як джерело натхнення // Мода на барикадах: <http://fashionprotest.ru/98.html> 2. Інтернет-енциклопедія **Look at me.** Модні традиції або де черпають своє

натхнення дизайнери? // інтернет-енциклопедія Look at me: <http://www.lookatme.ru/flow/posts/fashion-radar/154721-modnye-traditsii-ili-gde-cherpayut-svoe-vdohnovenie-dizayneru> 3. Кіно як натхнення для моди або відмінний маркетинговий хід // Мода і стиль: <http://yvision.kz/post/184266> 4. Косарева Дарина. Живі ремесла // Vogue: <http://www.vogue.ru/blogs/vogue-blog/297013/> 5. Топ-10 фільмів, що зробили модний переворот // Passion.ru. Жіночі пристрасті: <http://dosug.passion.ru/1.php/filmy-izmenivshie-modu> 6. Стиль етніки // Tltnews.ru: http://health.tltnews.ru/health_news/156/360608/ 7. Етнічний стиль в одязі // інтернет-портал «ІКіев»: URL: <http://ikiev.com.ua/etnicheskij-stil-v-odezhde>

УДК 377. 016 : 004. 9

Гончаренко Т. Ю.

РЕАЛІЗАЦІЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТА-ПРОГРАМІСТА ЗАСОБАМИ ГРАФІЧНОГО РЕДАКТОРА PHOTOSHOP

Творчість – це діяльність людини, спрямована на створення якісно нових, невідомих раніше духовних або матеріальних цінностей [6]. Частіше творчість у нас асоціюється з мистецтвом, проте не менш важливою є творчість технічна.

Комп'ютер не лише позбавив людоство від необхідності виконання монотонної, рутинної роботи, він дав можливість відчути радість творчості. Однією з галузей, де ти можеш створити нове, притаманне тільки тобі, з твоїм власним поглядом на красу, є комп'ютерна графіка.

Комп'ютерна графіка – це область інформатики, в сферу інтересів якої входять всі аспекти формування зображень за допомогою комп'ютерів [4].

Перерахувати всі області застосування комп'ютерної графіки сьогодні дуже важко, ось лише деякі з них: ділова графіка, візуалізація наукових досліджень, моделювання фрагментів реального світу, автоматизоване проектування, індустрія розваг (комп'ютерні ігри).

Традиційно графіку поділяють на кілька видів: растрову, векторну, фрактальну, 3D.

Растрова графіка, основою якої є піксель, - найбільш популярний і важливий напрям комп'ютерної графіки. Така графіка ефективно представляє реальні образи, адже оточуючий нас світ складається з мільярдів найдрібніших об'єктів і людське око якраз пристосоване для сприйняття величезного набору дискретних елементів, що утворюють предмети.

Растрову графіку застосовують при розробці електронних (мультимедійних) і поліграфічних видань.

Найпоширеніша програма для створення растрової графіки - Adobe Photoshop, програма-лідер у своїй області, яка дозволяє як редагувати існуючі графічні файли, так і створювати нові зображення. Photoshop застосовують для роботи зі сканованими і кольоровими зображення, для кольорокорекції, ретушування, колажування і т. д.

Рис. 1

Рис. 2

На рис. 1 представлена техніка малювання стандартними пензлями Photoshop, були використані пензель «трава», пензель «птахи» та пензлі з різною жорсткістю, непрозорістю і натиском. Сам малюнок створюється начерками олівцем, а потім іде розфарбовування кольором. Також виконується робота з шарами, їх прозорістю, накладанням один на одного; з кольором та кольоротінню, з різними відтінками, отриманими через кольорову схему RGB. Для роботи характерні м'якість кольорів та простота у створенні.

Наступні роботи (рис. 2, 3, 4) пов'язані з такими інструментами Photoshop, як архівний пензель, архівний художній пензель, текст, перо й фільтри, а саме: шум, кольорова плитка, текстуризатор, розмиття по Гаусу, вітраж, зерно.

Рис. 3

Рис. 4

Всі ці інструменти добре поєднуються у різних варіаціях, за допомогою них можна створювати різноманітні фотоєфекти. Не існує стандартних порад щодо того, як домогтися цікавих ефектів. Необхідно експериментувати, поєднувати те, що, здавалося б, зовсім не поєднується, для більш оригінальної обробки. Можна також використовувати інструмент «текст» для створення креативних написів, поєднуючи це зі стилями шару і різними текстурами.

Ще один вид графіки, яка сьогодні розвивається найбільш швидко, – це фрактальна графіка. Фрактал – це малюнок, який складається із подібних між собою елементів. За своєю геометричною формою природними фракталами є сніжинки і морські раковини, блискавка і хвіст павича, квіти та кристали, дерева та їх листя.

Існує велика кількість створених людиною графічних зображень, які є фракталами: трикутник Серпінського, сніжинка Коха, "дракон" Хартера-Хейтуея, множина Мандельброта. Побудова фрактального малюнка здійснюється за певним алгоритмом або шляхом автоматичної генерації зображень за допомогою обчислень за конкретними формулами. Зміни значень в алгоритмах або коефіцієнтів у формулах призводять до модифікації цих зображень.

Програмні засоби для роботи з фрактальною графікою призначені для автоматичної генерації зображень шляхом математичних розрахунків. Створення фрактальної художньої композиції полягає не в малюванні чи оформленні, а в програмуванні. Фрактальну графіку найчастіше застосовують у розважальних програмах.

На рис. 5, 6, 7 представлені роботи - приклади фрактальної графіки, створеної у програмі Photoshop. Ці фрактали створені з використанням інструменту «градієнтна заливка» з режимом накладення «різниця» встановленим для фракталів плагіном. Потім було виконане дублювання шарів та їх трансформація.

Рис. 5

Рис. 6

Рис. 7

Саме Photoshop дає можливість створити такі загадкові фрактали без складних та громіздких математичних обчислень.

Останні роботи (рис. 8, 9, 10) - це фрактали, згенеровані в спеціальній програмі Aporhysis 7.0. Вони створені методом математичних обчислень і різних вбудованих фільтрів: фільтр Bubble створює коло, Noise робить шум, Adjustment дозволяє встановити колір фракталу, масштаб та ін. В результаті отримані досить складні за своєю структурою зображення, які можуть бути застосовані в дизайні приміщень, для створення різних рамок, принтів для одягу, посуду, ну і, звичайно, просто для перегляду, коли наше око хоче відпочити на чомусь гарному.

Рис. 8

Рис. 9

Рис. 10

Зростання затребуваності застосування комп'ютерної графіки призводить до розвитку комп'ютерних технологій, зокрема до створення нових програм та вдосконалення вже існуючих. Комп'ютерна графіка – один із перспективних напрямків розвитку інформаційних технологій, що забезпечує не лише економічні та виробничі потреби людства, а й естетичні вподобання. Саме робота з графікою дає відчуття творця, можливість матеріалізувати своє натхнення.

Література

1. Клоковски М. Высший пилотаж в Photoshop. – М.: NT Press, 2010. – 242 с. **2. Маргулис Д.** Photoshop для

професіоналов. – М.: Вільямс, 2009. – 443 с.3. **Виды компьютерной графики** [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://ragnit-neman.narod.ru/>, вільний (дата звернення: 14.02.2013).4. **Графические системы и модели** [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.rus-lib.ru/book/28/gr/5/025-054.html>, вільний (дата звернення: 15.02.2013).5. **Руководство пользователя Adobe Photoshop CS5** [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://help.adobe.com/ru_RU/photoshop/cs/using/photoshop_cs5_help.pdf, вільний (дата звернення: 14.02.2013).6. **Творчість: стаття з Вікіпедії** [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/wiki/>, вільний (дата звернення: 13.02.2013).

УДК 377. 015. 31 : [377 : 004]

Демаш П. Ю.

СТУДЕНТСЬКИЙ ГУРТOK ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ФОРМА РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНО-ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Студентство займає особливе положення в соціальній структурі суспільства. Сучасна студентська молодь повинна відрізнятися високим рівнем прагнення до особистісно-професійного самоствердження, творчим потенціалом, активним інтересом до практичної участі в соціальних перетвореннях країни, індивідуальним ставленням до різних сторін її суспільного життя, власними соціальними орієнтаціями. І можна сказати, що студентство має представляти собою кращу частину української молоді, яка в недалекому майбутньому

виступить визначальною силою соціально-політичного, економічного та культурного розвитку України.

Актуальність статті зумовлена тим, що сучасна соціальна ситуація вимагає від випускника, здатності адекватно оцінювати свої реальні та потенційні можливості, бути готовим до професійного самовизначення, самоствердження і самореалізації, прагнення конструктивно використовувати свої знання та вміння, робити ціннісний вибір. В цьому напрямку ефективність підготовки майбутніх фахівців в повній мірі залежить від розвитку в них здібностей творчо перетворювати навколишню дійсність, самостійності у вирішенні практичних завдань, готовності до самовдосконалення і самоосвіти, тобто, в кінцевому рахунку, до самореалізації.

В психологічній науці існують різні підходи до розв'язання проблеми самовизначення особистості. Для нашого дослідження особливе значення мають праці К. Абульханової-Славської, М. Боришевського, Г. Костюка, О. Леонтьєва, С. Максименка, С. Рубінштейна, А. Маслоу, К. Роджерса, Нат. Роджерс та ін., в яких йдеться про сутність та джерела активності особистості, висвітлюються положення психології життєвого самовизначення та самореалізації.

Метою статті є обґрунтування ствердження, що позааудиторна діяльність, яка вільна від жорсткої регламентації, обов'язковості здатна розкрити широкі можливості для вияву самостійності, самоактивності, що імponує студентській молоді.

Заняття «після лекцій» - це світ творчості, прояву та розкриття кожним студентом своїх інтересів, своїх захоплень, свого «я». Адже головне, що тут ми робимо власний вибір, вільно виявляємо свою волю, розкриваємося як особистості.

Традиційною формою організації позааудиторної роботи, яка широко використовується для залучення студентів є гурткова робота. З метою формування інформаційної культури, комп'ютерної грамотності, розвитку творчих та професійних здібностей у студентів спеціальності «Дизайн» (графічний дизайн) Брянківського коледжу під керівництвом викладача комп'ютерних дисциплін Вівденко І.О. був створений гурток інформаційних та комп'ютерних технологій.

Сьогодні гурток інформаційних та комп'ютерних технологій в навчальному закладі є не тільки позааудиторною формою організації роботи студентів а й центром розвитку творчої особистості, професійних якостей майбутнього фахівця та творчої самореалізації.

Використання сучасних комп'ютерних технологій для гуртківців є засобом реалізації власних творчих проєктів та пошуків. Метою роботи гуртка є: формування інформаційної культури, комп'ютерної грамотності; розвиток творчих та професійних здібностей; створення умов для оптимальної соціальної та творчої самореалізації особистості, інтелектуального самовдосконалення.

В процесі реалізації мети вирішуються наступні завдання: сприяння формуванню умов для розкриття творчого потенціалу студентів, професійної компетентності в процесі виконання професійно-орієнтованих завдань; пошук та підтримка талановитих студентів, надання їм всебічної допомоги; формування уявлення про свою майбутню професію, виховування позитивного ставлення до професійної діяльності, розвиток творчого потенціалу студентської молоді.

Діяльність гуртка виходить за межі одного навчального предмету. Для підвищення рівня ефективності пізнавальної та творчої діяльності, пошукової, дослідницької та експериментальної роботи на основі

використання засобів ІКТ ми оволодіваємо практичними основами використання відповідного програмного забезпечення для оформлення власного пошукового або дослідницького проекту; технологіями створення та представлення широкому загалу презентації власного дослідницького проекту; практичними навичками створення інформаційних публікацій результатів пошукової, дослідницької, експериментальної діяльності; вміннями використання комп'ютерних мереж та мережевих ресурсів для отримання необхідної інформації пошукового або дослідницького характеру; технологіями створення Web-сайтів та мережевих ресурсів для інформаційного забезпечення власного пошукового або дослідницького проекту тощо.

Одним із основних досягнень роботи гуртка є організація та проведення щорічного конкурсу-виставки робіт комп'ютерної графіки «Погляд з цифрового світу» серед студентів коледжу в якому приймають участь всі студенти спеціальності «Дизайн». На розсуд конкурсної комісії подаються роботи які виконані у сучасних професійних редакторах комп'ютерної графіки. Цей конкурс є одним з перших випробувань на шляху оцінки власних можливостей та професійного самовдосконалення майбутніх фахівців.

Участь у професійно-орієнтованих конкурсах різного рівня є наступним кроком в процесі нашої професійної самореалізації. Так вже три роки поспіль (2010-2012 р.р) роботи наших гуртківців займають призові місця в обласному конкурсі комп'ютерних розробок на патріотичну тематику. Нами створено 3 веб-сайти про історію та видатних діячів міста Брянки, мультимедійну презентацію про діяльність підпільної групи Левтерова в селищі Криворіжжя в роки ВОВ, та 2 відеопрезентації: «Чорнобиль - біль наша» та «Молода гвардія».

Для роботи над цими проектами ми використовували найсучасніші програмні засоби веб-дизайну, традиційне програмне забезпечення для створення мультимедійних презентацій - MS Power Point, програмне забезпечення для відеомонтажу.

Цікавою є робота над створенням інтернет-мотиварів в рамках обласної молодіжної акції «Я живу по-новому!». Інтернет-мотиватор – це зображення (файл JPEG або PNG), яке складається із змістовної картинки, що виділена рамкою та має коментуючий її надпис білого кольору. Технологічний процес підготовки мотиваторів є дуже простим, та не вимагає професійної підготовки з комп'ютерної графіки чи дизайну, але найголовніше в цій роботі – це ідея і підбір матеріалу який би сприяв візуалізації задуму. Двічі наші роботи брали участь у конкурсі інтернет-мотиваторів (2011, 2012 рр.) і двічі вони були визнані одними з кращих.

Традиційною для нас є розробка макетів флаєрів та буклетів в рамках Всеукраїнської акції «16 днів проти насильства» (2012, 2011 рр.), міських конкурсів соціальних буклетів «Нашему городу – здорове майбутнє!», та інших.

Для реалізації науково-дослідного напрямку роботи гуртка ми презентуємо наукові проекти та дослідження на регіональних науково-практичних конференціях («Науковий світ Донбасу: досягнення, проблеми, перспективи» - 2012р. та інші).

Отже, систематичне включення вихованців гуртка, навчального закладу у пізнавальну, творчу, пошукову, науково-дослідницьку, експериментальну діяльність з використанням засобів ІКТ забезпечує формування та постійний розвиток творчих здібностей. Залучення гуртківців до участі у конкурсах дозволяє їм випробувати набуті професійно-творчі здібності в умовах реального

конкурентного середовища, підвищувати рівень їх професійно-творчої самореалізації.

Література

- 1. Соляр Л.В., Главацька Г.Т.** Науково-дослідницька робота – творча самореалізація студентів [Електронний ресурс]/ Л.В.Соляр, Г.Т.Главацька.- Режим доступу <http://intkonf.org/solyar-lv-glavatska-gt-naukovo-doslidnitska-robota-tvorcha-samorealizatsiya-studentiv/>
- 2. Вовковінська Н. В. Інформатизація середньої освіти: програмні засоби, технології, досвід, перспективи/ Н. В. Вовковінська, Ю. О. Дорошенко, Л. М. Забродська ; за ред. В. М. Мадзігона та Ю. О. Дорошенка. – К. : Педагогічна думка, 2003. – 276 с.**

УДК 75 (477) : 377. 8. 015. 3 : 159. 955

Дмитрієва Я. В.

ВПЛИВ ТВОРЧОСТІ МАРІЇ ПРИЙМАЧЕНКО НА ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕДЖУ

З давніх-давен і до нашого часу людством було створено багато найрізноманітніших видів мистецтва. Зараз у світі існує велика кількість джерел, з яких будь-яка людина може отримати інформацію про те, що її цікавить. Здебільшого громадяни нашої держави виявляють зацікавленість до іноземних митців, якими було створено світові шедеври, і при цьому мало приділяють уваги вітчизняним. Це стосується майже усіх напрямків мистецтва, не стало винятком і образотворче. Але студенти педагогічних коледжів, які у своїй професійній діяльності

повинні керуватися принципом патріотичного виховання школярів, мають бути добре ознайомленні із творчістю українських художників, у тому числі і Марії Приймаченко.

Талант цієї майстрині було відкрито киянкою Тетяною Флору. Широку популяризацію творчості Марії Оксентіївни було організовано журналістом Г.Местечкіним, що не дивно, адже художниця займалась також вишивання, захоплювалась керамікою, що не могло минути неосвітленим в українському суспільстві. У Державному музеї українського народного та декоративно-ужиткового мистецтва зберігаються її чудові керамічні глечики й тарелі того періоду. Розпису талановитої жінки підлягали також керамічні вироби відомого майстра української кераміки Якіма Герасименко: вона зображувала на них рудих лисичок, страшних звірів, крокуючих по стеблах полуниць блакитних мавп і неповторних зелених крокодилів, вкритими квіточками.

Її спадщина підкорила знаних митців в Парижі, Варшаві, Празі, Софії, Відні, Монреалі. Роботи майстрині зачаровували Пікассо, надихали Шагала, їх ставили в ряд з іншими видатними майстрами світового декоративно-прикладного мистецтва. У 1937 році на Всесвітній виставці в Парижі Марія Приймаченко отримує золоту медаль – з того часу її творчий шлях як самобутньої української майстрині примітивізму тільки зростає та поширюється.

З біографічних даних художниці відомо, що її дитинство було затьмарене важкою недугою – поліомієлітом[1]. Дослідники творчості Марії Приймаченко частково цим пояснюють феномен художниці – сильний біль за допомогою фантазії і волі до життя трансформувалася в химерні образи. На сьогодні цей процес називають арт-терапією. Боротьба радості і

болю, світла і темряви, яка прописана в етнічному стилі, присутній в кожній картині Марії Приймаченко.

Творіння Марії Приймаченко не лише - фантазмагоричне, але і досить описове. Вона в деталях відображає побут українських селян, а також - настрої, емоції, переживання народу. Багато картин художниця підписує власними віршами. Вони часто недоладні, наївні, але завжди - глибокі, щирі, філософські.

Творчість Марії Приймаченко викликає дуже світлі, радісні почуття. Більшість її робіт виконана у яскравих відтінках, а зображенні в них тварини і зовсім перевершують усі можливі сподівання щодо їх варіації. Особливість творчості М. Приймаченко полягає у її індивідуально-специфічному тлумаченні життя, „багатстві фантазії, що втілена у „тваринних” циклах, своєрідних натюрмортах, жанрово-оповідальних сценах” (Г. Островський).

Але як творчі надбання української художниці впливають на студентів педагогічного коледжу? Яким чином вони сприяють формуванню творчого мислення у сучасної молоді? Чи можливе використання набутих знань та умінь студентів у подальшій професійній діяльності?

Щоб відповісти на вищезазначені питання, пропонуємо спочатку визначити, що ж таке творче мислення та яку людину можна назвати творчо мислячою.

У загальному трактуванні, творче мислення — це мислення, результатом якого є відкриття принципово нового чи удосконаленого вирішення того чи іншого завдання, спрямоване на створення нових ідей. Творчо мисляча людина – це людина, яка має здатність створити в уяві ідеальне положення речей або справ і здійснити його аж до створення практично корисного пристрою.

Вивчаючи життєвий та творчий шлях художниці студенти не перестають дивуватися її незвичайно багатій

фантазії, яка майстерно знаходила своє втілення у роботах. Різнокольорові птахи, зображені серед строкатих квітів, тварини, вкриті різноманітними крапочками, візерунками, сюжети, які містять у собі відображення життя українського народу, – все це позитивно впливає на студентів, надихає їх на створення власних робіт, на творче мислення не тільки у мистецтві, але і у повсякденному житті. «Починалося все це так, згадувала художниця. Якось біля хати, над річкою, на завітчаному лузі пасла я гусей. На піску малювала всякі квіти, побачені мною. А потім помітила синюватий глей. Набрала його в пелену і розмалювала нашу хату...»[1]. Ці слова є дуже важливими, бо саме вони дають зрозуміти студентам, що творчість – не лише картини, що висять у музеях та інших закладах, що вона повсюди – починаючи з власного серця і не завершуючи.

Робота з творчими надбаннями Марії Приймаченко, використання її яскравих образів допомагають студентам на практиці та у майбутньому дійсно знадобляться при роботі з дітьми, бо завдяки їм студенти розкривають потаємні внутрішні відчуття молодших школярів, спонукають до творчості і тих, хто вважав, що малювання – це тільки для талановитих. Так діти приходять до розуміння, що свобода творчості є в кожному з нас – візьми та спробуй, і можливо, у світі з'явиться нова зірка у мистецтві, яка ще раз прославить Україну і наш народ.

Особливо хотілось би зазначити, як саме творчість майстрині сприймається дітьми. Дитина за своєю природою – допитливий винахідник, відкривач світу. Через казку, фантазію, гру, через неповторну дитячу творчість – вірна дорога до серця дитини. У своїх спробах відтворити фантастичні образи Марії Приймаченко діти пізнають не тільки красу, а й істину. Без казки світ для

дитини – яскрава картина, намальована на полотні; казка змушує цю картину жити.

Марія Приймаченко зачаровує своєю відкритістю, народністю та фантастичним сприйняттям дійсності. Її простота, яку називають наївною, геніальна своїм чистим та ширим поглядом на світ, адже лише дитина дивиться на нього з широко розплющеними очима. Це одна з причин, чому діти позитивно реагують на її картини – вони тонко відчують святковість робіт, уловлюють все тепло і доброту, якими вони сповнені.

Вивчення творчості Марії Приймаченко та інших вітчизняних митців є обов'язковим елементом у становленні студентів як майбутніх вчителів та має бути складовою освіченості кожного українця, бо вона надихає на створення нового, кращого життя, що має неабияке значення у нашому суспільстві.

Література

- 1. Велігацька Н.** «Талант щедрий і самобутній» // Образотворче мистецтво, №6. – 1985 р.
- 2. Кириченко М.А.** «Український народний декоративний розпис»: Навч. посіб. – К.: Знання – Прес, 2006.

УДК [821. 161. 2 + 7. 01] – 043. 2 (477) «19»

Домишева Д. А.

ВПЛИВ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА ТВОРЧІСТЬ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

На світогляд людини, творчу реалізацію її здібностей впливає культура власного народу. Сучасна молодь має великий творчій потенціал, готова для пошуку

нових рішень та ідей, але в першу чергу вона цінує культурну спадщину, яку залишили минулі покоління. Особливе місце у культурному надбанні нації займають література, театр, музика та кіно, а найбільш близьким за емоційним станом та проблематикою є твори, які «отримали життя» у ХХ столітті.

Українській літературі першої третини ХХ століття було властиве стильове розмаїття. Більшу частину цього часу плідно працювали письменники старшого і середнього покоління: Іван Франко, Леся Українка, Михайло Коцюбинський, Ольга Кобилянська, «покутська трійця» – Лесь Мартович, Василь Стефаник, Марко Черемшина. Вступили на ниву літературної праці й молоді письменники і поети. Найвідомішими з них стали поети – М. Рильський, П. Тичина, В. Сосюра, М. Семенко; письменники – М. Хвильовий, Ю. Яновський [2, с. 57].

Більшість з молодих письменників була неоромантиками, багато хто сповідував ідеї імпресіонізму, символізму, футуризму. Наприклад, український футуризм можна розглядати як школу Михайла Семенка, який, за його висловом, багато років працював «футурорубом в диких лісах української літератури». «Передовими явищами» сучасної їм літератури було «знищення всього старого» [2, с. 57].

Як бачимо, всі ці літератори належали до різних груп і дотримувалися різних естетичних програм. Та все ж для них «був украй актуальним пошук узгодження свого національного ества та національних стимулів з історичною реальністю, в якій тоді домінуючою була тенденція до пролетарсько-інтернаціоналістичного перетворення світу» [2, с. 58]. З літературою тісно пов'язаний і розвиток українського театру.

Національне відродження охопило також і сферу театрального мистецтва. 1919 року у Києві засновано

Перший державний драматичний театр України імені Т.Г.Шевченка, що нині називається Український драматичний театр імені І. Я. Франка [1, с. 336] .

Видатним організатором театру і режисером – реформатором мистецтва був Лесь Курбас, який, при збереженні національного стилю, прагнув наблизити український театр до світового рівня. У 1922 році він створив театр «Березіль», в якому грали такі блискучі актори, як А. Бучма, В. Василько, Н. Ужвій та інші. Це був театр справді європейського рівня, про що свідчить хоча б те, що в 1925 році на світовій театральній виставці в Парижі макети «Березіля» отримали золоту медаль. Серед експериментальних вистав Л. Курбаса – «Цар Едіп», «Вертеп», «Народний Малахій» тощо [1, с. 336]. У 1923 році театр «Березіль» підносився владою як дуже цінний внесок у сучасне українське мистецтво – і за змістом, і за формою; 1925 р. Лесю Курбасові присвоєно звання народного артиста республіки; а в 1937 р. засідання особливої трійки без будь-якої мотивації засуджує його до розстрілу [1, с. 337].

Протягом 50 – 60 років український театр виглядав досить консервативно; найскромніші зрушення в бік сценічної умовності, авангардизму піддавалися нищівній критиці. Домінував сценічний «реалізм» зразка середини ХІХ століття. Лише в 70 – 80 роках стають відомі більш оригінальні рішення таких режисерів як А. Скибенк, С. Сміян, В. Афанасьєв, С. Король, М. Шейко [1, с.337].

Розвиток національного й російського театру 90 – х років пов'язаний з ім'ям талановитого уродженця Львова, режисера Р. Виктюка, що зняв чимало ідеологічних і моральних табу й естетичних кліше минулих років і запропонував глядачеві жагуче фантастичне видовище, підкреслено розподілене з усякою реальністю (постановка п'єси скандального французького автора Ж. Жене

«Служниці», нове і глибоке екзотичне трактування вже класичних сюжетів («Мадам Батерфляй», «Майстер і Маргарита» тощо) [1, с.337]. Музична культура не відставала у своєму розвитку від театру.

Музична культура України розвивалася під одночасним впливом народних традицій письменності і нової європейської стилістики. Шлях авангардові в українській музиці проклав композитор, диригент, педагог Б. Лятошинський (опера «Золотий обруч», 1930). Значний внесок у розвиток нової української музичної культури зробили М. Леонтович, К. Стеценко, Я. Степовий, М. Колесса. Національну музично-пісенну культуру розвивають пісенні колективи «Думка», що існує з 1920 р., Український народний хор (організатор і керівник Г. Верьовка) [1, с.336].

В останні роки існування комуністичного режиму було дещо послаблено тиск на віяння сучасної масової культури Заходу. Саме в Україні з'являється перша рок – опера – «Орфей і Еврідіка» О. Журбини [1, с.336].

Проте значно ширшим попитом одразу ж почала користуватися естрада: масово виникають естрадні гурти, широкою популярністю користуються сольні виконавці поп – музики С. Ротару, О. Пономарьов, Т. Повалій, А. Кудлай, Н. Яремчук, П. Дворський та інші [1, с. 336].

Більш оригінальним явищем є українська авторська пісня. У розвиток цього жанру вагомий внесок вніс чернівчанин за походженням В. Івасюк., широко популярний поет і композитор, автор текстів і музики «українських хитів» минулих десятиріч «Червона рута», «Водограй» та інші. Його творчість органічно пов'язана з народними джерелами. Пісня «Червона рута» дала назву першому Республіканському фестивалю української пісні й музики, що проходив у місті Чернівці 1989 р. [1, с. 336].

Українське кіномистецтво розвивалося досить бурхливо. У 20–30 роках екранізовано чимало літературних творів про громадянську війну, створено кіно опери та класичні національні сюжети («Наталка – Полтавка» і «Запорожець за Дунаєм» і Кавалерідзе). З 1923 року фільмом «Остап Бандура» (режисер В. Гардін) розпочалося виробництво повнометражних фільмів. Помітним явищем став фільм «Тарас Шевченко» П. Чардиніна [1, с. 338].

У ХХ столітті розпочав свою діяльність геніальний кінорежисер О. Довженко («Звенигора», «Арсенал», «Земля»; кінофільм «Земля» у 1958 році занесений Міжнародним журі до списку 12-ти найкращих фільмів світу). Трагічні події другої світової війни відбилися в сценарії О. Довженка «Україна в огні», але гострота, з якою зображена трагедія військового лихоліття, здалася підозрілою керівництву; і лише в 1960 році дружина Довженка Ю. Солнцева реалізує його задум у кінострічці «Повість полум'яних літ». Київська кіностудія імені О. Довженка стала колицкою вітчизняної кінематографії [1, с. 338]. Українські кінострічки завдяки геніальним задумом режисерів, блискучій грі акторів, духовним і моральним цінностям, які відтворені у сюжеті навряд чи залишать когось байдужим.

Таким чином, літературні та музичні твори, театральні вистави, кінострічки формують світогляд сучасної молоді, пробуджують почуття поваги і любові до культури власного народу, підштовхують до творчої діяльності, дають можливість розвиватись.

Література

1. Багатський В. В., Кормич Л. І. Історія і теорія світової культури ХХ століття / В. В. Багатський, Л. І. Кормич. – К.: Кондор, 2004. – 304 с. **2. Абрамович С. Д.,**

Тілло М. С., Чікарькова М. Ю. Культурологія: Навч. пос. / С. Д. Абрамович, М. С. Тілло, М. Ю. Чікарькова. – К.: Кондор, 2008. – 352 с. **3. Культура** та побут населення України: Навч. пос./В. І.Наулко, Л. Ф.Артюх, В. Ф. Горленко та ін. – 2-е вид. та перероб. – К.: Либідь, 1993. – 288.

УДК 004. 738. 5. 057. 2 : 004. 774

Дукіна Е. Е.

ІНТЕРНЕТ ЯК ЗАСІБ ПРОФЕСІЙНО-ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ. ПРОЕКТУВАННЯ ГРАФІЧНОЇ ОБОЛОНКИ ПЕРСОНАЛЬНОГО ВЕБ-САЙТУ

Інтернет - відносно новий простір для творчості та професійного становлення. Є така теорія Гартнера, згідно з якою, нова технологія спочатку відчуває небувалий зліт (вкладаються інвестиції, зростає популярність), але згодом різко падає вниз (результати не виправдали вкладень, інтерес пропав, не всі проекти виявилися цікавими). І тільки слід за цими регресивними процесами, починається поступовий розвиток.

Глобальний інформаційний простір являє собою новий етап в розвитку зовнішніх засобів інтелектуальної діяльності, пізнання та спілкування. Застосування комп'ютерних мереж веде до значних структурних і функціональних змін в психічній діяльності людини. Ці зміни порушують пізнавальну, комунікативну та особисту сфери.

Серед користувачів Інтернету 52% розглядають його як засіб прояву та розвитку власних інтелектуальних та творчих можливостей. Користувачі з мотивом

самореалізації вважають, що робота в Інтернеті має елемент гри та імпровізації; сприяє розвитку особистості і життєвому успіху; супроводжується почуттям включення в глобальний інформаційний процес [1].

Темою даної роботи є розгляд питань, пов'язаних із проектуванням дизайну сайтів як основної частини інформаційного простору Інтернету.

Актуальність обраної теми полягає також у технології розвитку Інтернету, яка суттєво випереджає теоретичну думку, пов'язану власне з художньою стороною справи. Питання естетики, загальної художньої культури і графічної мови, як і в цілому мистецтвознавче осмислення творчих процесів роботи у веб-дизайні, та, зокрема, створення веб-сайтів, потребують систематичної наукової бази. До теми веб-дизайну звертаються конгреси і конференції графіків-дизайнерів, асоціації рекламистів [2].

У роботах питання, які стосуються всесвітньої електронної мережі й інтернет-комунікації, висвітлюють українські дослідники Б. Потятиник, О. Мелещенко, С. Квіт, Н. Габор, М. Яцимірська, західні – З. Берг, М. Коллінз, Дж. Пітерс, Р. Стевенсон, російські – Є. Вартанова, Я. Засурський, Г. Трофимова.

Наш національний досвід в області веб-дизайну ще дуже малий у порівнянні із заходом. І коли в 1991 році (деякі джерела затверджують, що в 1990) Тім Бернес Лі вже створив свій перший сайт, у нас ще тільки починалося становлення інтернет-провайдерів, а активний розвиток саме веб-дизайну почався тільки з 1999 року. За аналогією з Рунетом український сегмент мережі Інтернет називають Уанетом або Укрнетом і в наш час українських користувачів у ньому вже більш 10 млн. Однак, часом, консерватизм мислення деяких співвітчизників у відношенні Інтернету як і раніше не дає ходу прогресивним ідеям у веб-дизайні [5].

Мета роботи: позиціонування веб-сайту як об'єкта нового напрямку в графічному дизайні - веб-дизайн; використання персональних сайтів як засобу професійно-творчої самореалізації майбутнього фахівця.

Спочатку веб-дизайн полягав у використанні простої мови розмітки HTML, з появою Macromedia Flash на сцені, змінило обличчя Всесвітньої Павутини, пропонуючи більше нових функцій дизайнерам і творцям медіа і даючи нові інтерактивні можливості користувачам.

З кожним роком напрями та тенденції веб-дизайну систематично оновлюються, отримуючи як нові функціональні завдання, так і свої цілі реалізації. Завдяки цим сучасним віянням перед дизайнерами відкриваються широкі можливості для новаторства, творчості, експериментів, які в подальшому допоможуть залучити нових відвідувачів.

Створення сайту - це досить трудомісткий і тривалий процес, який може бути успішним тільки в тому випадку, якщо розробник буде слідувати певним правилам, а також чітко дотримуватися послідовності основних етапів розробки будь-якого інтернет-ресурсу [3, с. 46-50].

Діяльність зі створення веб-сайту складається з трьох основних етапів: інформаційне проектування, візуальне оформлення і програмування. Інформаційне проектування передбачає проектування веб-сайту та організацію інформації у найбільш зручній для користувача формі. Візуальне оформлення, це - графічне оформлення та ілюстрування, а програмування - програмне впровадження всього веб-сайту [3, с. 59-63].

Узагальнюючи результати досліджень С. Круга, М. Ван Валі, Я. Нільсена, Д. Віна, можна визначити основні елементи, без яких неможлива побудова веб-сторінок. До них слід віднести: логотип, елементи

навігації, засоби пошуку, вибір мови, заставка, інформаційне поле [2].

Ідея персонального сайту з'явилася на ранніх етапах існування Інтернету, коли індивідууми, які мали такі сайти, вважалися мало не унікальними особистостями і більшість людей навіть не знало, як їх сприймати. Але минув час, і персональний сайт перетворився в буденність.

Персональний сайт дозволяє дізнатися докладніше про конкретну людину корисну не тільки в професійному плані, оскільки сприяє тому, що близькі люди і друзі будуть залишатися з ним на зв'язку і зможуть бути в курсі останніх подій, що сталися з цією особою. Саме це відрізняє персональний сайт від сайту з портфоліо або сайту що спрямований в ділову сферу [3, с. 59-63].

Сьогодні конкуренція на ринку персональних веб-розробок дуже висока. Щорічно визначаються найкращі веб-проекти, за версіями різноманітних аналітиків Інтернет-простору. Так за 2012 рік одним з претендентів на перемогу в номінації «Персональний сайт/блог» «Рунета» є сайт: «Всеслава – офіційний сайт. Живопись, вязи и орнаменты, иллюстрации для сайтов» (<http://vsoslava.ru>) від Svar Group. Цей проект, на нашу думку, є одним з кращих прикладів реалізації сучасних тенденцій веб-дизайну. На просторі «Уанету» в якості проекту, що презентує тенденції національного веб-дизайну, може використовуватися персональний сайт київського фешн-дизайнера Олеси Теліженко (<http://olesya-telizhenko.com.ua>).

Отже аналізуючи аналоги веб-проектів обраного напрямку зазначимо, що персональний веб-сайт має містити традиційне портфоліо та елементи, що більш детально стосуються особистості власника сайту (новини, статті, інше). Дуже поширеним є розповсюдження бізнес-аспектів в дизайні сайтів, що підтверджують обрані зразки.

Персональний сайт може використовуватися як онлайн-резюме.

Розробка дизайну сайту починається із заповнення замовником брифу - документа, що містить інформацію про побажання щодо структури та візуального змісту майбутнього веб-ресурсу. Також в брифі замовник називає вподобані сайти і сайти конкурентів. На основі брифу, менеджер проекту складає технічне завдання, враховуючи можливості програмних і дизайнерських засобів. Як тільки технічне завдання затверджене обома сторонами, починається активна робота - створення дизайну сайту.

Крім естетичної привабливості, дизайн сайту несе на собі функціональну складову, таку, як юзабіліті.

Юзабіліті сайту - дозволяє зробити сайт максимально зручним і простим для сприйняття всіма користувачами, незалежно від рівня їх технічної підготовки, глибини знайомства з комп'ютером і всесвітньою павутиною. Цей процес використовується для максимально точного аналізу сайту, його ефективності та доступності з точки зору користувачів. Статистичні дані говорять про те, що 60% користувачів не можуть без проблем відшукати необхідну інформацію в Інтернеті, і основна причина цього - недотримання правил юзабіліті.

Сформулюємо основні етапи створення дизайну персональних сайтів:

1. Підготовчий етап. Орієнтуючись на інформацію надану в брифі, складається приблизна структура майбутнього сайту.

2. Начерки на папері. Попередньо складається ескіз майбутнього сайту, виконаний від руки. Робиться це для того, щоб найбільш повно побачити і зрозуміти, як буде виглядати графічне зображення проекту. Завдяки таким начерками можна побачити недоліки, і своєчасно виправити їх.

3. Макет сайту. Затверджений і відредагований макет сайту розробляють в графічному редакторі і затверджують його із замовником. У разі необхідності, вносяться правки і макет відправляється на доопрацювання.

4. Поділ макета на сегменти. Підготовлений макет розрізається на сегменти для того щоб провести верстку html-сторінки.

5. Із сегментів макета збирається цільна html-сторінка. Верстається, після чого проводиться ряд додаткових технічних дій, в підсумку яких ми отримуємо готовий дизайн сайту [3, с. 46-50].

Отже використання Інтернету як засобу професійно-творчої самореалізації сьогодні є безсуперечним фактом, персональні веб-сайти стають важливим інструментом в професійній діяльності фахівців різного профілю. Проектування графічної оболонки такого сайту стає новою формою дизайн-творчості – веб-дизайном.

Література

- 1. Арестова О.Н., Бабанин Л.Н., Войскунский А.Е.** Мотивация пользователей Интернета [Електронний ресурс]: материалы конференции Реларн-98/ О.Н. Арестова, Л.Н. Бабанин, Войскунский А.Е. – Режим доступу <http://www.relarn.ru:8080/conf/conf98/rep165.html>, <http://www.relarn.ru:8080/human/motivation.txt>
- 2. Бородаєв Д. В.** Веб-сайт як об'єкт графічного дизайну: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня кандидата мистецтвознавства: спец. 05.01.03 «Технічна естетика»/ Бородаєв Денис Владиславович; Харківська державна академія дизайну і мистецтв. – Харків, 2004.
- 3. Макнейл П.** Веб-дизайн. Идеи, секреты, советы/ П. Макнейл. – СПб.: Питер, 2012. – 272.:ил.
- 4. Хортон С.**

Web-дизайн доступных сайтов или руководство по универсальному юзабилити/ Сара Хортон; пер.с англ.М.Л.Тарасовой. – М.: НТ Пресс, 2007. – 288с.:ил.
5. Чабаненко М. Що відомо і що невідомо про перші українські сайти [Електронний ресурс] / М. Чабаненко // Режим доступу: [http:// www.telekritika.ua/internet/2008-04-16/37855](http://www.telekritika.ua/internet/2008-04-16/37855)

УДК 377. 011. 3 – 051 : 7. 05

Іванюк С. О.

ДИЗАЙН-ПРОЕКТ ЯК ЗАСІБ ВДОСКОНАЛЕННЯ ТВОРЧИХ ПРОФЕСІЙНИХ НАВИКІВ

На сучасному етапі проникнення дизайну в усі сфери науково-технічного розвитку суспільство вимагає від фахівця високого рівня знань, застосування як традиційних так і новітніх методів ведення дизайн-процесу, а також практичного досвіду проведення досліджень, вміння використовувати їх незалежно від складності проблеми та характеру проектної діяльності. Об'єкти дизайну невід'ємно пов'язані з розвитком новітніх технологій, зумовлені об'єктивними законами розвитку науки, техніки та виробничої технології [1,с.136].

Важливим компонентом в системі підготовки конкурентоспроможного спеціаліста області дизайну є творча робота студентів. Постійний розвиток творчих здібностей - необхідна умова формування самоорганізації майбутнього спеціаліста, можливості вирішувати професійні задачі, а також здібностей до постійного оновлення знань протягом всієї трудової діяльності.

Дослідженню різних аспектів творчості особисті присвячено праці: Я.А. Пономарьова, А.М. Матюшкіна, В.А. Моляко, В.Ф. Овчинникова, Н.Ю. Посталюк, Е.В.

Важливим фактором формування творчої особистості є розвиток самостійності й відповідальності студента у розв'язанні пізнавальних, суспільно-політичних, трудових і моральних проблем [2].

Творчі можливості студентів спеціальності «Дизайн» реалізуються в різних видах діяльності, зокрема у залученні до участі у творчих конкурсах, учбових проектах, виконанні курсових та дипломних проєктів. Варто зазначити що творчість це не лише кінцевий результат діяльності, а й прийоми та методи, за допомогою яких вона здійснюється. Під час роботи над творчим проєктом або конкурсною роботою необхідно не лише правильно застосовувати набуті на заняттях знання, але й продукувати оригінальні ідеї, знаходити нестандартні рішення поставлених завдань.

Розвитку професійного інтересу і творчої активності сприяє реалізація професійної спрямованості навчання всіх без винятку навчальних дисциплін, належна організація навчальних і виробничих практик, написання курсових і дипломних робіт [3].

Починаючи з першого курсу студенти мають можливість реалізовувати творчі здібності шляхом виконання творчих завдань, які є підготовчим етапом для більш складних і масштабних проєктів. Так виконання проєкту-дослідження з предмету «Основи архітектури», спрямоване на дослідження певних пам'яток архітектури, сприяє поглибленню навиків самостійної роботи з різними джерелами інформації.

Починаючи з другого курсу студенти залучаються до проєктів, тематика яких максимально приближена до завдань, які постають перед дизайнером в професійній

діяльності. Це мотивує студентів до подальшої творчої діяльності, а вивчення спеціальних дисциплін перетворюється в моделювання професійної діяльності.

Використання проектних технологій під час вивчення спеціальних дисциплін сприяють формуванню у студентів уявлення про графічний дизайн як про художньо-проектну діяльність зі створення оригіналів для масового відтворення різними засобами. До складу практичних завдань входять завдання зі створення логотипа, товарного знаку, що стимулює пошук оригінальних проектних рішень, засобів художньої виразності, сприяє збереженню і розвитку творчої індивідуальності студента.

Робота над проектом складається з декількох етапів. На першому етапі роботи над проектом відбувається обговорення теми студентами і викладачем, визначається кінцевий продукт діяльності і критерії його оцінювання.

На наступному етапі відбувається обговорення і дослідження проблеми, яке є необхідним на ранній стадії розробки проекту. Всебічне дослідження допомагає правильно зрозуміти задачу, яка ставиться перед студентом.

Далі починається робота безпосередньо над проектом: вивчення цільової аудиторії, підготовка творчого резюме, розробка концепції. Після стадії дослідження і розробки концепції студенти розробляють деталі проекту, кольорове рішення, вдосконалюють композицію. На даному етапі виконуються ескіз та мікрозамальовки. Аналіз ескізу дозволяє швидко виявити найбільш вдалі ідеї і недоліки в таких моментах як перспектива і композиція.

Студенти, які працюють над проектом широко використовують комп'ютерну техніку для виконання певних завдань. Використання графічних редакторів під час роботи над дизайн-проектом дозволяє вийти на якісно новий,

професійний рівень, сприяє позитивній мотивації до виконання самої роботи, використанню комп'ютера і, відповідно, до самовираження. Сучасні системи комп'ютерної графіки дозволяють легко маніпулювати створеним об'єктом, видозмінювати його. Вони містять можливості застосування при роботі широкого діапазону кольорів, моделювання різних об'єктів дизайну, створення тривимірних моделей.

Різноманітність творчих проєктів забезпечує пізнавальний пошук різних варіантів виконання завдань, не обмежуючи студента одним композиційним шаблоном, технікою і матеріалом виконання, надає широкі можливості самостійному творчому рішенню задачі і підтверджує необхідність використання проблемного вчення за професійними напрямками, яке активізує розумову діяльність студента і розвиток його творчих здібностей.

Література

- 1. Турчин В.В.** Науково-дослідна робота студентів у вищій школі дизайнерського спрямування/ В.В. Турчин, І.В.Бондаренко// Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв.- 2007.-№7.-С. 130-140.
- 2. Моляко В. О.** Проблеми психології творчості і розробка підходу до вивчення обдарованості / В. О. Моляко // Обдарована дитина. – 2002. – № 4. – С. 19–26.
- 3. Григор'єва, А. А.** Розвиток творчих здібностей студентів у позанавчальній діяльності / А. А. Григор'єва // [Наук. зап. Терноп. нац. пед. ун-ту. Сер.: Педагогіка](#) . — 2009. — N 2. — С. 211-215.

Катіна А. І.

РОЛЬ РИТОРИЧНИХ УМІНЬ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА У ФОРМУВАННІ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ПІДЛІТКІВ

Здоров'я – це найдорожча річ не тільки кожної людини, але й усій державі. Погіршення самопочуття дітей та підлітків в Україні стало не лише справою медиків, а й серйозною педагогічною проблемою. З кожним роком загострюється необхідність в підвищенні рівня обізнаності підлітків у питаннях формування здорового способу життя. Актуальність цієї проблеми полягає в необхідності навчити підлітків берегти, цінувати та зміцнювати своє здоров'я.

Питанням здорового способу життя цікавилися такі дослідники як З. Гладун, І. Фуртак, Н. Авраменко, О. Бойчук, Д. Венедиктов, Н. Романова, Л. Сущенко, В. Дубровський, О. Васильєва, В. Марков, М. Яковлева, Б. Чумаков, О. Чораян, Л. Медведєв, Л. Альошина. В працях розкривається загальне уявлення формування здорового способу життя та залишають поза увагою аспекти взаємодії соціального працівника з підлітком.

У даній статті нами досліджується роль і значення риторичних умінь соціального педагога у формуванні здорового способу життя підлітків.

Для дослідження причин погіршення самопочуття у підлітків, зупинимось на детальному вивченні історії існування людини, ставлення її до свого здоров'я, до виконання біологічних і соціальних призначень. В далекому минулому людина відчувала беззахисність перед силами природи, тому свій фізичний стан вона пов'язувала з містичними уявленнями. У

первіснообщинному устрої заходи охорони здоров'я носили характер релігійного обряду. Однак у процесі еволюції людина спостерігала і робила висновки, відзначала причинно-наслідкові зв'язки між здоров'ям, способом життя, факторами середовища, цілющими і оздоровлюючими властивостями природи. Вже на цьому етапі розвитку існувала пряма залежність між станом здоров'я людини і фізичною активністю.

У рабовласницькому суспільстві відбувається поступова систематизація знань з проблем збереження здоров'я. Важливо, що вже тоді зусилля вчених були спрямовані на створення оздоровчих систем, таких, наприклад, як китайська «Кон-фу» (близько 2600 років до н. е.), індійська «Аюр-веда» (близько 1800 років до н. е.), «Про здоровий спосіб життя» Гіппократа (близько 400 років до н. е.).

Зокрема, струнка система оздоровлення існувала в Стародавній Спарті, де заняття фізичними вправами суворо контролювала держава. Фізичні вправи були обов'язковими для всіх громадян. Високий рівень фізичного здоров'я спартанців досі залишається еталоном для всіх наступних поколінь.

Знайомство з основними положеннями перерахованих систем показує, що їх основною ідеєю є не лікування хвороб, а формування, збереження і зміцнення здоров'я, а також використання резервних можливостей організму для його відновлення. Звідси слідує, що культура фізичного та психічного здоров'я, гігієна харчування, житла, одягу, організація заходів щодо попередження захворювань, культура репродуктивної поведінки – це один з найдавніших інститутів людського суспільства. Однак у міру майнового і соціального розшарування людей у рабовласницьких співтовариствах, ставлення до здоров'я поступово змінювалося.

Рабовласники, вдаючись до надмірностей і комфорту, все менше уваги приділяли своєму здоров'ю і все більше сподівалися на лікарів.

Саме ця обставина сприяла поступовому втрачання медициною свого профілактичного призначення, основна увага стала звертатися на лікування хвороб. Разом з тим, корифеї медичної науки ще в середні століття вказували на те, що найбільш ефективним шляхом до довголіття є збереження здоров'я, а не лікування хвороб [1, с. 67 – 82].

З цього витікає, що соціальний педагог повинен мати чітке уявлення про історію зародження і формування уявлень про здоровий спосіб життя. Без таких уявлень соціальна робота буде неповноцінна. Також, досвідчений працівник повинен знати фактори, що впливають на здоров'я підлітка.

Це: медицина – 10%; генетичні фактори (спадковість) – 15%; екологічні фактори (навколишнє середовище) – 25%; спосіб життя людини – 50%.

Стає зрозуміло, що саме спосіб життя здійснює найсерйозніший вплив на здоров'я кожної людини. Окрім того, соціальний педагог повинен мати уявлення про основні складові здорового способу життя, це:

1. Рациональне харчування;
2. Повноцінний сон;
3. Дотримання режиму праці та відпочинку;
4. Загартовування;
5. Дотримання гігієнічних норм і правил;
6. Відмова від шкідливих звичок;
7. Дозовані фізичні навантаження;
8. Психологічний комфорт і ін. [2, с. 96-112].

Також, повноцінний вплив на особистість підлітка не можливий без знання риторики, тобто риторичних вмінь. Риторика в широкому сенсі слова, це певний тип філологічного світогляду, який складає частину духовної

культури людської цивілізації. Риторика є культурною основою знання і соціальної діяльності, що дозволяє людині бути громадянином правового суспільства і визначати форму думок і напрями дій у майбутньому. Одночасно вона з'єднує людство з історією культури. Оратор створює свій образ за допомогою мови, тому, якщо він абсолютно щирий, то, як правило, програє: його мова призводить до дезорганізації публіки.

Образ оратора, як і всякий авторський образ, залежить від:

- 1) аудиторії,
- 2) предмета мовлення,
- 3) типу мовлення.

Риторичні вміння – інтегративна властивість особистості, що ґрунтується на раніше засвоєних знаннях і набутих навичках та виявляється у здатності виконувати риторичну діяльність у нових, змінених умовах [3, с. 4 – 6]. Сформувати риторичне уміння означає забезпечити правильність побудови та реалізації вислову.

Не буде зайвим виділити риторичні уміння, якими повинен володіти соціальної педагог у своїй професійній діяльності. Для формування здорового способу життя підлітків необхідно:

- володіти риторичними засобами переконання;
- вміти враховувати особливості адресата (підключитися про нього);
- передбачати реакцію;
- підтримати чи спростувати висновки адресатів;
- доречно використовувати риторичні фігури та ін.

Зупинимося детальніше на засобах переконання, тому що слово – це вагомий інструмент людського спілкування та безмежного впливу на людей. Коли йдеться про соціально-педагогічний механізми впливу, мається на увазі, що один суб'єкт психічної активності своїми діями

може викликати потрібну йому психічну активність іншого суб'єкта психіки, а саме: певні відчуття, уявлення, спогади, думки, почуття, ставлення, вольові дії тощо. Переконавання – це вплив на розум і почуття людини з метою формування позитивних якостей і подолання негативних, якраз те, що необхідно соціальному працівнику у формуванні здорового способу життя. В контексті діяльності соціального педагога, риторична діяльність – це активний цілеспрямований, мотиваційний, змістовий процес видачі чи прийому думки, спрямований на задоволення комунікативно-пізнавальних потреб людини в процесі його спілкування [4, с. 33-51].

Отже, розглянувши основні компоненти здорового способу життя, багатолітню історію, фактори впливу, основні поняття з риторики, необхідні риторичні уміння, зробимо висновок, що всі ці знання необхідні для ефективного виконання професійних обов'язків. Це ще раз підкреслює, що риторичні уміння стають не тільки важливим компонентом комунікативної компетенції соціального педагога, але й самостійним об'єктом і предметом вивчення.

Література

- 1. Шуригіна Ю.** Науково-практичні основи здоров'я: Навчальний посібник / Ю. Шуригіна. – Улан-Уде: Вид-во ВСГТУ, 2009. – 220 с.
- 2. Малярчук Н.** Валеологія / Н. Малярчук. Навчальний посібник. Тюмень: Вид-во Тюменського державного університету, 2008. – 270 с.
- 3. Зарецька Е.** Риторика: Теорія і практика мовної комунікації / Е. Зарецька – М.: Діло, 2002. – 480 с.
- 4. Леонт'єв А.** Основи психолінгвістики / А. Леонт'єв. – М.: Сенс, 1997. – 287 с.

Кириченко А. В.

РЕАЛІЗАЦІЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ, НАВИЧОК – ОСНОВА СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ДИЗАЙНЕРІВ

2013 рік Президентом України наголошено роком дитячої творчості. Актуальність проблеми передбачена тим, що саме творчість сприятиме самореалізації майбутніх фахівців. В навчальному процесі важливо сприяти розвитку творчих здібностей, здатності до різних видів творчої праці. Найвищий кульмінаційний творчий стан – натхнення, найвищого піднесення, коли пізнавальна і емоційна сфери поєднані і спрямовані на розв’язання творчої задачі. Людина, яка перебуває в стані творчого натхнення, має сильний вплив на інших людей, часто може переконати їх, схилити до своєї думки, ідеї, повести за собою.

В системі освіти коледж – університет особливе місце посідає виявлення творчих здібностей та їх розвиток серед студентської молоді. Кожна творчо мисляча людина здібна до творчої діяльності. Творча молодь – це золотий фонд України.

Аналіз останніх досліджень та публікацій щодо творчої самореалізації майбутніх фахівців доводить, що опрацювання цього питання проводилося в наукових працях студентами та викладачами навчальних закладів регіону.

На підставі аналізу досвіду видатних науковців можна зробити висновок, що в різні часи питанням розвитку та реалізації творчих здібностей приділяли увагу В.О. Сухомлинський, А.С. Макаренко, Ш.О. Амонашвілі

М. Монтесорі, І.П. Іванов. Слід звернути увагу на технологію саморозвитку М. Монтесорі, теорію виховання всебічно розвиненої особистості В.О. Сухомлинського, де одним з принципів трудового виховання є творчий характер праці, технологію колективного творчого виховання (за І.П. Івановим). Методика колективних творчих справ є результатом багаторічних пошуків педагогів. Певним чином систематизував, дав наукове обґрунтування цій методиці І.П. Іванов. На підсумковому етапі процесу підготовки і проведення колективних творчих справ «кожен член колективу має можливість виявити свої творчі здібності» [1, с.355].

Метою статті є аналіз реалізації творчих здібностей, навичок студентів спеціальності «Дизайн» спеціалізації «Дизайн одягу» у Відокремленому підрозділі «Брянківський коледж Луганського національного університету імені Тараса Шевченка».

Результати дослідження. «Професійна освіта – це освіта, спрямована на оволодіння знаннями, уміннями і навичками, що необхідні для виконання завдань професійної діяльності» [1, с.415].

«Творчий склад мислення – якість, зумовлена винятковими особливостями професії» [2, с.19]. Це про професію «дизайнер».

Організація творчої роботи студентів спеціальності «Дизайн» у ВП «Брянківський коледж Луганського національного університету імені Тараса Шевченка» передбачає залучення студентів до творчої діяльності всього періоду навчання.

В системі освіти ліцей – коледж –університет майбутні студенти мають змогу здобувати освіту, починаючи з професійного рівня «кваліфікований робітник». Так деякі студенти спеціалізації «Дизайн одягу»

насамперед здобули професію швачка – вишивальниця. здобуті професійні навички дають можливість використовувати знання та вміння за фахом у подальшому навчанні.

Реалізація творчих здібностей, навичок в процесі професійного становлення майбутніх фахівців спеціалізації «Дизайн одягу» насамперед відбувається на уроках з спеціальних дисциплін.

Під час дипломного проектування студенти створюють колекції ексклюзивного одягу на замовлення Студентського народного центру моди, розробляють реальні дипломні проекти, де замовниками виступають швейні підприємства регіону.

Курсове проектування також здійснюється з урахуванням творчих здібностей студентів. запроваджено виконання наскрізних курсових проектів. В курсовому проекті з предмету «Композиційна організація форми» студенти розробляють колекції моделей одягу. Замовником є Студентський народний центр моди коледжу. В курсовому проекті з «Конструювання та художнього моделювання» здійснюється розробка конструкторської документації. В курсовій роботі з предмету «Технологія виробів» розробляється технологічна документація потоку.

Творчому пошуку студентів сприяють інноваційні форми проведення уроків. Уроки – конкурси, ділові ігри, уроки – екскурсії, вікторини сприяють розвитку та реалізації творчих здібностей, навичок в процесі ставлення майбутніх фахівців. Серед студентів різних спеціальностей технологічного відділення Брянківського коледжу особливою популярністю з давніх часів користуються конкурси професійної майстерності. Понад 10 років серед студентів – дизайнерів одягу проводиться конкурс «Джерела творчої наснаги» . Конкурс відмічено подякою

Обласної Ради директорів вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації Луганської області при підведенні підсумків обласного конкурсу інноваційних технологій в навчальному процесі серед учбових закладів.

З метою творчої співпраці, заохочення до вступу в коледж запрошувалися студенти Брянківського профліцею, які прийняли участь у конкурсі, продемонстрували високий рівень професійної підготовки. Техніка вишивки, що продемонстрували студенти профліцею була бездоганною. Вишивки, що продемонстрували гості, мали найвищий рівень якості, адже серед студентів профліцею є переможці Всеукраїнських конкурсів. Швейні вироби, що продемонстрували гості коледжу, відрізнялись оригінальністю конструкції, багатофункціональністю. Знання та вміння, що продемонстрували студенти, також відповідали професійним вимогам. Учасникам команд пропонувалися різні види конкурсів. В конкурсі «Привітання» пропонувалось представити свою професію, використовуючи різні форми творчості: вірші, пісні, розповідь. В конкурсі «Бліц» члени команд демонстрували знання з техніки безпеки, технології виробів. В конкурсі «Майстриня» командам пропонувались завдання з виконання машинних та ручних робіт, вишивки. В конкурсі «Домашнє завдання» проводилось дефіле в нарядних сукнях, зшитих студентами. Оцінювало змагання компетентне журі у складі фахівців – викладачів та майстрів виробничого навчання Брянківського профліцею та коледжу.

Конкурс досяг своєї мети. Студенти профліцею – учасники команди, що змагалася у конкурсі, прийшли навчатися в Брянківський коледж ЛНУ ім. Т. Шевченка. Зараз вони студенти коледжу, опановують професію дизайнера одягу.

Висновки. У статті здійснено опрацювання підходів до реалізації творчих здібностей, навичок майбутніх фахівців дизайну одягу. Творчій самореалізації майбутніх фахівців сприяють різні напрямки роботи із студентами. Опрацювання форм, методів, технологій в процесі професійного становлення успішно вирішується навчальними закладами регіону.

Література

1. Кузьмінський А.І.; Педагогіка. / А.І. Кузьмінський, В.І. Омеляненко; – К.: Знання, 2007. – 447с .
2. Ушинський К.Д. Людина як предмет виховання. / К.Д. Ушинський; - К.: Радянська школа, 1983. – 193с.

УДК [746.3 : 7.045] – 047.44 (477)

Ковтун А. М.

РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ СИМВОЛІКИ В ОРНАМЕНТАХ УКРАЇНСЬКОЇ ВИШИВКИ

Постанова проблеми: Історія розвитку української вишивки посідає значне місце в національній, європейській та світовій культурі. Велике історичне та художнє значення українського костюму та використання в ньому вишивки безумовне. Її високий мистецький рівень, емоційна насиченість відбивають світогляд, уподобання та психологію українського народу.[3, с 7]

Невід’ємною ознакою традиційного українського костюму є вишивка. Кожний з візерунків орнаменту виконував своє призначення.

В цілому традиційну українську вишивку можна назвати скарбницею духовної спадщини українського народу.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами: робота виконана відповідно до плану роботи циклової комісії «Перукарське мистецтво та декоративна косметика» та в межах вивчення дисципліни «Історія мистецтв».

Формування цілі статті: Метою статті є опублікування авторських пропозицій щодо визначення використання символічних зображень в українській вишивці.

Провести аналіз використання символічних зображень в орнаментах української вишивки з метою використання кращих народних традицій в сучасному одязі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Історія народної вишивки на Україні сягає своїм корінням у глибину віків. Дані археологічних розкопок та свідчення мандрівників і літописців доводять, що вишивання як вид мистецтва на Україні існує з незапам'ятних часів.

Протягом багатьох віків безпосередній конкретний зміст символів на вишивках втрачався, але традиції використання їх не зникли. За мотивами орнаменти вишивок поділяються на три групи: геометричні, рослинні, зооморфні (тваринні) й відображають елементи символіки стародавніх вірувань, культів.

Геометричні орнаменти, наприклад, притаманні всім видам народного мистецтва і всій слов'янській міфології. Різноманітні кружальця, трикутники, ромби, кривульки, лінії, хрести символічно відображали уявлення наших предків про світобудову, тож їхнє значення відповідне. На основі стародавніх космологічних символів у народі створена своя система назв. Це «баранячі ноги»,

«кучері», «гребінчики», «кривульки», «сосонка», «перерва» тощо. [2, с 56]

Ромбічні орнаменти

Мотиви «ромб», «ромб з гачками», «ромб з точкою», «перехрещений ромб» надзвичайно поширені. Цей знак відноситься до символів родючості, запліднення. Частіше мотив «ромб з точками» трактують як засіяне поле, а оскільки цей знак часто зустрічається на жіночих статуетках періоду неоліту, його також вважають одним з символів запліднення. Недаремно за етнографічними даними цей мотив часто зустрічається саме на весільному жіночому одязі і на одязі жінок, що перебувають в шлюбі перший рік. [2, с 57]

Материнський символ.

Головним символом на рушнику є символом матері, в основі якого ромб усередині якого 8-кінцева зірка, як говорилося раніше. Обрамляє цей символ стилізована гірлянда з кольорів, що символізують велич матері, її особливу роль в продовженні життя. Наявність в малюнку жовтого і блакитного кольорів ниток говорить про українські корені цієї вишивки. [2, с 87]

Найбільш узагальненим знаком неба виступає круг. Солярних знаків, символічних зображень сонця, а також вогню. Круги, хрести, модифікації хрестів, свастики, хрести в крузі. Зокрема, хрест в крузі може бути, як знаком сонця так і знаком вогню (чи блискавки – «вогню небесного»). Але сам по собі хрест може бути знаком чоловічого начала, а значить наявність мотиву «хрест» у вишивках могла мати різну символіку: як бажання запліднення, так і вогонь, і сонце, належачи до сильних оберегів.

Мотиви вишивки з рослинним орнаментом говорять проте, що наші предки хотіли перенести у своє життя красу природи. Так, часто зустрічаються візерунки з реально існуючими рослинами: виноградна лоза, шишки хмелю, листя дуба, грона горобини і так далі. Багато рослинних мотивів були не просто візерунками на тканині, а символам певного культу або повір'я. Тому їх часто наносили на ритуальний одяг. Наприклад, до наших днів використовується символ «дерева життя», який на вишивці зображується як сплетення гілок з листям.

Виноград. Символіка винограду розкриває радість і красу створення сім'ї. Сад-виноград – це життєва нива, на якій чоловік – сіяльник, а дружина зобов'язана рости і доглядати за родовідним деревом. Мотив винограду видно на жіночих і чоловічих сорочках Київщини, Полтави. У Чернігові виноград в'ється на сімейних

рушниках.

Дуб. Дуб – священне дерево, яке утілювало Перуна, бога сонячної чоловічої енергії, розвитку, життя. Отже, парубки і молоді чоловіки завжди мали при собі чарівний оберіг животворящої сили свого роду.

Хміль. Листя хмелю можна віднести до молодіжної символіки. Окрім центральної України, візерунок поширений на Поділлі. Хміль близький до символіки води і винограду, тому що несе в собі знак розвитку, молодого буйства і любові. Можна сказати, що візерунок хмелю – це весільна символіка. Народна пісня підказує, що «витися» - для парубка означає

бути готовим до браку, оскільки для дівчини йти заміж – це «пучки в'язати». [2, с 99]

У Україні вишивку застосовували для прикраси не лише одягу, але і постільної білизни, рушників, скатертин і серветок. Проте розпису рушників приділялася особлива увага. У різних життєвих випадках застосовували різну тактику і колірну гамму шитва. Адже рушником прикрашали святий кут з іконами, накривали короваї, хліби на столі. У рушник завертали новонароджене немовля. З рушником проводжали в останню дорогу. І з рушника розпочиналося нове життя для молодожонів.

І в наші дні вишивка не втратила своєї актуальності. Ті ж весільні церемонії не проходять без підношення хліба-солі. Адже хліб кладуть на розшитий рушник. І в перший крок подружня пара ступає на рушник. Вишивка прикрашає урочистий одяг для хрещення малюків. А вишиті картини, поміщені в рамку, можуть стати родзинкою в сучасному інтер'єрі житла. Будь-кому з нас буде приємно отримати в подарунок іменні серветки з вишивкою. Блуза або сорочка, розшита шовком або бісером, стане не лише стильним елементом гардеробу, адже етнічні мотиви завжди в моді, але і прекрасним подарунком до будь-якого свята. Одним словом, вишивка – це такий вид народної творчості, який ніколи не втратить своєї.

Висновки. Українська вишивка на перший погляд не має ніякого значення в житті сучасної людини, але вона віє на серце кожного з нас чарами рідної стихії і є живущим бальзамом, який сповнює нас споконвічною могутньою силою українського народу.

Тепер на Україні є багато художньо-виробничих майстерень, які об'єднують роботу майстрів, направляють її, організовують навчання молоді

Література

1. Бердник Т.О., Неклюдова Т.П., Дизайн костюма. – Ростов-на Дону: Феникс, 2000. – 479 с.
2. Гасюк Е. О., Степан М. Г. Художественное вышивание. – Киев, 1986. – 215 с.
3. Ніколаєва Т., Історія українського костюму. – Київ: Либідь, 1996. – 240 с.

УДК [37. 05 : 64] – 043. 86

Козирєва Г. О.

АНАЛІЗ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО ДИЗАЙНУ

Постановка проблеми. В сучасних умовах світового розвитку дизайн має великий вплив на соціально-культурну сферу життя. Дизайн є незаперечною умовою конкурентної переваги в сучасних ринкових відносинах та грає важливу роль в особистому житті людини. Дизайн стає естетично предметним вираженням духовного і матеріального життя людини. Він формує ціннісну картину світу, підтримує традиції, виробляє нові, створює комфорт і затишок, надає життю стабільність і одночасно розбурхує її.

Зв'язок роботи з науковими планами, програмами, темами. Дослідження виконано згідно з планом роботи циклової комісії спеціальності «Дизайн» та студентського наукового товариства Брянківського коледжу ЛНУ імені Тараса Шевченка.

Аналіз останніх досліджень і публікацій показав, що проблемі історії та розвитку дизайну присвячені роботи В. Волкової, В. Аронова, А. Дижур, А. Щипалова. Питання видів і напрямків дизайну розглянуті в працях С. Серова, Н. Ковешникової. Специфіку дизайнерської діяльності детально розглянуто С. Михайловим. Особливості

конструювання об'єктів дизайну та сучасні матеріали і технології дизайну знаходять своє віддзеркалення у працях Л. Кулеєвої, Л. Холмянського.

Формування мети статті. Мета статті полягає в аналізі шляхів виникнення та динаміки розвитку сучасного дизайну, його основних стилів та напрямків, які використовують дизайнери для своїх робіт.

Результати дослідження. Мистецтво дизайну виникло на початку ХХ ст., на перехресті декількох видів діяльності: художньо-проектних програм, масової промисловості, інженерного проектування та науки [2].

Свою історію слово «Дизайн» бере від італійського «disegno» - поняття, яким в епоху Ренесансу позначали проекти, а також ідеї, що лежали в основі робіт. Пізніше, в ХVІ ст., в Англії з'являється поняття «design», яке дійшло до сучасних днів і перекладається як задум, креслення, візерунок, а також – проектувати и конструювати. В більш вузькому, професійному понятті дизайн означає проектно-художню діяльність з розробки промислових виробів з високими споживчими і естетичними якостями, діяльність з організації комфортного для людини предметного середовища – жилого, виробничого, соціально-культурного.

Дизайн (англ, design - креслення, проект, задум) - особливий метод проектування, в якому об'єкту, крім його основного призначення додаються якості краси, економічності, міцності і зручності.

Звичайно, прагнення до краси і зручності оточуючих нас предметів побуту, одягу, знарядь праці можна було простежити з доісторичних часів. Але все-таки прийнято вважати, що мистецтво дизайну з'явилося на початку ХХ ст. разом з бурхливим зростанням промислового виробництва, в об'єктах якого дизайн відіграє важливу роль.

На початку ХХ ст. На етапі становлення і формування дизайну як нової сфери творчості увага акцентувалася на активному впровадженні в різні області життя продуктів індустріального виробництва, підкресленій відмові від традиційного на користь нового, відмові від декоративності на користь функціональності. На цьому етапі дизайн претендував лише на формування відносно незначної частини предметно-просторового середовища, і підкреслена однобічність його формотворної концепції врівноважувалася іншими сферами творчості – архітектурою та декоративно-прикладним мистецтвом [1].

У ХХ столітті технічної революції перед художниками-конструкторами постала задача розробити для масового виробництва красиві, зручні і надійні верстати, механізми, транспортні засоби та предмети побуту.

Англійський король на початку ХХ століття вирішив відвідати одну з текстильних мануфактур. Власники підприємства, готуючись до приїзду короля, перефарбували стіни, стелі та обладнання в більш світлі тони. Після візиту короля адміністрація фабрики з подивом відзначила зростання продуктивності праці. Цей досвід не залишився не поміченим.

У 1919 р. в Німеччині була створена вища школа «Баухауз», де поряд з проектуванням почали розробляти естетику функціоналізму. Там велися пошуки нових форм у побутовому предметному середовищі і архітектурі.

Унікальність «Баухауза» полягала в тому, що ця школа була одночасно виробничими майстернями і навчальним закладом. Інтернаціональну за своїм складом групу викладачів склали великі художники і архітектори.

Вироби «Баухауза» несли в собі суттєвий відбиток живопису, графіки і скульптури 20-х рр. із залученням

елементів кубізму, тобто розкладанням загальної форми на складові геометричні тіла. Зразки предметів з дерева і металу, виконані в стінах школи, відрізняє явний геометризм. Всі переходи від однієї форми до іншої гранично оголені, все підкреслено контрастно і загострено [4].

Дизайнери шукали конструктивність речі навіть там, де, здавалося б, нелегко її знайти, наприклад, в посуді. Чайники створювали на основі кулі, усіченого конуса, півсфери, циліндрів та інших геометричних тіл. Напружені пошуки нових несподіваних і сміливих конструктивних рішень були пов'язані і з виробництвом меблів.

Всі процеси узгоджувалися з ефективною технологією, з новітніми конструкціями і матеріалами.

«Баухауз» поставляв для промисловості зразки різних предметів, що відповідали новим принципам формоутворення - від порцеляни, тканин і освітлювальної арматури до шпалер і меблів. У багатьох випадках зразкові предмети «Баухауза», дійсно відрізнялися вдалим поєднанням функціонального і естетичного початку, чинили вирішальний вплив на саме виробництво.

Датою народження дизайну вважають 1928 р., а місцем народження - США, де одночасно виникає кілька дизайнерських фірм.

У 20-і рр. в дизайні формуються оригінальні творчі концепції В. Татліна, К. Малевича, А. Родченка, А. Весніна, Л. Попової, В. Степанової, Е. Лисицького, О. Екстер та інших, створюється школа підготовки дипломованих дизайнерів (виробничі факультети Московських державних вищих художньо-технічних майстерень (скорочено - ВХУТЕМАС). Художню творчість трактували як широку сферу, що включає створення творів пластичного мистецтва та художньо цінних предметів побуту і техніки.

Цілий ряд архітекторів, мистецтвознавців та художників прагнули до злиття свого мистецтва з новим життям, з промисловим виробництвом, з «виробленням» речей, тому їх називали «виробничниками». ВХУТЕМАС був найважливішим центром розробки нових форм і стилів.

Знайомство з мистецтвом дизайну краще за все здійснити через вивчення специфіки і художніх переваг окремих його видів. Розглянемо наступні основні види дизайну [3].

Промисловий дизайн - це конструювання верстатів, транспортних засобів, побутових приладів, посуду, меблів і багато чого іншого.

Створення нової речі - складний творчий виробничий процес, в якому беруть участь: науковці, інженери і дизайнери. Дизайнер задумує річ, не тільки її форму, але і характер користування нею, специфіку і місце серед інших речей, а також її споживчі і товарні властивості. Художник завжди виражає себе в своїх творах. Дизайнерові дозволено це робити без будь-яких обмежень.

Графічний дизайн - це промислова графіка, різні оформлювальні, образотворчі та шрифтові роботи.

Фірмовий стиль включає створення знаків і шрифтів. Процес створення знакових зображень в графічному дизайні може бути одним із прикладів стилізації форми. Відмінні особливості знака - узагальненість і умовність в зображенні предметних форм.

Книжковий дизайн - це нові, різноманітні конструкції книги.

Дизайнер займається оформленням книги: визначає розміри (формат) книги, особливості шрифту, розміщення набору (тексту), фотографій та іншого ілюстративного матеріалу (карти, плани, схеми тощо). Велику роль відіграє

розробка зовнішнього вигляду книги (плетіння й обкладинка), форзаца і різних елементів оформлення всередині книги (титульний лист, ілюстрації).

Візаж (мистецтво макіяжу) - бере участь у створенні прекрасного вигляду людини. Візажист - дизайнер і архітектор особи. Поняття "макіяж" має два значення: в одному випадку мають на увазі косметичні препарати, які є робочим матеріалом для візажиста, а в іншому - мистецтво оформлення особи (денний, вечірній, фантазійний, карнавальний та ін.)

Дизайн одягу - моделювання та конструювання одягу. Продумуючи форму і крій, колірне рішення, підбираючи матеріали для сучасного одягу, дизайнер створює неповторний образ, що запам'ятовується.

Мода - це відображення нашого світогляду, способу життя, культурного рівня, соціальних умов та інших додатків життя суспільства.

Фітодизайн - складання окремих об'ємних або площинних композицій з живих або засушених квітів і рослин, а так само цілісне оформлення інтер'єрів предметами флори. Правильно підібрані і розміщені з гарним смаком рослини створюють психологічний комфорт приміщення і покращують його мікроклімат.

Ландшафтний дизайн - дизайн середовища. Ландшафтний дизайнер займається озелененням і благоустроєм територій, враховуючи взаємозв'язок зелених насаджень і архітектурних будівель.

Екологічний дизайн - вирішує проблему благотворного впливу на людину спроектованого і створеного навколишнього середовища.

Висновки Історія дизайну налічує вже більше ста років. З самого початку свого існування дизайн претендував на можливість охопити найширше поле діяльності, і треба визнати, що він зміг досягти значних

успіхів. В якості об'єкта дизайнерської творчості тепер виступає все матеріальне середовище - «від голки до літака». І справді, вироби дизайну оточують сучасну людину всюди у повсякденному житті. Деякі дизайнерські роботи стали нам настільки звичні, що нікому, мабуть, не приходить в голову, що звичайна пляшка «Кока-Кола» має свого автора - геніального Раймонда Лоуї. Творіння багатьох дизайнерів експонуються в музеях сучасного мистецтва по всьому світу. Навіть такий яскравий напрямок сучасного мистецтва, як поп-арт, має коріння саме в дизайні ХХ ст.

Творчі та практичні досягнення дизайну безсумнівні, проте до цих пір не вироблена його теоретична основа. Для початку потрібно сказати, що не визначені навіть чіткі межі дизайнерської діяльності. Зараз, крім промислового (індустріального) дизайну, ми говоримо про дизайн інтер'єру та ландшафтний дизайн, дизайн одягу і дизайн експозиції, одним із самих популярних є графічний дизайн.

Основною проблемою теоретичного осмислення дизайну до цих пір залишається питання про природу дизайнерської діяльності та про співвідношення її з іншими видами мистецтва. Очевидно, що промислові дизайнери працюють над формою виробів, що випускаються серійно, використовуючи художні засоби формоутворення. Іноді діяльність дизайнера можна зіставити з роботою інженерів і конструкторів, які винаходять нові матеріали і конструкції, значно впливають на вигляд предметного світу. Дизайн на перший погляд також тісно пов'язаний з архітектурою. На етапі становлення дизайну як нової професії, дизайнерів навіть називали «архітекторами виробів промислового виробництва» і «архітекторами малих форм». Іноді дизайн зіставляють з декоративно-прикладним мистецтвом. Це

особливо обґрунтовано, коли мова заходить про поодинокі авторські дизайнерські роботи.

І все ж дизайн - це цілком самостійна, більш того, принципово нова область творчості. Перш за все, дизайн - феномен ХХ століття. Звичайно, люди створювали навколишній їхній предметний світ протягом багатьох століть. Знаряддя праці, предмети меблів, домашнє приладдя, створені в «до дизайнерський» період, можна охарактеризувати як зразки «стихійного» дизайну. Всім їм притаманні окремі риси сучасного дизайну: вони розроблялися в тій чи іншій мірі технічним способом, в їхньому вигляді наочно відбивалася взаємодія форми, конструкції і функції. І навіть якщо не всі вони є дизайнерськими витворами, для нас вони - найцінніші пам'ятники матеріальної культури, ремесел, історії техніки.

Перспективи подальших досліджень. Подальше дослідження планується провести в напрямку більш досконалого вивчення проблеми теоретичного осмислення дизайну та дизайнерської діяльності.

Література

- 1. Ковешникова Н.А.** Дизайн: история и теория — 5-е изд., стер. - М. : Издательство «Омега-Л», 2009. -224 с. : ил. - (Университетский учебник).
- 2. Нестеренко О.И.** Краткая энциклопедия дизайнера. – М.: Мол. гвардия, 1994.
- 3. Серов С.И.** Стиль в графическом дизайне 60-80-е годы. М., 1991.
- 4. Сокольникова Н.М.** Изобразительное искусство и методика его преподавания в начальной школе. Издательский центр «Академия», 2003.
- 5. Л. Холмянский, А. Щипалов.** Дизайн. – М.: Просвещение, 1985. – 151с., ил.

Кохонов Ю. О.

МОЛЕКУЛЯРНА КУЛІНАРІЯ

Кінець ХХ століття й початок ХХІ століття – на стику століть завжди відбуваються важливі події й видатні відкриття в житті всього людства. А як же наша улюблена кулінарія? Вона так само не відстає від науково технічного прогресу. Традиційна «бабусина кухня» - класичні варіанти приготування блюд нікуди не поділася, але в 2000 р. з'являється, вірніше, стає загальноновизнаним одне з напрямків у кулінарії – молекулярна кулінарія.

Це кулінарія, яка поєднує в собі приготування блюд з урахуванням законів фізики, хімії й біології. Сказати, що класична кулінарія зневажає цими законами, у корені невірно, але тут завдяки хімічним законам, блюда одержують інші смаки, продукти починають звучати зовсім по іншому. Молекулярна кухня ще називається деструктивною.

Сам термін - «молекулярна фізична гастрономія» - з'явився в 1988 р. завдяки англійському професорові фізики Ніколасу Курти й французькому хімікові Ерве Тису. Якось Ніколас Курти журився про те, що ми вивчили атмосферу Венери, але що із себе представляє їжа, що коштує на нашому столі, ніхто й не знає. Сам Курти був гурманом-кулінаром і коли вийшов на пенсію, у середині 1970 –х років, те почав серйозно вивчати й систематизувати знання про фізичні й хімічні принципи приготування їжі.

Сам принцип приготування полягає в утворенні нових молекулярних зв'язків за рахунок впливу певних температур, які й дають нові незвичайні комбінації смаків.

Молекулярна гастрономія затверджує, їжа – це складний процес, що включає всі почуття: смак, дотик, зір і нюх (саме потужне джерело спогадів), а також сприйняття себе й пам'ять. Нова кулінарія впливає на всі органи почуттів людини, у чому і полягає її популярність і мода на нове.

Молекулярна кухня в стані перетворити рідину в мус або в желе, або за допомогою інертного газу зробити піну.

Молекулярна кулінарія – модний тренд. Харчуватися її утворами регулярно поки ще не можна, але ласувати вже можна.

Батьком-засновником молекулярної кухні вважається паризький хімік і гурман Эрве Тис. Наприкінці 80-х минулого століття він хотів науково розібратися із процесами, які багато сторіч відбувалися в каstrулях знаменитих кухарів і пересічних куховарок. І найбільше його хвилювало питання: чому від дотримання, на перший погляд, абсурдних тонкощів рецептів залежить, чи назвуть це блюдо делікатесом або відставлять у бік?

Було встановлено, що ананасовий сік, вприснутий у м'ясо перед запіканням, робить блюдо ніжніше, і дав цьому наукове пояснення: сік перетворює білки колагенових волокон у молекули желатину, вони затримують рідину й змінюють структуру м'яса. А Тис вивів молекулярні формули для всіх типів французьких соусів, попутно ставши рекордсменом по збиванню майонезу. Учений виявив, що якщо додати в певній пропорції в білок воду, піна збільшується до фантастичних розмірів. З одного яйця він міг створити до 20 л майонезу. Эрве Тис зробив справжній переворот у філософії їжі.

Проникнення в життя молекул забезпечила поява безлічі нових блюд, нежданих смаків і оригінальних – і навіть більш ніж просто оригінальних – комбінацій продуктів. Принципово новий підхід залучив самих

знаменитих кулінарів нашого часу – з тих, що не побоювалися науки.

http://www.povarenok.ru/images/users/02_11_11/475_101.jpgПерше – і найважливіше відкриття «молекулярної кухні» – виявлення комбінацій смаків, яке нам так подобається, або ж, навпаки, так не подобається. Як виявилось, усе залежить тільки від подібності смакових молекул. Наприклад, смакові молекули какао ідеально сполучаються з молекулами кольорової капусти, перцю – з полуницею, а кава – із часником. Зрозуміло, звичайному, середньостатистичному кухареві із традиційним багажем знань такі жахи комбінацій навіть у кошмарному сні привидітися не могли б, а от учені підказали... І саме дивне, що підказка виявилася дійсно вартою.

Меню в молекулярних ресторанах здатне налякати традиційно орієнтованого їдця, не готового до експериментів. Морозиво із крабами, шоколад із чорною ікрою (ідеальна комбінація завдяки дорівнює високому змісту амінів), желе з буряка із зеленим горошком, пюре з манго із хвойною есенцією... А вівсяна каша з равликами? А печиво із часнику й кави? А бланманже з василька?

У молекулярній кулінарії використовуються тільки натуральні інгредієнти. Тому блюда молекулярної кухні збалансовані й корисні.

Кухар, що готує «молекулярні блюда», використовує безліч інструментів і приладів, які розігрівають, прохолоджують, змішують, подрібнюють, вимірюють масу, температуру й кислотно-лужний баланс, фільтрують, створюють вакуум і нагнітають тиск. Стандартні приймання, використовувані в молекулярній кулінарії: карбонізація або збагачення вуглекислотою (газування), емульсифікація (змішання нерозчинних речовин), сферизація (створення рідких сфер), вакуумна

дистиляція (відділення спирту). Для виконання цих завдань використовуються особливі продукти:

Агар-агар і каррагинан – екстракти водоростей для приготування желе;

Хлорид кальцію й альгинат натрію перетворюють рідини в кульки, подібні ікрі;

Ячний порошок (випарений білок) – створює більш щільну структуру, ніж свіжий білок;

Глюкоза – сповільнює кристалізацію й запобігає втраті рідини;

Лецитин – з'єднує емульсії й стабілізує збиту піну;

Цитрат натрію – не дає часткам жиру з'єднуватися;

Тримолин (інвертований сироп) – не кристалізується;

Ксантан (екстракт сої й кукурудзи) – стабілізує суспензії й емульсії;

Принципи молекулярної кулінарії можуть бути корисні й у повсякденному житті при роботі із традиційними продуктами:

Ураховуйте теплопровідність і теплоємність різних матеріалів. Заморожуйте суфле й морозиво в металевих контейнерах; розморозуйте м'ясо на металевій поверхні, а не в мікроволновці; збивайте крем при низькій температурі. Щоб скоротити час приготування м'яса, спочатку смажте або запікайте його на сильному полум'ї 5-10 хвилин, потім накрийте кришкою або фольгою й виключите полум'я, щоб тепло досягалося внутрішніх частин, після чого доводьте до готовності на слабкому вогні.

Контролюйте текстуру блюда. Нагрівання робить білки твердими, а ніжна структура м'яса пояснюється тим, що collagen при 70°C перетворюється в желатин. Суфле піднімається за рахунок випару води. Додавання холодної води при взбиванні білка зробить піну пишніше. Якщо

м'ясо потримати в солоному розчині від декількох годин до 2 діб, воно залишиться соковитим після приготування. Частково розморожене морозиво або м'ясо при повторній заморозці стане твердим через кристали, що збільшилися, льоду. Риба стає соковитіше, якщо готується з лимонним соком, а на соковитість м'яса позитивно впливає сік ананаса. М'яву зелень можна пожавити, помістивши на 10-20 хвилин у холодну воду.

Пам'ятайте, що смак на 80% сприймається носом, і тільки на 20% язиком, тому в присутності неприємних заходів навіть саме смачне блюдо здасться несмачним. Сіль у невеликих кількостях підсилює насолоду. Сіль і кислота підсилюють один одного. Ваніль і кориця підсилюють насолоду, а чорний перець знижує. Капсаїцин, що втримується в перці, активізує теплові рецептори й створює відчуття гарячого. Купуйте пряності цілими й розмелюйте їх самостійно. Для прискорення процесу додавайте цукор або сіль. Додавайте грубі спеції на початку, а тонкі – наприкінці приготування.

Тривалий вплив одного смаку й заходу робить його непомітним, тому намагайтеся використовувати в готовому блюді кілька різних смаків і заходів. (Наприклад, рідкі краплі лимонного желе в картопляному пюре роблять смак картоплі яскравим.)

Запах і текстура блюда впливають на смак (наприклад, м'яке морозиво з ванільним смаком видасться солодше, чим тверде й без смаку).

Експериментуйте, підтверджуйте свої гіпотези за допомогою «експериментальної» і «контрольної» груп і не забувайте записувати результати експериментів.

Література

1. Для підготовки даної роботи були використані матеріали з сайту: <http://nikolaysarychev.ucoz.ru/>

http://www.izop.ru/tech/innovation_food_treatment
<http://www.modina.ru/index.php?part=isearch&sub=full&id=100>
http://www.omsktest.ru/Articles/«Molekulyarnaya_kulinariya»
<http://verifica.livejournal.com/47206.html>

УДК 378. 016 : 811. 111

Кравченко О. М.

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ CASE-STUDY З МЕТОЮ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

В наш час, що характеризується розвитком інформаційних технологій, відбувається певна зміна парадигми навчального процесу. Навчання, спрямоване на запам'ятовування та відтворення інформації, стає другорядним в освітньому процесі. Вимоги до навчання змінюються в рамках актуального світогляду. Суспільство вимагає освічених, моральних, творчих та ініціативних людей, здатних самостійно приймати відповідні рішення в ситуації вибору, прогнозуючи їх можливі наслідки. Адже, у сучасному світі людина повинна вміти творчо вирішувати складні задачі, бути спроможною аналізувати проблему та приймати зважені рішення на основі аналізу відповідної інформації.

Однією з навчальних технологій, що готує майбутнього фахівця до вирішення професійних ситуацій та розв'язання задач, є метод аналізу конкретної ситуації – метод case-study. Даний метод, перш за все, спрямований на творчу самореалізацію студентів. Спробуємо визначитись з особливостями зазначеного методу у

професійній підготовці фахівців педагогічної галузі освіти з метою творчої самореалізації студентів при вивченні англійської мови.

О. М. Долгоруков визначив метод case-study як метод навчання, призначений для удосконалення навичок та отримання досвіду у таких галузях, як: виявлення, відбір та вирішення проблем; робота з інформацією; знаходження шляхів вирішення проблем; аналіз та синтез інформації та аргументів; оцінка альтернатив; прийняття рішень; формування навичок роботи в групі [1].

Метод case-study є адаптивним щодо використання його у різних галузях науки та універсальним для застосування при вивченні широкого кола дисциплін. Використання методу case-study у навчальному процесі з англійської мови сприяє ефективному навчанню студентів усіх аспектів іноземної мови.

Даний метод був вперше впроваджений у Гарварді, що й досі є найактивнішим за інші світові навчальні заклади, які використовують кейси при навчанні праву, медицині тощо. Проте, лідером за кількістю годин, що відведені на заняття згідно даної методики, є Гарвардська школа бізнесу, де звичайний студент за весь час навчання розв'язує до 700 кейсів, витрачаючи до 90% навчального часу на роботу з конкретною ситуацією [2].

Сутність case-study полягає в самостійній іншомовній діяльності та взаємодії студентів у штучно створених ситуаціях (кейсах), орієнтованих на майбутню професійну діяльність студентів.

Даний вид організації навчального процесу з англійської мови дає змогу поєднати теоретичну підготовку студентів з практичними вміннями та навичками, необхідними для творчої діяльності у професійному середовищі, згідно фахових вимог майбутньої професії.

Студентам пропонується усвідомити ситуації стосовно їх спеціальності та професійної діяльності, які передбачають необхідність вирішення певної проблеми. Протягом розв'язування та вирішення запропонованої проблеми студенти вимушено актуалізують необхідний для цього комплекс засвоєних знань [3].

Метод case-study враховує професійну підготовку студентів, інтереси, вироблений стиль мислення та поведінки, що уможливорює широке використання даного методу у навчанні студентів англійської мови з метою їх творчої самореалізації.

Проте, даний метод потребує підготовленості студентів, наявності в них навичок самостійної роботи. Недостатня готовність студентів та низький рівень мотивації може призвести до поверхневого обговорення кейсу, а отже, і недостатньої ефективності використання даної методики. Це свідчить про те, що метод case-study слід впроваджувати при навчанні англійської мови на старших курсах, бо необхідним є певний запас знань за спеціальністю та достатній рівень володіння англійською мовою.

Отже, метод case-study при вивченні англійської мови надає студентам можливість творчого застосування засвоєного мовного матеріалу на базі своїх професійних знань, дозволяє студентам адаптуватися до реальних та потенційно можливих ситуацій. Зважаючи на те, що метод case-study є інтерактивним методом, він отримує позитивну оцінку з боку студентів, котрі вбачають в ньому можливість проявити ініціативу, відчути самостійність у оволодінні практичними навичками. Найголовнішим є те, що аналіз ситуацій формує інтерес та позитивну мотивацію до навчання, доволі сильно впливає на професіоналізацію студентів, сприяє їх професійному становленню та творчій самореалізації.

Література

1. Долгоруков А. М. Метод case-study как современная технология профессионально-ориентированного обучения [Электронный ресурс] / А. М. Долгоруков. Лекции. Режим доступа: <http://www.vshu.ru>
2. Garvin David A. Making the Case [Электронный ресурс] / Harvard Magazine, September-October 2003. – Режим доступа: <http://harvardmagazine.com>
3. Колесник Н. П. Кейс-стади в интерактивном обучении педагогике : методические рекомендации / Н. П. Колесник – в 2-х частях / СПб НП «Стратегия будущего», 2006 г. – 198 с.

УДК 377. 091. 212

Крайнюкова І. С.

ТВОРЧИЙ ПІДХІД ДО УЧБОВИХ ЗАВДАНЬ ЯК ФОРМА ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ

Постановка проблеми. В даний час проблема творчої самореалізації підлітків актуальна і належить до глобальних освітніх завдань. Творчість відноситься не лише до природжених здібностей, але й до повсякденного способу життя, потреба в мотиваційному середовищі особи, в основі якої закладений пріоритет ціннісних орієнтацій, здібність до саморозвитку, конструктивності, оригінального креативного підходу до вирішення професійних проблем майбутніх фахівців.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Робота виконана згідно учбової програми дисципліни «Бази даних». Програмою передбачається вивчення студентами принципів

проектування, створення та обробки баз даних різних типів. Базы даних є одним з основних профільюючих предметів, які виявляють професіональні знання та уміння студентів спеціальності 5.05010301 “Розробка програмного забезпечення”. У зв’язку з цим, викладання програмного матеріалу повинно мати практичну спрямованість та проводитись з урахуванням сучасних досягнень науки і техніки. Дослідницька діяльність студентів - це невід’ємна частина учбового процесу, головною метою якої є формування професійної компетенції – сукупності знань, умінь та навиків. «Якщо творчість не стане ціннісною орієнтацією в юнацький період, то існує вірогідність, що воно не буде сформовано і в майбутньому» [1].

Викладання основного матеріалу. Реалії сучасності висувають підвищені вимоги до підготовки молодих фахівців в найрізноманітніших галузях виробництва, які мають бути здатні виконувати не лише свої професійні функції, але і володіти особливою, неповторною творчою індивідуальністю.

«Творчість - найфундаментальніша характеристика людської природи, це потенціал, властивий кожній людині від народження» [2].

Кожний студент кожної спеціальності під час свого навчання отримує різноманітні завдання – від простої граматичної вправи до виконання курсового проекту. Деякі з цих завдань і справді нудні, деякі більш цікаві. Але й від самого студента залежить, наскільки захоплюючою та пізнавальною може бути буденна справа, варто лише трохи змінити підхід до неї.

Звісно, дехто може заперечити, - навіщо ж витратити свій час на те, чого не вимагають викладачі? Не поспішайте з висновками... Чомусь серед студентів вважається, що викладачам не важливо, як завдання оформлене, аби зроблене було правильно. І внаслідок

цього студентські роботи, зазвичай, мають такий вигляд, ніби вийшли з інкубатору. Але ж викладачеві, як і будь-якій іншій людині, завжди приємно перевірити цікаву та добре оформлену роботу. Крім того, чи вам самим не цікаво дізнатися, на що ви здатні, окрім як виконувати чіткі вимоги завдань?

Саме таке питання я задала собі, коли отримала завдання зимової практики з предмету «Бази даних» - створити тематичну базу даних з теми «Європа». Було лише дві відповіді: піти шляхом найменшого опору та за два дні створити сіру, суто інформаційну базу даних, або витратити трохи більше часу та зробити щось таке, що подобалося б й мені теж. Я обрала другий варіант.

В першу чергу, треба було визначитися, чим саме я збираюсь потішити себе та здивувати керівника практики. Великим обсягом інформації в наш час нікого не здивуєш, швидкістю виконання практики теж. Залишається ґрунтовно взятися за оформлення та вигадати щось не складне, але дійсно цікаве.

Потім почалася робота з проектування та наповнення бази даних. Проектування бази даних – один з найважливіших етапів створення бази даних, адже від нього залежить працездатність коректність всього проекту. Виходячи з теми та вимог до створюваної бази даних, були створені такі таблиці: Загальна, Найбільші міста Європи, Державні символи, Залежні території, Державні мови. Таблиця Загальна містить найважливіші відомості про держави: назва, дата заснування, глава держави, площа, валюта та ін. Таблиця Найбільші міста Європи, крім назви, площі й населення, вміщує в себе фотографію міста. Таблиця Державні символи зберігає мультимедійні файли: герб, прапор, гімн та мапа держави. Таблиця Залежні території включає список території, що не мають власної держави та підпорядковуються країні Європи, і назви

держав, яким саме вони підпорядковані. Таблиця Державні мови зберігає інформацію про те, які саме мови прийняті за державні в різних країнах.

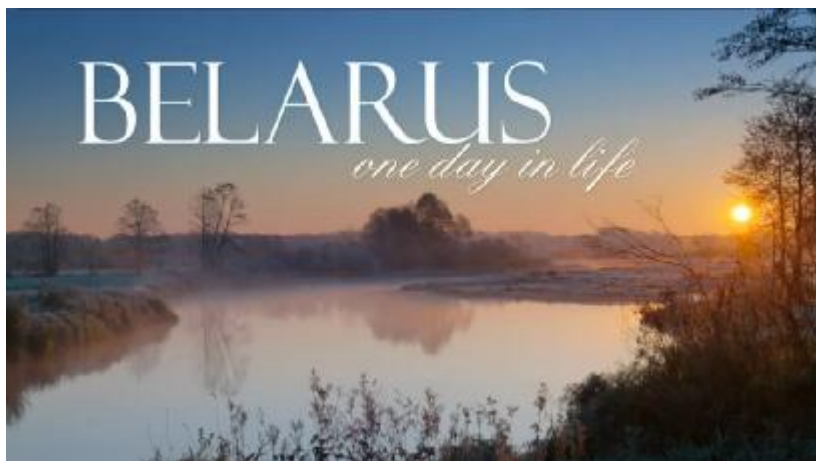
На основі згаданих таблиць були створені додаткові елементи бази даних. Запити: відбір країн за валютою, країни зі столицями на букву Л, найбільші столиці, держави-члени Євросоюзу, країни з двома державними мовами, країни зі щільністю населення у 150 чол./км², країни з площею більше 500 км², країни, що існують більше 450 років, острівні та напівострівні країни. Звіти: залежні території, підсумки для регіонів, найбільші міста Європи, найбільші столиці, загальні відомості. Форми: Європа на мапі світу, Політична мапа Європи, Загальні відомості про країни, Найбільші міста Європи, Державна символіка, Відеоматеріали.

Оформлення бази даних включає в себе створення заставки, сторінки меню та підменю, декількох форм. Щоб зробити їх більш приємними на погляд, я відібрала вдалий, на мій погляд, графічний матеріал. Але він не був призначений для використання за такою метою. Тому за допомогою редактору Adobe Photoshop[3] та доброго об'єму часу, довелося приводити зображення у належну форму. Це значно поширило мої навички володіння графічним редактором та дало змогу перевірити свої можливості у роботі з оформленням.

Зокрема, форма головного меню, з якої можна перейти до підменю (форми, звіти, запити, відео, мапи), набула такого вигляду:

Також можна зазначити, що перехід між сторінками меню та елементами бази даних виконується за допомогою спеціальних кнопок.

Підходячи до фінішної смуги у виконанні практики, треба-таки було знайти щось особливе, що відрізняло б мою базу даних від десятків попередніх.

Витративши вдосталь часу на пошуки, таки знайшлася ця особливість. Цією цікавинкою стали відеоролики змонтовані в режимі «таймлапс» - такі собі візитні картки країн та міст, що могли показати найцікавіше, те, що не можна побачити за рядками цифр та характеристик – красу та величність Європи.

Відео були повністю підготовлені до перегляду та додані до окремої форми.

Ось так я спробувала підійти до досить звичного завдання, зайнявши себе й зацікавивши викладача.

Висновки. Щоб мати змогу творчо реалізувати себе, зовсім необов'язково шукати ідеї десь на стороні - достатньо змінити погляд на буденні речі, шукати нові можливості в найпростішому та не ставити себе у жорсткі межі сухих завдань. І це стосується не тільки навчання, а й подальшої роботи, адже, як кажуть, життя – вічна творчість.

Література

1. **Клименко В.В.** Психологія творчості: навч. посіб. – К.: Центр навчальної літератури, 2006.
2. **Зеер Є.Ф.** Психологія професій: Учебное пособие для студентов вузов. – М.: Академический проект; Фонд «Мир», 2005.
3. **Програма для редагування зображень /Adobe Photoshop CS5 www.adobe.com/ua/products/photoshop.html.**

Куропятник О. Е.

СТРІТ-АРТ ЯК СУЧАСНА ФОРМА САМОРЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТІВ

Актуальність. Одна з найбільше відомих форм самореалізації студентів художніх напрямів, і молодого покоління в цілому є стріт-арт, різносторонність цього напрямку обмежується тільки фантазією самого художника, який за допомогою візуального звернення намагається залучити глядача в деякий діалог, і показати не одноманітну сюжетну лінію.

Виклад основного матеріалу. Оскільки стріт-арт є визначеним деяким коренем різних вуличних напрямів, то було б не доречно не звернути увагу на деяких з них.

Одним з основних і більш відомим видом є графіті. Це напрям, який досить розпливчатий в розумінні людей які не відносяться до мистецтва, але студенти художніх вузів розуміють, що графіті - це візуальна інформаційна комунікація, яка відображається в публічному просторі. Це свого роду підсвідомість вулиць, альтернативного, ніким не контрольованого середовища, в якому ми живемо. Потужне поле для відображення свого потенціалу, деякий голос на тлі колективного, який буде відокремлювати творчу особу з натовпу.

Але далеко не кожне графіті має художню цінність, цікавим насправді являється мінімальний відсоток робіт, проте художній деякий месідж у формі графіті може існувати як такий.

Не менш потужний прояв вуличного мистецтва яке колись існувало це райтинг. Райтинг - деяка субкультура навколо графіті, принцип якого полягає в поширенні свого імені або псевдоніма художника. Однією унікальною

рисою рейтингу є наявність особливої каліграфії у того або іншого райтеру .

Типове для стріт-арту - це використання трафаретів, іншими словами шаблонів. Саме ця техніка краще всього показує, що для того щоб творити, не обов'язково володіти художніми навичками. Досить вирізати з паперу або картону потрібну для композиції деталь і перенести на стіну за допомогою аерозольного балончика або за допомогою кисті. Незважаючи на досить просте виконання, роботи виходять досить ефектними, незалежно від рівня художника. Адже мистецтво залежить більшою мірою від бажання.

Жанрова палітра стріт - арту украй розпливчата: традиційно в неї включаються графіті, малюнок по трафарету або шаблону, розклеювання стикерів і плакатів, грандіозні настінні розписи (муралі), закутування будівель і споруд в матерію або тканини, проектування відео на будову або пустирі, міська геріл'я, флешмоби, інсталяції просто неба і це ще не все. Оскільки щодня молоді таланти вносять щось нове, ніким не пізнане в буденний світ людини, то обов'язковим складом такого вуличного мистецтва є певне смислове і емоційне навантаження. Це деякий протест проти несправедливості світу, його недосконалості і влади матеріальних цінностей.

Своїм мистецтвом майстри стріт - арт намагаються достукатися до свідомості людей, зробити світ краще і яскравіше. Художник переносить на вулицю частинку свого внутрішнього світу, те як він бачить цю дійсність і що він хотів би в ній змінити.

Не кожен, хто залишає гнівні і непристойні написи на огорожах, стінах і дорогах міста, може називатися майстром стріт - арт. Це окрема культура, своєрідне мистецтво, яке не завжди можна розуміти буквально. Справжні художники, що "працюють" в цьому напрямі,

створюють іноді абсолютно приголомшливі роботи, полотнами для яких служать стіни і дороги міста.

Стріт-арт залишається виключно урбаністичним видом мистецтва, оскільки тільки місто може дати поле діяльності і необхідне натхнення.

Найголовнішою відмінною рисою художників стріт-арту є абсолютна безкорисливість, оскільки вуличну картину не можна продати або купити, її не можна відправити до музею або зберегти для нащадків. Життя твору стріт - арт порівняно недовговічна, але здатна викликати величезний резонанс.

Тренувальними полотнами для початкуючих художників стріт - арт стають покинуті будівлі, тротуари, огорожі. Хто хоче залучитися до цього руху, повинні пам'ятати, що глядачі не завжди зрозуміють і оцінять належним чином роботу, оскільки стріт - арт все ще залишається мистецтвом протесту проти несправедливості і недосконалості світу, а його пряме завдання - зробити світ яскравішим і добрішим.

Напряма поза сумнівом має своїх майстрів, таких як американський художник Шепард Фейрі, який одного разу зробив заставку для MTV, а в 2000 створивши передвиборний плакат Б. Обама з написом "Надія" здобув справжню популярність. Але і у популярності є інший серйозний недолік: роботи Фейрі легко впізнати, тому і до цього дня його затримує поліція, і він платить чималі штрафи але мистецтво вимагає жертв.

Великий поштовх до розвитку стріт - арту вніс Бенксі. Він написав декілька книг: *Banging Your Head Against a Brick Wall*, *Wall and Piece*, зняв фільм про стріт - арт *Exit Through the Gift Shop*. Його роботи з'являються по всьому світу, а витівки Бенксі потрапляють на перші смуги газет. Він довів, що стріт - арт може бути не лише

розвагою, але і засобом вираження своєї точки зору на те, що відбувається у світі.

Окрім вище перерахованих до визнаних ветеранів стріт - арту і не лише відносяться Cornbread з Філадельфії, Такі 183 з Нью-Йорка, дует Os Gêmeos з Ріо-де-Жанейро, і багато інших які вписалися у світ мистецтва не лише завдяки стріт - арту, але і завдяки унікальному баченню речей.

Висновки. З усього вище переліченого можна зробити висновок для себе, що ніщо не заважає розвиватися людині як особі, ні кому не під силу зменшити або загасити талант що розвивається, досить мати наполегливість і величезне бажання для реалізації своїх ідей. Стріт – арт - це потужний напрям, який визнаний не лише студентам художніх спеціальностей і молодим поколінням в цілому, але і визнаними майстрами, різноманітних художніх напрямів.

Література

1. Андей Монастырский. «Эстетические исследования»1997 - с.122 **2. Гарри Н. Абрамс** «Graffiti World Street» 1990 - с.332 **3. Жан Бодрийяр** «Символический обмен и смерть»1993 - с.67 **4. Миша Бастер.** «Хулиганы 80-х»1998 - с.555 **5. Карл Маккормик** «Tresspass: A history of uncommissioned urban art» 1993 - с.67 **6. Тристан Манко.** «Street Logos»1985 - с.11 **7. Цезарь Левісох.** «Street Art: The Graffiti Revolution»1994 - с.455

Кучеренко М. В.

РОЛЬ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА У ФОРМУВАННІ ХУДОЖНЬОГО СМАКУ ДИТИНИ

В даний час естетичне виховання має велике значення. Одна з його задач – його формування естетичних відносин у дитини до мистецтва і реального життя. Естетичний смак є основою естетичної культури особистості. Проблемам формування естетичного смаку приділяли велику увагу в сучасній вітчизняній літературі: Н.М. Аршавська, Л.А. Антонова, А.Г. Глибина, Н.М. Зборівський, Г.І. Іваненко, Б.Т. Ліхачьов, В.П. Шестаков, Є.Т. Яковлев. Все впливає на розвиток смаку: політика і економіка, культура і моральність, філософія і релігія, мистецтво в усіх формах його прояву. Ядром естетичної діяльності є мистецтво.

Знайомство з різними видами мистецтва обов'язковим елементом духовного становлення особистості. І знайомство дітей з різноманітними видами мистецтва, як мені здається, треба починати з декоративно-прикладного мистецтва, як самого давнього, найближчого до людей й наймасовішого. Дійсно є ж на світі люди, які не прочитали ні однієї книги, не бачили жодного разу картини художника, не дивились ні одного кінофільму, але й вони, так само як і ті, що прекрасно розбираються у мистецтві, кожного дня стикаються з речами у своєму домі, багато з яких є витворами декоративно-прикладного мистецтва.

І цьому виді мистецтва кожен може проявити себе. Нехай навіть не як професіональний художник або визначний майстер, а просто як аматор, що займається «домашньою творчістю». Саме ця сфера прикладного мистецтва не знає собі рівних за масовістю, творчими

вигадками й використанням для своїх витворів незвичайно широкого кола й природних матеріалів, й створених руками людини [1, с. 36].

Мистецтво художнього оздоблення одягу, предметів побуту дуже живо й швидко сприймається дітьми. Заняття декоративно-прикладним мистецтвом покажуть дітям усю його різноманітність й фантастичність, діти зможуть навчитися уважно роздивлятися речі, розуміти їх красу, доцільність тієї або іншої форми. На заняттях вони й самі намагаються утворити з різноманітних матеріалів речі, які будуть мати яесь утилітарне призначення й одночасно прикрашати дім. Витвори народних майстрів розповідають про своєрідність, того краю, де вони були створені, про смаки різних народів, їх уявлення про красу. На уроках діти розглядають речі, привезені з різних куточків нашої країни, вони не перестають дивуватися тому, як багато народів населяє нашу планету й всі ринуть до краси, хочуть прикрашати чарівними візерунками свій дім. Це здивування, захоплення майстерністю сприяє формуванню у дітей почуття поваги до людей, представники різних національностей, які роблять світ прекрасним. Спостереження за дітьми та студентами, а потім спілкування вже х дорослими свідчать, що ті у кого розвинуто естетичний смак, хто вмє бачити прекрасне у найпростіших речах, які з любов'ю робили інші люди і душею багатше. Ті ж, хто бачить у речах тільки їх користь, зрештою, з тією ж міркою підходить до усього, що її оточує: до природи, праці, людей, з якими вона спілкується і, як це не парадоксально, навіть до своєї родини та дітей [2, с. 50]. Одразу обмовлюся – це не можна вважати за правило, але прикладів цьому, на жаль, дуже багато. Значить задача педагога – розвинути художній смак учнів, навчити їх бачити красу у всіх її витворах, у кожному предметі, з любов'ю створеного руками майстра, неважливо з якого матеріалу – дерева чи дорогоцінного

металу, каменю чи кришталю. Знайомство дітей з витворами декоративно-прикладного мистецтва, які часто – предмети домашнього побуту, – дуже важлива ступінь у розвитку їх естетичного смаку. Знайомство це не обмежується розгляданням красивих речей, діти із захопленням і самі прагнуть робити подібні речі з самих різноманітних матеріалів, а залучившись до художньої творчості, вони й витонченіше оцінюють дійсно прекрасне й можуть радіти виточеній з дерева або виконаній з глини посуді так само, як й кришталевими вазами, відшукуючи і в тому, і в іншому красу й дихання людського натхнення.

Знайомлячи дітей з декоративно-прикладним мистецтвом рідного краю, педагог повинен дати визначену суму знань з історії розвитку місцевих народних ремесел, різних видів народного мистецтва, характерних художніх традицій. Потім на пізнання як на стрижень, нанизують події, факти, роздуми пов'язані з художньою діяльністю людей. Виникаючі асоціації викликають у дітей здивування, захоплення й нерідко бажання дізнатися про все це ще більше [3, с. 61]. Розвиваючи в учнів інтерес до образотворчого мистецтва дуже важливо навчити їх сприймати витвори, які створені іншими людьми. Сприймаючи картини, декоративні речі, архітектуру, скульптуру, графічні витвори, ми думаємо про них, даємо їм оцінку, вони асоціюються з нашим життєвим досвідом, залишаються у пам'яті, щоб жити потім з нами дуже довго.

Немає сумнівів, що декоративно-прикладне мистецтво є засобом формування естетичної культури у дитини. Можливості естетичної культури розглянуті в аспекті декоративно-прикладного мистецтва мають велике майбутнє в багатьох напрямках сучасної системи освіти.

Література

1. Данченко А.С. Народные мастера. К.: Рад. школа, 1982. – 128 с.
2. Сухомлинский В.А. Эмоциональное и

эстетическое воспитание, Соч. в 3 т. – М., 1979. Т. 1., – 504 с. 3. Максимов Ю.В. Родник творчества. М.: просвещение, 1988. 4. Хижняк Ю.Н. Как прекрасен этот мир. М.: просвещение, 1986. – 159 с.

УДК 7. 05 : 7. 017. 4

Кучерук С. Ю.

КОЛІР У ФОРМОУТВОРЕННІ ОБ'ЄКТІВ ДИЗАЙНУ

Постановка проблеми. Колір – стародавня реальність людського побуту. Різноманіття цієї реальності здавна освоювалося і засвоювалося теорією та практикою людського досвіду перетворюючи таємниці світу кольору в знання про нього.

Колір у дизайнерській продукції для споживача є одним з визначних факторів при оцінюванні рівня її якості. Забезпечуючи безпечну та продуктивну працю, зручність користування побутовими предметами, комфорт під час відпочинку, колір в організації навколишнього предметного середовища має винятково важливе значення.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Робота виконана відповідно до плану роботи циклової комісії спеціальності «Дизайн» та студентського наукового товариства Брянківського коледжу ЛНУ імені Тараса Шевченка.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок у справу вивчення значення кольору у формоутворенні об'єктів дизайну зробили багато творчих людей. Це були видатні вчені : Г.Фрилінг, К.Ауер, А.Єфімов, І. Волкотруб, І. Прокоп'єва В. Юрчук, В. Глазичев, Г. Мінервін, Т.Бистрова та багато інших .

Аналіз наукової літератури показав, що значення ролі кольорів в формоутворенні потребує подальшого вивчення у зв'язку з розвитком технічного прогресу.

Формулювання мети статті. Провести аналіз функціональної ролі кольору в сучасному дизайні, психологічний вплив кольорів на сприйняття людини.

Результати дослідження. Дослідженнями кольору займалися багато вчених. Широко відомо вчення Гете про колір, зокрема, його «колірне коло», що стало ключем до розгадки таємниці кольору, інструментом його практичного освоєння в руках художника, архітектора, а сьогодні і дизайнера.

Закони колірної гармонії відносні і багато в чому носять суб'єктивний характер. З історії ми знаємо, що у різних народів певні колірні поєднання вважалися особливо красивими: теракотово-червоний із чорним - основний мотив розпису кераміки Стародавньої Греції, для туркестанської кераміки типові різні сполучення глибокого кобальтового кольору з кольором золотої охри. Україна вражає своєю багатою колористикою в різних видах декоративно – прикладного мистецтва та архітектури.

Є певні колірні переваги і у різних епох - так, в європейській архітектурі в епоху бароко використовувалися контрастні кольори, які створюють просторові ілюзії, класицизм ХІХст., навпаки, використовує стримане колірне звучання, він характеризується більш близьким діапазоном кольоровості і мало контрастними поєднаннями, а стиль рококо в архітектурі Франції початку ХVІІІ в. проявив себе вдалим поєднанням позолоти з біло-бірюзовим. Аскетично-сірий колір природного каменю постає перед нами в архітектурних творіннях Європи, білий колір має перевагу в архітектурі Середземномор'я серед яскравих кольорів

моря, неба та південних квітів, звичні поєднання теракотово-черепичних дахів і білих стін в архітектурі Болгарії, Туреччини, Італії та інших. [4]

У стародавніх народів колір мав і певне символічне значення. У цьому нас переконують, зіккурати Вавилону; палаці Китаю, храми Індії і Японії, Єгипту і Греції. Одна з типових вавилонських веж - храм Навуходоносора у Вавилоні - мав на собі яскраві символічні кольори: чорний, помаранчевий, червоний, жовтий, зелений, блакитний, білий - сім планет небесної сфери.

Колірна палітра Стародавнього Єгипту символізувала: сонце (золотисто-жовтий), людини (червоний), вічність природи (зелений), землю (пурпурний), справедливість (синій).

Спостереження показали - у кожної людини є своє особливе ставлення до кольору - симпатії до одних кольорів і антипатії до інших, тобто, у людини є певна шкала улюблених кольорів.[3]

При цьому, шкала улюблених кольорів змінюється протягом життя людини. Діти більше люблять інтенсивні кольори, віддаючи перевагу червоному, у дорослих найулюбленіший синій, а потім червоний, а у людей похилого віку улюбленими стають сірі і пастельні тони.

Сприйняття кольору - складний психофізичний процес впливу електромагнітного випромінювання різних частот на зоровий апарат людини. На появу у людини колірного відчуття впливають такі фактори, як досвід спостерігача, зорова пам'ять та інші елементи сприйняття [1]

Встановлено, що деякі кольори сонячного спектру, так звані теплі тони - червоні, помаранчеві, жовті - діють на людину збуджуюче та при їх надлишку може настати загальне стомлення. Інші, так звані холодні тони - сині, блакитні, зелені-навпаки, заспокоюють, зменшують

стомленість очей. Жовтий і світлий жовто-зелений кольори викликають відчуття чогось легкого і, навпаки, темні тони фіолетово-синього кольору - чогось важкого. Ці особливості сприйняття кольору людиною використовують у своїй роботі дизайнери при створенні як окремих елементів предметно - просторового середовища, так і при його формуванні в цілому.

Здавна відомо, що зорове сприйняття різних кольорів людиною неоднакове. У природі існує так звана повітряна перспектива - віддалені предмети, що сприймаються крізь шар повітря, здаються в синьому тумані. Тому предмети, пофарбовані в холодні кольори, нам здаються віддаленими, в теплі - наближеними.

Знаючи ці особливості людського сприйняття, можна кольором візуально коректувати простір: наприклад, «віддаляти» або «наближати» площини стін в інтер'єрі. Предмети, забарвлені в світлі і теплі кольори зорovo сприймаються нами більше своїх справжніх розмірів. Забарвлення предметів декількома різноманітними за інтенсивністю кольорами спектру зорovo наближає або, навпаки, віддаляє його окремі пофарбовані у відповідні кольори частини, і таким чином може візуально значно змінити його форму.

Яскравою прикметою сьогодення є "суперграфіка" – це графіка яка виходить за межі звичних нам понять кольорографічного рішення архітектурного фасаду, яка руйнує традиційні рамки і переломлює площину картини.

Сьогодні суперграфіка не тільки активний засіб декорування та візуального збагачення «глухих» торців безликих міських фасадів, вона стала використовуватись і в сучасній скульптурі, візуально трансформуючи її та нескінченно ускладнюючи її форми.

Поряд зі створенням певного емоційного настрою колір в дизайні несе також і функціонально інформаційне

навантаження. Так, кольором виділяють функціонально значимі елементи і деталі об'єкта. [3]

Кольором виділяються елементи об'єкта, які виконують найважливішу або ключову функцію і потребують прямого тактильного контакту функціонально значимих клавiш на механiзмах та апаратурi, наприклад, вклучення i вiдклучення вiд енергомережi, клавiшi набору номера телефону i навить дверної ручки.

Кольором можна пiдкреслити архiтектонiку предмета видiлити його конструктивну основу, головнi елементи, та сформувати естетичне уявлення про красу конструкцiї предмета.

За допомогою кольору можна активно управляти i виробничим процесом, наприклад, зосередити увагу оператора, який працює за пультом управління, на найбільш важливих приладах або сконцентрувати увагу пiшоходiв на зону переходу вулицi, яка видiлена «зеброю».

«Колiр може створити гармонiю, викликати хвилювання, збудження або потрясiння, може творити дива або навпаки, призвести до катастрофи».[2] Деякi об'єкти середовища, та їх окремi елементи, в процесi функцiонування можуть бути небезпечними для людини. В першу чергу це рiзнi станки i механiзми, з якими людина контактує на виробництвi.

Продумане i психологiчно комфортне кольорове оточення здатне багато в чому нейтралiзувати негативний вплив зовнiшнього середовища. Так, синьо-бузкова кольорова гамма створює вiдчуття прохолоди в спекотний полудень i, навпаки, затишна, тепла, гамма жовто-помаранчевих кольорiв бiльш комфортна в холоднi похмурi днi. Дизайнери враховують цi особливостi кольору i активно використовують у своїй практицi. [4]

Висновки. Інформаційна роль кольору набуває особливої актуальності у високоурбанізованих

середовищах сучасних центрів великих міст, де гостро постають питання орієнтації людини в просторі.

В практиці проектування для нормування кольору використовуються спеціальні альбоми кольорів, в яких представлені зразки кольорів. У різних областях дизайнерської діяльності такі альбоми кольорів мають свої особливості.

Знання і вміле використання кольору дозволяє дизайнеру прийняти оптимальне колірне рішення при проектуванні як окремого виробу так і цілого комплексу предметів організації предметно-просторового середовища.

Перспектива подальших розробок. Планується провести подальші дослідження у напрямку більш досконалого вивчення та аналізу кольору у формоутворенні об'єктів дизайну, та використовувати ці знання при створенні дизайн – проектів.

Література

1. **И.Волкотруб.** Основы художественного конструирования. Моделирования материалов и биоформ. – Киев: 1982 152 с.
2. **Ф. Ефимов.** Фрмообразующее действия полихромии в архитектуре. – М.: Стройиздат, 1984. – 166 .
3. **Г. Фрилинг, К. Ауер,** Человек – Цвет – Пространство. 1973 -141 с.
4. **Л. Холмянский, А. Щипалов.** Дизайн. – М.: Просвещение, 1985. – 151с.,ил.

Левицький Н. О.

БАЗИ ДАНИХ В НАШОМУ ЖИТТІ

В даний час все більше і більше набуває популярності поняття «Інформаційна система». У широкому сенсі інформаційна система є сукупність технічного, програмного та організаційного забезпечення, а також персоналу, призначена для того, щоб своєчасно забезпечувати певних людей певною інформацією.

Інформаційну систему у вузькому сенсі розглядають як програмно-апаратну систему, призначену для автоматизації цілеспрямованої діяльності кінцевих користувачів, що забезпечує, відповідно до закладеної в неї логікою обробки, можливість отримання, модифікації та зберігання інформації [1. с.39].

До теперішнього часу людством накопичено воістину гігантську кількість інформації про об'єкти і явища. Але ця інформація не лежить мертвим вантажем, вона зберігається в електронному вигляді і використовується в базах даних. Бази даних - це частина інформаційних систем - програмно-апаратних комплексів, що здійснюють зберігання та обробку величезних інформаційних масивів [2. с.5].

База даних являє собою певним чином структуровану сукупність даних, які спільно зберігаються і обробляються відповідно до деяких правил. Як правило, база даних моделює деяку предметну область або її фрагмент. Дуже часто в якості постійного сховища інформації баз даних виступають файли [3. с.7].

Програма, що виробляє маніпуляції з інформацією в базі даних, називається СУБД (система управління базами

даних). Вона може здійснювати вибірки за різними критеріями і виводити запитувану інформацію в тому вигляді, який зручний користувачеві. Основними складовими інформаційних систем, побудованих на основі баз даних, є файли БД, СУБД та програмне забезпечення (клієнтські додатки), що дозволяють користувачеві маніпулювати інформацією та здійснювати необхідні для вирішення його завдань дії [4. с.64].

Структурування інформації проводиться за характерними ознаками, фізичним і технічним параметрам абстрактних об'єктів, які зберігаються в даній базі. Інформація в базі даних може бути представлена як текст, растрове або векторне зображення, таблиця або об'єктно-орієнтована модель. Структурування інформації дозволяє виробляти її аналіз і обробку: робити запити користувачів, вибірки, сортування, робити математичні та логічні операції.

Інформація, яка зберігається в базі даних, може постійно поповнюватися. Від того, як часто це робиться, залежить її актуальність. Інформацію про об'єкти також можна змінювати і доповнювати [5. с.265].

Бази даних, як спосіб зберігання великих обсягів інформації та ефективного маніпулювання нею, використовуються практично у всіх областях людської діяльності. У них зберігають документи, зображення, відомості про об'єкти нерухомості, фізичних та юридичних осіб. Існують правові бази даних, автомобільні, адресні і ін. [6. с.101].

Бази даних використовуються в інформаційних системах, наприклад, у тих, які дозволяють забезпечувати контроль і управління територіями на рівні держави. У базах даних таких систем зберігаються відомості про всі об'єкти нерухомості, розташованих на даних територіях: земельних ділянках, рослинності, будовах, гідрографії,

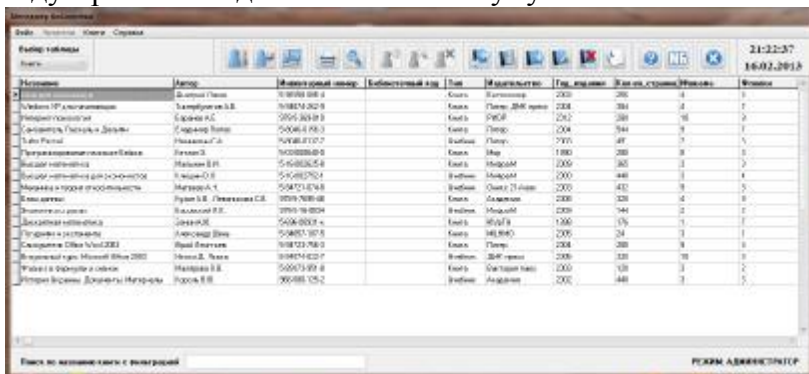
дорогах. Бази даних дозволяють аналізувати інформацію і здійснювати управління інформаційними потоками, використовувати їх для статистики, прогнозування та обліку [7. с.69].

Одним із засобів створення бази даних є створення бази даних в СУБД Microsoft Office Access і подальше її підключення і обробка в середовищі програмування Delphi 7.0. Зв'язок між клієнтським додатком і базою даних здійснюється за допомогою механізму ADO (ActiveX Data Object) [8. с.322]. Даний механізм доступу має наступні переваги:

- драйвери, розроблені корпорацією Microsoft для власних додатків більш надійні, ніж драйвери сторонніх виробників;

- у всіх сучасних Windows вбудовані драйвери ADO, тому мій клієнтський додаток буде працювати на будь-якому ПК, де встановлений Windows.

На основі цього засобу, мною була розроблена база даних «Менеджер бібліотеки», яка на даний момент використовується в бібліотеці Первомайського індустріально-педагогічного технікуму.

Бібліотека являє собою установу, що містить інтелектуальні цінності суспільства і забезпечує використання цих цінностей для цілей освіти, наукових

досліджень і культурного розвитку особистості. Автоматизація і механізація бібліотеки і процесів, пов'язані з її діяльністю, покликані вирішувати такі завдання, як полегшення бібліотечної праці, підвищення його продуктивності, поліпшення обслуговування читачів.

У зв'язку з тим, що програма розрахована на використання її в бібліотеці, вона повинна реалізовувати ряд процесів для ефективної роботи бібліографа з картками читачів і складання звітів про наявність книг.

Відтворювані базою даних процеси ґрунтуються на даних, використовуваних в діяльності бібліотеки, таких як:

- наявність книг в бібліотеки із зазначенням авторів та назви книг;
- інформація о зареєстрованих читачах.

На основі цих даних в розробленому програмному забезпеченні реалізується ряд основних процесів:

1. Реєстрація читачів. Цей процес ґрунтується на додаванні нового читача в базу даних читачів, шляхом занесення прізвища, імені, адреси і телефону і створення індивідуальної картки читача, яка в подальшому використовується для одержання і повернення книг.

2. Надходження нових книг. У цьому процесі бібліограф реєструє нові книги, які надійшли, із зазначенням їх авторів, для подальшого зберігання в базі даних і використання іншими процесами програми.

3. Видача книг читачам. Тут відзначається факт отримання книги читачем на певний період часу в особисте користування. Для цього процесу зазначається дата видачі книги читачеві, також назва і автор виданої книги і, відповідно, якому читачеві була видана книга.

4. Повернення книг. Цей процес призначений для повернення книги взятої читачем назад в бібліотеку. Тут наголошується, що книга повернута в бібліотеку на зберігання і готова до подальшого використання. Так само

в картці читача фіксується, що книгу читач повернув, і запис про її отримання видаляється.

5. Складання звітів. У цьому процесі формується звіт про кількість отриманих книг усіх читачів і звіт, що видає інформацію про книги у конкретного читача на руках на поточний момент часу.

Ці процеси повністю відображають діяльність бібліотеки, робота якої автоматизується за допомогою розробленого проекту.

У створеному додатку існує авторизація, при якій користувач може увійти під своїм логіном і паролем. Також в додатку реалізована функція резервного копіювання бази даних – ця функція доступна користувачеві «Адміністратор».

Розроблена база даних «Менеджер бібліотеки» використовується в бібліотеці Первомайського індустріально-педагогічного технікуму. На даний момент база даних адаптується для використання в міських бібліотеках.

Література

1. Кумскова И. А. Базы данных. - Издательство: КноРус, 2011 г. - 488 с. **2. Осипов Д. Л.** Базы данных и Delphi. Теория и практика - Издательство: БХВ-Петербург, 2011 г. - 752 с. **3. Советов Б. Я.** Базы данных. Теория и практика / В. В. Цехановский, В. Д. Чертовской. - Издательство: Юрайт, 2012 г. - 464 с. **4. Кузин А. В.** Базы данных / С. В. Левонисова. - Издательство: Академия, 2010 г. - 320 с. **5. Кузнецов С. Д.** Базы данных. - Издательство: Академия, 2012 г. – 496 с. **6. Илюшечкин В. М.** Основы использования и проектирования баз данных. - Издательство: Юрайт, 2011г. - 224 с.

Літвінова В. В.

ПОРТФОЛІО ЯК ЗАСІБ ПРОФЕСІЙНОЇ ТА ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ЕКОНОМІСТА

Актуальність теми. Сьогодні важливим пріоритетним напрямком державної політики у Національній доктрині розвитку освіти XXI століття є запровадження освітніх інноваційних та інформаційних технологій [1]

Однією з перспективних технологій активізації навчального процесу та творчого розвитку студентів, що впливає на професійну ідентичність, є портфель індивідуальних досягнень (портфоліо). Навчальне портфоліо – це індивідуальна персонально-підібрана сукупність різнопланових матеріалів, які, з одного боку, представляють освітні результати, а з іншого - вміщують інформацію про індивідуальну освітню траєкторію майбутнього економіста. При цьому і сам студент, і викладач можуть ефективно аналізувати і планувати освітню діяльність.

Постановка проблеми. Тенденції швидкого поновлення виробництва в сучасних умовах зумовлюють високі вимоги, що висуваються до спеціалістів економічного профілю нового покоління, від яких сьогодні вимагають активності, самостійності, нестандартного мислення, загальної і професійної культури. Для нового типу особистості є значущою наявність творчої самоорганізації й самопрезентації своїх компетентностей на ринку праці та під час здійснення кар'єрного росту. Здатність студента самостійно здійснювати

інформаційно-пошукову діяльність, самоаналіз і самооцінку професійних досягнень виступає необхідною умовою забезпечення конкурентоспроможності фахівця.

Отже, використання технології портфоліо у фаховій підготовці майбутніх фахівців всіх сфер людської діяльності дозволить вирішити такі актуальні проблеми галузі освіти як перехід від парадигми «освіта на все життя» до парадигми «освіта через усе життя», від «суто знань» до «вмінь і компетенцій» [2.с.171] .

Аналіз останніх досліджень. Теоретичні основи і практичне застосування технології портфоліо в навчальному процесі вищих навчальних закладів виклали в своїх працях вітчизняні і зарубіжні автори, а саме: Я. Бельмаз, О. Бояринцева, С. Блинова, І. Возвишаєва, М. Вечірка, О. Григор'єва, С. Куку, О.Набока, Т. Новікова, Т.Нікуліна, О. Шевченко та ін..

Отже, метою статті є уточнення поняття «портфоліо», визначення напрямків застосування технології портфоліо, визначення його основних структурних елементів.

На сьогодні використовують велику кількість тлумачення поняття «портфоліо». Більшість із них співпадають зі сферою освіти і пов'язують із використанням портфоліо в практико–результативній діяльності.

Технологія портфоліо як засобу контролю представляє собою систему оцінювання і відслідкування успіхів студента, труднощів, з якими він стикається в період навчання. Такий портфоліо являє собою колекцію різних матеріалів, які можуть продемонструвати досягнення студентів у різноманітних галузях.

Крім того особлива роль відводиться самооцінці, що дозволяє стверджувати, що портфоліо є також інструментом саморозвитку, самоорганізації студента.

Портфоліо дозволяє враховувати результати всіх видів діяльності студента – навчальної, наукової соціальної, комунікативної тощо.

Сучасні можливості інформаційних технологій формують ряд альтернативних напрямків їх застосування. Цікавим видом портфоліо є електронне портфоліо. Електронне порт фоліо – це сукупність студентських робіт, репрезентованих у вигляді ком пакт дисків у формі CD – ROM/ DVD (електронне портфоліо), або у вигляді web – сайту (онлайн портфоліо). Перевагою електронного портфоліо є зручність редагування і зберігання текстових і аудіовізуальних файлів.

Навчальне е-портфоліо – це можливість для студента максимально розкрити свій творчий потенціал, продемонструвати свої найбільш сильні сторони; розвивати навички аналізу діяльності. Створення е-портфоліо спрямовує студента до самореалізації та розуміння динаміки своїх результатів та досягнень [3,с.355].

Технологія е-портфоліо може використовуватися в світі як засіб моніторингу і оцінювання професійних досягнень студентів, а також як демонстрацію професійних навичок перед потенційними роботодавцями - «електронний сертифікат кар'єри» [3.с. 353-359]. Тому, е-портфоліо можна вважати ланкою, що пов'язує освітню сферу і ринок праці. Так, у розвинутих країнах (США, Японії, країнах ЄС тощо) портфоліо використовується на ринках вакансій з метою оцінки персоналу під час прийому на роботу, так і в галузі професійної освіти.

Щодо структури е-портфоліо, сьогодні з цієї проблеми одностайної думки у науковців немає, І.Б. Учитель, розглядаючи традиційне портфоліо, вважає, що воно складається із трьох основних розділів: портфоліо документів, портфоліо робіт і портфоліо відгуків [4.с.8].

Використання порт фоліо під час професійної підготовки майбутніх економістів допомагає розв'язувати такі важливі освітні завдання: підтримувати високу навчальну мотивацію студентів; заохочувати їх активність і самостійність, розширювати можливості навчання і самонавчання, формувати вміння вчитися – ставити цілі, планувати й організовувати власну навчальну діяльність [5.с.10] Зміст порт фоліо залежить від конкретних цілей навчання. Кожен елемент портфоліо повинен бути датований, щоб можна було спостерігати за динамікою досягнень і результатів.

Висновок. Портфоліо розглядається науковцями як технологія розвитку аналітичних і творчих здібностей людини, що виступають показниками майбутнього успішного професійного розвитку фахівця.

Портфоліо слугує динамічному процесу осмислення студентами своїх можливостей, підвищенню ефективності взаємодії з науковими керівниками, викладачами під час навчання, а також із потенційними роботодавцями після закінчення вищого навчального закладу. Роботодавець має можливість за допомогою порт фоліо переглянути рівень підготовки й весь спектр вмінь і здібностей кандидата, що створює умови для прийняття оптимального кадрового рішення.

Отже, професійно-складений портфоліо допоможе майбутньому економісту привернути до себе увагу роботодавця й підкреслити його конкретні переваги в порівнянні з іншими претендентами.

Таким чином, використання технології портфоліо як інструменту щодо творчої і професійної самореалізації майбутніх економістів дозволить істотно підвищити якість їх підготовки, що відповідає вимогам суспільства. Однак ця проблема потребує подальшої теоретичної та дослідно-експериментальної розробки.

Література

1. **Національна доктрина розвитку освіти** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kmu.dov.ua/control/uk>.
2. **Набока О.Г.** Використання технології порт фоліо у підготовці майбутніх фахівців. Науково – методичний збірник. – 2010.- № 15.
3. **Фільо І.Є.** Технологія Е – портфоліо в професійній підготовці інженерних фахівців / І.Є. Фільо // Теорія та методика електронного навчання: зб. наук. праць. – Кривий Ріг: Видавничий відділ Нмет АУ, 2011. – Вип. 11.- 409 с.
4. **Учитель І.Б.** Формування професійних компетенцій майбутнього педагога професійного навчання за допомогою е- портфоліо [електронний ресурс] / І.Б. Учитель// Теорія і методика професійної освіти. – Режим доступу: [http:// tmpe.db7.ru/maq](http://tmpe.db7.ru/maq).
5. **Никулина Т.В.** Система оцінюваній учебных достижений школьникова в області правової підготовки через создание рефлексивного портфоліо / Т.В. Никулина, Т.Н. Шацкова // Образование в современной школе. – 2005. - № 8 .- с. 24.

УДК 377. 011. 3 – 051 : 7. 05

Малікова А. А.

ПЕРШІ КРОКИ ПРОФЕСІЙНОГО ЗРОСТАННЯ

Дизайн усе активніше впроваджується в різноманітні сфери людської діяльності, наповнюючи простір сучасної проектної культури новими уявленнями про естетику предметного світу. Видозмінюються форми та технології проектування, а разом з ними і критерії оцінки продуктів дизайн-діяльності [3,с.1].

Актуальність теми полягає в тому, що в останнє десятиліття статус дизайнерської професії став кардинально змінюватися. Це обумовлено тим, що професійно підготовлений дизайнер здатний реально впливати на підвищення рівня виробництва, якості виробів і послуг і якості життя в цілому. Універсальність спеціальності дизайнера виявляється в тому, що він реалізує у своїй діяльності спектр складних гуманітарно-естетичних, соціально-психологічних і споживчих завдань. Перед ним стоїть проблема не просто задовольнити запит і потреби ринку, але й реального прогнозування і моделювання не тільки цих споживчих запитів, а також і образу людини, її іміджу і ціннісних орієнтацій [3, с.1].

Становлення та творчий розвиток фахівців суттєво залежить від сформованості їхньої професійної компетентності, що нині трактується як сукупність знань, умінь, цінностей та мотивів професійної діяльності, а також як здатність до розвитку творчого потенціалу. Професійна компетентність передбачає формування самостійності, відповідальності, здатності до інноваційної діяльності, постійне підвищення кваліфікації, пошук можливостей найбільш повної самореалізації в професії.

В нашому навчальному закладі перші кроки становлення фахівця з дизайну здійснюються вже на першому курсі, коли поряд з дисциплінами загальноосвітнього циклу, 16 річні студенти вивчають дисципліни спеціального спрямування (малюнок, шрифт, основи композиції, історію орнаменту та інші). «Шрифт та декоративне оформлення» є однією з базових дисциплін, які складають фундамент у підготовці фахівців.

Першим кроком опанування дисципліни є вивчення історії розвитку писемності у світовому та національному масштабі, конструктивних складових елементів букв та написів, особливостей оформлення різноманітних

класичних та національних шрифтів. На першому етапі студенти також вчать виконувати графічний аналіз літер різноманітних шрифтів і виконувати основні види шрифтів латинської та слов'янської груп і таким чином знайомляться з технікою писання, отримують навички роботи різноманітними інструментами: гострокінцевими та плакатними пір'ями, пензлями, олівцями, фломастерами та ін. В результаті студенти отримують поняття «шрифт» - графічний малюнок накреслень літер і знаків. складають єдину стилістичну і композиційну систему, набір символів визначеного розміру і малюнку.

Другим кроком – є отримання навичок виконання шрифтових композицій на основі вивчення переліку вимог до їх оформлення та шляхів досягнення цих вимог. Текстовий матеріал передає ідейну й смислову спрямованість наочних засобів. От чому, для досягнення максимального ефекту, чималого значення набуває не тільки власне зміст тексту, але й художня форма його подачі, образотворче рішення: малюнок, образ, ритміка, колір, а також чіткість, зручність читання і простота шрифтів. Графічна виразність слова досягається образністю шрифту, ритмічним ладом і цілісністю шрифтової композиції. Шрифт, залежно від тематики, повинен мати такий малюнок, що найбільше точно передає настрій: пафос і романтику, заклик і спокійне нагадування, лірику, асоціацію, гумор, сатиру й т.д.

Уміння виконувати зразки шрифтових робіт різноманітного призначення (реклама, вівіска, обкладинка, палітурка, афіша. тощо) допомагають майбутньому дизайнерові покращити свої навички у виконанні шрифтів, сприяє «становленню» руки й ока, розвитку почуття пропорції, гармонії, ритму.

В результаті опанування курсу ми прийшли до таких висновків:

- шрифт – це інструмент. який може працювати у будь яких композиціях, документах, ділових паперах;

- шрифт потрібен у композиціях, на відміну від елементів декору, прапорців та ліній, без шрифту не обійтись. На нього дивляться, його бачать усі читачі;

- шрифт – емоцію. Шрифт додає родзинки, створює інтонацію, непомітно впливає на сприйняття. Шрифт впливає на настрій, передає дух і чуття.

У зв'язку з цим ми розуміємо, що постійно зростає потреба в нових формах, нових ідеях, нових поглядах у графічному дизайні. Створення нових шрифтів є важливою частиною типографіки і графічного дизайну зокрема і культури вцілому.

Третім кроком – є створення нових оригінальних художніх образів окремих літер і шрифтових композицій. Самостійна робота з предмету «Шрифт та декоративне оформлення» саме і є цим третім кроком. Підставою для творчої роботи студентів є практичні роботи зі створення букв-образів, слів-образів, груп літер на основі стилізації будь-яких елементів, предметів, об'єктів оточуючого середовища. На таких практичних заняттях шляхом творчого експерименту студентами знаходяться оригінальні рішення у створенні художнього образу окремих літер, слів, фраз. Найбільш цікавою на мій погляд є робота над шрифтами і композиціями на національну тему. Історично склалося, що шрифт – одне з найпошлюбленіших українських візуальних мистецтв. Тісно пов'язаному зі словом і свободою друку, з національними традиціями, не можна лишати поза увагою питання дослідження шрифтів «українського походження», їх зображальних та пластичних можливостей. Тому студенти нашого навчального закладу з інтересом вивчають особливості найвідоміших українських шрифтів, шедеври українських рукописних книг, формотворчі принципи

українського скоропису. Студенти знайомляться з діяльністю відомого українського художника-графіка Георгія Нарбута, його шрифтовою графікою, що є виявом творчого використання спадщини минулого та авторів «українських» шрифтових форм, учнів Г.Нарбута, І. Адамської, Л. Лозовського, М. Кирнарського, М. Бурка.

Важливим моментом в формуванні професійних якостей дизайнера є активна участь студентів у творчій роботі зі створення авторських робіт з національною направленістю. Стало уже доброю традицією щорічно проводити конкурси - виставки акцидентних шрифтів та шрифтових композицій. Темі цих конкурсів різноманітні, але найбільш цікавими є роботи, що представлені на конкурсах за темами: «Українське мистецтво», «Я – УКРАЇНЕЦЬ», «Веснянка». Працюючи над цими композиціями, або окремими літерами, студенти більш досконало вивчають конструктивні та композиційні особливості український шрифтів, найкращі якості давньоруського та скорописного українського письма, геометрію знаків і формотворчих орієнтирів, що дозволяє створювати шрифтові композиції особливої художньо-пластичної виразності, національного колориту [1,с.93].

Таким чином у нашому навчальному закладі створюються реальні можливості для самореалізації професійного творчого потенціалу майбутніх дизайнерів. Маленькими кроками ми прямуємо до свого майбутнього і впевнені, що завтра розпочнеться нова епоха нашого життя, вже завтра втіляться найзаповітніші плани і найсміливіші ідеї, новий день дарує нам нові можливості.

Література

1. Каменська Т.Д. Національне виховання як основа формування особистості майбутнього дизайнера: матеріали міжнародної науково-практичної конференції [«

Теорія і практика виховання сучасної молоді: цінності, зміст, технології»],(Луганськ, 4 жовтня 2012р.).- Луганськ: Вид-во ЛДАКМ, 2012.- 308с. **2. Михайленко В.Є., Яковлев М.І.** Основи композиції (геометричні аспекти художнього творення): Навч.посіб. для студ. вищих навч. закладів. – К.: Каравела, 2004. – 304с. **3. Турчин В.В.** Особливості формування проектно-образного мислення дизайнера: дис. канд. мистецтвознавства: 05.01.03/ Турчин Владислав Вікторович.-Х.,2004.-867с. **4. Швець О.А.** Творчий розвиток фахівця з дизайну у процесі підвищення кваліфікації: дис. канд. педагогічних наук:2012/ Швець Олена Анатоліївна.-Львів, 2012.-306с. **5. Шевченко А.** Шрифт як фірмовий стиль для Запоріжжя [Електронний ресурс]: <http://www.type.org.ua/szryft=dlja-zaporiggja/>.

УДК 377. 011. 3 – 051 : 330

Мезінова С. С.

ТВОРЧА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ

Пріоритетним напрямом сучасної системи освіти є виховання творчої особистості здатної до самовизначення, самореалізації, самопрояву своїх здібностей. У сучасних складних економічних умовах людина, яка спрямована на самореалізацію, на неухильне розширення і поповнення знань, на творче перебудування напряму і змісту своєї діяльності, у зв'язку з вимогами часу, може вважатися захищеною у соціальному відношенні.

При зміні парадигм освіти, з утвердженням гуманістичної парадигми, змінюється і її мета. Мета державної політики щодо розвитку освіти полягає у створенні умов для розвитку особистості і творчої самореалізації кожного громадянина України, вихованні покоління людей, здатних ефективно працювати і навчатися протягом життя...[1, II.1]. З появою поняття «освіта впродовж життя» у центр нової парадигми освіти стає особистість із своїми інтересами, можливостями, в усій своїй неповторності.

Освіченість особистості у наш час – це її розвинута здібність до самодослідження, самовизначення, самовдосконалення власних сил з тим, щоб адекватно природному призначенню і соціальним запитам знайти своє місце у житті, всебічно самореалізуватися, утвердити себе в суспільстві і обраній професії.

Але практика, більшою мірою, свідчить про те, що сучасна система навчання у вузі, насамперед, спрямована на формування знань, умінь, навичок і підготовку молодих людей до наступного життя, до майбутньої професійної діяльності. Мету навчально-виховного процесу вузу розглядають як підготовку студента до професійної творчої самореалізації, а не як здійснення цієї самореалізації вже під час навчання. Аналіз психолого-педагогічної літератури дозволяє стверджувати, що набуття досвіду творчої самореалізації під час студентського життя задає траєкторію розвитку професійних і особистісних проявів фахівця, формує впевненість у власних силах, віру в успішність майбутньої професійної діяльності та позитивне емоційне її сприймання в цілому.

Однак провідна роль у визначенні умов та чинників, що стимулюють процес професійної самореалізації особистості, педагогічних засобів розвитку творчих

здібностей учнівської молоді, їхньої творчої самореалізації, аналізу сутності та структури цього процесу належить педагогам (Л. Бондарев, В. Алфімов, В. Андреев, Л. Попов, О. Кучерявий, В. Кисельова, Л. Левченко та ін.).

Вивчення психолого-педагогічної літератури показало що, незважаючи на велику зацікавленість вчених проблемами творчої самореалізації, не всі її питання достатньо вивчені, що такий найважливіший аспект як творча самореалізація студентів економічного напрямку підготовки не був предметом спеціального наукового дослідження.

Згідно з цим визначається мета статті – довести, що процес творчої самореалізації студентів-бухгалтерів є однією з найважливіших проблем педагогічної науки.

Великий тлумачний соціологічний словник визначає самореалізацію як реалізацію потенціалу особистості [2, с.178], як досконалість, до якої розвивається унікальна індивідуальність [3, с. 398].

Потреба у самореалізації – найвища потреба особистості, яка у студента економічного напрямку підготовки розгортається в усій повноті і різноманітності саме під час навчання у вузі. Певний потенціал студента, який формувався у попередніх видах діяльності, розкривається і втілюється у навчальній роботі.

Науково-дослідна робота студентів є важливим чинником реалізації творчих здібностей, навичок в процесі професійного становлення майбутніх фахівців.

Науково-дослідна робота студентів в навчальному процесі реалізується через написання реферату, підготовку доповіді, написання курсової роботи, створення презентації.

Самореалізація студентів економічної спрямованості пов'язана з активною інтелектуальною,

духовною діяльністю, з їх свободою як джерелом творення нової реальності. Студентам економічних спеціальностей притаманні широта пізнавальних інтересів, ерудованість з багатьох точних наук, здатність приймати раціональні рішення, вміння планувати свої дії, швидко і правильно орієнтуватися в ринкових відносинах. Дослідники вважають, що «найбільші відмінності у групах студентів економічних і гуманітарних спеціальностей виявляються в особливостях інтелектуального розвитку, точності і раціональності.

Процес творчої самореалізації студента економічного напрямку підготовки ґрунтується на тому, що потреби в оволодінні професією повинні збігатися з їх психічними і психофізичними можливостями в оволодінні професійно значущими знаннями, вміннями та навичками, а також здібностями застосовувати їх в майбутній діяльності. Сукупність цих факторів певною мірою може підвищити ефективність у підготовці спеціаліста. Виходячи з вище викладеного перед педагогічною наукою постає завдання у більш глибокому аналізі і визначенні тих специфічних особливостей, які має студент економічного напрямку підготовки на відміну від інших фахівців зайнятих у інших сферах діяльності, - певні природні задатки, нахили, здібності, особливості пізнавальної і емоційно-чуттєвої сфери особистості, які необхідно формувати і вдосконалювати.

Важливо враховувати і такі характеристики особистості як її спрямованість, система ціннісних орієнтацій, життєва стратегія, життєвий вибір, ступінь адаптованості до оточуючого середовища, - це суб'єктивні детермінанти, що забезпечують активну життєву позицію молодій людині і сприяють свідомій постановці нею мети власної діяльності. Про самореалізацію можна казати тільки тоді, коли мета діяльності, від реалізації якої

людина отримує задоволення, сприймається нею як власна. Свідоме формулювання особистістю мети власної діяльності є необхідною умовою творчої самореалізації.

Залучення студентів до процесу творчої самореалізації, до проектування своєї освіти, до самовиявлення своїх талантів, здібностей, інтересів не тільки зміцнює професійну налаштованість, але і є зразком для побудови життєвої і професійної стратегії.

У науковій літературі розглядається програма формування у студентів ціннісного ставлення до майбутньої професії, яка містить чотири основні блоки:

- знайомство з майбутньою професійною діяльністю і створення узагальненого уявлення про неї;
- формування реального уявлення про професіонала з обраної спеціальності;
- формування ціннісних уявлень;
- складання «образу себе-як-професіонала» [4, с.268].

Самореалізація студента під час навчання залежить і від певних умов оточуючого середовища, від рівня його адаптації. Задоволення базових потреб людини, відчуття спокійного комфортного існування, виключення стану нервової напруги дозволяє їй зосередитися на внутрішніх цінностях, тому що, лише людина, яка добре адаптована в житті, задовольнила свої екзистенціальні потреби у безпеці, коханні, повазі, може прагнути до самореалізації, тобто безперервного розвитку своїх потенційних можливостей, здібностей, талантів» [5, с.72]. Проте, умовою успішної адаптації є творча діяльність, яка сприяє перетворенню як самої особистості, так і середовища у якому вона функціонує.

Підсумовуючи вищевикладене, зазначу, що проблема творчої самореалізації студентів-економістів є багатоаспектною.

Саме тому в Брянківському коледжі Луганського національного університету імені Тараса Шевченка активно займаються творчою самореалізацією студентів.

Для підвищення рівня власної творчої самореалізації бухгалтера його студенти у 2012 році приймали участь у :

- Регіональній студентській науково-практичній конференції «Шляхи і перспективи економічного та соціального розвитку України та Луганській області»;

- друкуються в Збірнику наукових праць студентів «Науковий пошук молодих дослідників»

Література

1. Національна доктрина розвитку освіти: Указ Президента України від 17 квіт. 2002р. №347/2002.// Неділя. – 2007. – 5 серп. **2. Большой** толковый социологический словарь: В 2-х т. / Пер. с англ. – М.: Вече, АСТ, 1999. – Т.1. – 544с. **3. Большой** толковый социологический словарь: В 2-х т. / Пер. с англ. – М.: Вече, АСТ, 1999. – Т.2. – 528с. **4. Бех І. Д.** Виховання особистості: у 2-х кн. – К.: «Либідь», 2003. – Кн.2. Особистісно орієнтований підхід: науково-практичні засади. – 344с. **5. Меднікова Г.** Адаптація і самореалізація особистості та роль сучасного мистецтва в цьому процесі // Вища школа. – 2003. - №2-3. –С.71-78.

Мерега А. Ю.

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕННІ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН В ІНДУСТРІАЛЬНОМУ ТЕХНІКУМІ ДОНБАСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Актуальність проблеми дослідження. В дослідженні розглянуто використання сучасних інформаційних технологій при вивченні економічних дисциплін, їх вплив на формування творчої особистості студентів.

Обчислювальна техніка настільки глибоко ввійшла в наше життя, що сьогодні навряд знайдеться область діяльності, у якій фахівці обходяться без комп'ютерів, без професійного програмного забезпечення.

Поняття «творчість» має на увазі створення нових за задумом культурних або матеріальних цінностей, що майже не можливо в масовій освітній практиці. Разом з тим це може бути формуванням психологічної схильності, готовності студентів до діяльності, що припускає творчий задум.

У кожному вищому навчальному закладі необхідна комплексна програма залучення студентів у дослідницьку й творчу діяльність.

Використання нових комп'ютерних технологій стало невід'ємною частиною вивчення економічних дисциплін в Індустріальному технікумі ДонДТУ.

Розв'язок конкретних економічних завдань із використанням нових інформаційних і Інтернет-Технологій припускає знання економістами основних прийомів роботи з новими комп'ютерними технологіями.

Вивчення економіки безпосередньо пов'язане з вивченням процесу розвитку суспільства у взаємозв'язку з інформаційним середовищем.

На заняттях з економічних дисциплін в Індустріальному технікумі ДонДТУ студентів знайомлять із використанням Інтернету для пошуку економічної інформації, роботи з необхідними сайтами. При вивченні дуже багатьох тем по економіці необхідне використання законодавчої бази, якою ми можемо скористатися зайшовши на офіційний сайт Законодавства України <http://zakon2.rada.gov.ua/> і Урядового порталу України <http://www.kmu.gov.ua/>. Дуже часто пошук інформації відбувається на освітньому порталі <http://osvita.ua>, сайті Міністерства Фінансів України <http://www.minfin.gov.ua/>. При вивченні фінансових і бухгалтерських наук, податкової системи ми часто користуємося сайтами Державної податкової служби України <http://sts.gov.ua/>, Міністерства соціальної політики України <http://www.mlsp.gov.ua/>, Державної казначейської служби України <http://www.treasury.gov.ua/>. Так, наприклад, при вивченні теми: «Безробіття й зайнятість населення» використовується сайт Державної служби зайнятості <http://www.dcz.gov.ua/>, а для того, щоб навчитися пошуку роботи ми знайомилися з інтернет-порталом «ТРУД» <http://www.trud.gov.ua/>. Багато цікавої й корисної інформації, наприклад такої як валютний курс, дисконтні ставки ми можемо знайти на сайті Національного банку України <http://www.bank.gov.ua/>.

Здатність до творчості в студентів виявляється на заняттях і в позаурочний час. Це підтверджує робота в гуртках Індустріального технікуму ДонДТУ й додаткових занять зі студентами. Так, для студентів спеціальності «Економіка підприємства» у технікумі працюють гуртки «Економічні знання», «Рекламна діяльність», «Страховий агент», «Комп'ютерні технології в бухгалтерському обліку», «Бізнес-Планування».

Робота гуртків будується на поглибленому вивченні того або іншого питання, творчому підході до розв'язку майбутніх професійних завдань. Так, наприклад, студенти які займаються в гуртку «Бізнес-Планування», щорічно беруть участь у міському конкурсі Бізнес-планів, ціллю якого є підтримка підприємницьких ініціатив молоді. Наші студенти готують цікаві й грамотні роботи, і дуже часто посідають призові місця.

Традиційним у нашому технікумі є проведення I туру Всеукраїнської олімпіади з «Бухгалтерського обліку і аудиту» і участь в II турові, який проводиться в Донбаському державному технічному університеті, у яком щорічно студенти-економісти нашого технікуму посідають призові місця.

На конкурсі «Кращий знавець економіки» студенти розкривають усі свої знання, отримані при як при вивченні дисциплін на заняттях, так і при самостійнім вивченні тем.

Щорічно для розкриття творчих здібностей, виявлення талантів серед наших студентів ми беремо активну участь в обласних і регіональних науково-практичних конференціях, Всеукраїнському конкурсі «Комп'ютерна бухгалтерія».

Позаурочні заходи, проведені для студентів, такі як «Брейн-Ринг», «Ток-шоу» проходять у нашому технікумі на «Ура»!

Економічні дисципліни, покликані виховувати заповзятливість і діловитість, підвищувати компетентність майбутніх фахівців в економічних питаннях. Виробленню перерахованих вище навичок у студентів сприяють інноваційні форми проведення семінарських занять і позаурочних заходів. Наприклад, дуже цікавим є проведення ділових ігор на заняттях по економіці. Так, на грі «Економічне поле чудес», студенти-ведучі, перевіряють знання економічних термінів і категорій у своїх однокурсників. При вивченні дисципліни «Менеджмент» проводиться ділова гра

«Корабельна аварія», на якій студенти вчать ухвалювати рішення, нести за них відповідальність, брати участь у командній діяльності.

При проведенні фронтального опитування по всіх пройдених темах дуже цікавою є ділова гра «Економічний турнір веселих ерудитів». Цей захід допомагає в стислій ігровій формі повторити весь теоретичний матеріал і розкрити творчий потенціал студентів. Конкурс проводиться між 2-3 командами і їх уболівальниками, що дозволяє охопити широке коло студентів. Команди відіграють в «термінологічний футбол», ретельно відокремлюють неправдиву інформацію від правди, на час розгадують загадки, кросворди і т.д.

Новим проектом нашого технікуму стала підготовка Презентації спеціальності, яка згодом використовується для проведення Дня відкритих дверей. При підготовці Презентації спеціальності «Економіка підприємства» студенти розробили цікаві відеоролики про свою спеціальність, творчо виявили свої здатності, розкрили основні види діяльності й професійні вимоги до економіста, кар'єрні сходинки й важливість професії.

Жодний відкритий захід у нашому технікумі не проходить без використання мультимедійних технологій.

Діапазон проведених нашими студентами робіт досить широкий. Це розробка нових лабораторних і практичних робіт, створення мультимедіа-проектів, електронних учбово-методичних розробок та ін. Обговорення результатів виконання мультимедійного проекту й створення фрагментів електронного навчального посібника проходить у формі захисту, що, у свою чергу, вимагає вироблення навичок публічного виступу, дискусування, уміння аргументовано відстоювати свою позицію.

Також як приклад, використання інформаційних технологій у результаті викладання економічних дисциплін, можна привести:

- тестування на комп'ютері;
- побудова аналітичних таблиць і проведення аналітичних розрахунків за допомогою табличного процесора Excel;

- вивчення принципів побудови й роботи спеціальних аналітичних комп'ютерних програм (наприклад при вивченні « Бухгалтерського обліку» вивчаються програми Microsoft Project, ABC; 1.С: Підприємство 8.1).

Використання спеціальних аналітичних програм підвищує мотивацію студентів у професійній області.

Висновок. На сучасному етапі в професійній освіті усе ширше використовуються інформаційні технології з метою вдосконалювання освітнього процесу. Впровадження в освітній процес нових інформаційних технологій навчання сприяє підвищенню ефективності навчальної діяльності, реалізації індивідуальних здатностей студентів і розвитку творчого потенціалу особистості.

Література

- 1. Гуревич Р.С.,** Кадемія М.Ю. Інформаційно-телекомунікаційні технології в навчальному процесі та наукових дослідженнях: Навчальний посібник для студентів педагогічних ВНЗ і слухачів інститутів післядипломної педагогічної освіти. – Вінниця: ООО „Планер”, 2005. – 366 с.
- 2 Захарова И.Г.** Информационные технологии в образовании: Учеб. пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений. - М.: Издательский центр “Академия”, 2003.– 192 с.
- 3. Карпенко С.Г.,** Попов В.В., Тарнавський Ю.А., Шпортюк Г.А. Інформаційні системи і технології: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. - К.: МАУП, 2004. -192 с.

УДК 001. 89 : 377. 091. 2

Моськін Д. А.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ І РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ РОБОТИ

Головне завдання в освіті – підвищення якості підготовки фахівців, професіоналів, креативних особистостей, компетентних в обраній кваліфікації.

Отже, на даному етапі розвитку освіти особливої актуальності набуває питання розвитку і формування особистості молодого людини, яка не тільки буде високоякісним професіоналом, але й непересічною та креативною особистістю, здатною весь час трансформуватися та пристосовуватися до нових умов мінливого світу сучасного суспільства.

Роль самостійно-дослідницької діяльності у системі професійної підготовки полягає в тому, що вона дозволяє студентам розкрити свій інтелектуально-творчий потенціал, опанувати стратегіями педагогічного пошуку, забезпечує потужну професійну поінформованість, ерудицію, володіння процедурами наукового пошуку.

У процесі організації науково-дослідницької роботи у студентів формуються професійні компетенції, які необхідні їм у подальшій діяльності, зокрема такі професійні компетенції:

- компетентність особистого вдосконалення, тобто прагнення домагатися знань та вмінь, учитися мислити та виробляти власні погляди;

- соціальну компетентність – впливати, проявляти ініціативу та брати на себе відповідальність за діяльність групи; бути відкритим, чесним та з повагою ставитися до інших поглядів, а також вчитися співпереживати;

- громадянську компетентність – досягати більш глибокого розуміння й ширшого погляду на різні явища в навколишньому середовищі; висловлювати власну думку і відстоювати свої права та права інших;

- комунікативну компетентність – здатність висловлюватись, слухати, обговорювати, вести діалог, критикувати, висловлювати свою думку перед іншими, а також намагатися розуміти інші точки зору, готовність зрозуміти і прийняти нове;

- компетентність розвитку – розуміти, що освіта і навчання – процес, який готує до майбутнього його учасників, що мета навчання – змінитися в близькій або подальшій перспективі;

- культурологічну компетентність – з метою формування творчих здібностей та духовного розвитку особистості;

- ідеологічну компетентність – здатність учасників критично досліджувати суспільство, знаходити і пропонувати зміни в оточуючому їх світі, які ґрунтуються на системі демократичних цінностей.

Науково-дослідницька робота зі студентами технікуму спрямована на розвиток їх творчого потенціалу, формування основних професійних компетентностей, які дадуть їм у майбутньому можливість стати висококласними професіоналами. Вона здійснювалася за такими напрямками: студентські наукові конференції; конкурси професійної майстерності; творчі науково-дослідницькі роботи за фахом; загальнотехнікумівські олімпіади; тематичні заходи; засідання тематичних клубів і

гуртків; курсові роботи з фахових дисциплін; педагогічна практика.

Так, студентські конференції різні за напрямками і тематикою: “Розум комп’ютера – це розум людини, втілений у програмі “Проблеми і перспективи розвитку економіки”, звітна конференція з комплексної педагогічної практики, “Роль самовдосконалення у професійному становленні особистості майбутнього майстра виробничого навчання” тощо.

Під керівництвом викладачів та майстрів виробничого навчання студенти написані творчі роботи: «Великі проблеми маленького міста», «Країна Молоді», «Інноваційні технології в кондитерському виробництві», «Особливості підготовки майстра виробничого навчання до інноваційної діяльності» тощо.

Постійно проводяться конкурси профмайстерності: з професії “Оператор комп’ютерного набору. Оператор комп’ютерної верстки” і для студентів професії “Кухар. Кондитер”.

У березні проводяться загальнотехнікумівські олімпіади з різних дисциплін, учасниками яких є близько 200 студентів.

Також проведення різних тематичних заходів дає можливість студентам не лише розширити свій кругозір і підвищити рівень загального розвитку, а і збагатити власний особистісний та професійний потенціал. Так, у технікумі проводяться: тематичний вечір “Закон і молодь”, парад наук, виховна година «Моя майбутня професія – програміст», конкурсна програма «Своя гра», конкурс «Знавці охорони праці», конкурс на кращого читця творів Т.Шевченка тощо.

У технікумі працюють тематичні клуби і гуртки: «Еколог», «Барви рідного краю», «Родинне вогнище», «Педагогічний пошук», «Щит і меч».

Підвищенню рівня професійної підготовки студентів сприяє написання курсових робіт з фахових дисциплін та проходження ними педагогічної практики.

Педагогічний колектив при роботі з обдарованими студентами докладає багато зусиль, щоб максимально задовольнити їх запити в поглибленому вивченні предметів на основі широкого ознайомлення із сучасною наукою; створюються умови для задоволення їх різнобічних пізнавальних інтересів і водночас для розвитку виявлених у певній галузі діяльності здібностей; забезпечують можливості для широкого вияву елементів творчості в навчальній і позанавчальній роботі; у методах навчання цих студентів превалюють самостійна робота, частково - пошуковий і дослідницький підходи до засвоєння знань, умінь та навичок.

Контроль за навчанням і професійним самовдосконаленням творчо обдарованої молоді людини спрямовується на стимулювання поглибленого вивчення навчального матеріалу, його систематизацію, класифікацію, перенесення знань у нові ситуації, виявлення і розвиток творчих елементів у їхньому навчанні і під час отримання професійних знань. Навіть домашні завдання в більшості своїй для таких студентів носять творчий, дослідницько-пошуковий характер.

Під час проходження ознайомлювальної і виїзної педагогічної практик такі студенти під керівництвом викладачів і майстрів виробничого навчання розробляють і проводять нестандартні уроки виробничого навчання, творчо підходять до проведення виховних заходів з учнями, реалізуючи свої креативні ідеї і проявляючи зацікавленість у майбутній професії.

Нестандартна форма здачі державного комплексного екзамену з психолого-педагогічних дисциплін теж дає можливість обдарованим студентам

проявити свої творчі здібності. Презентація проєктів уроків виробничого навчання часто з використанням нестандартних елементів демонструє не тільки високий набутий рівень професійних знань, але й вміння практично їх використовувати.

Успішне оволодіння навичками проведення досліджень і творчої роботи, підготовка і участь у різноманітних науково-практичних конференціях, педагогічна практика сприяють розвитку творчих здібностей молоді, підвищують рівень знань методологічних, теоретичних, технологічних методів, допомагають сформувати практичні навички ставити перед собою мету і розробляти план її досягнення (реалізації), допомагають молодій обдарованій людині легко включатися в професійну діяльність, бути конкурентноспроможним на ринку праці в сучасних економічних умовах.

Вся система роботи з творчо обдарованою молоддю в Первомайському індустріально-педагогічному технікумі допомагає особистості розкрити свій внутрішній потенціал, спрямовує її діяльність на шлях самоактуалізації і самовдосконалення, адже для сучасного фахівця є важливим мати значний запас знань, великий творчий та інтелектуальний потенціал, бути носієм гуманних поглядів і переконань, вміти самостійно підвищувати свій фаховий рівень, бути креативною і непересічною особистістю.

Література

1. **Артемчук Г. І.** Методика організації науково-дослідної роботи: Навч. посіб. для студ. та викл. вищих навч. закладів / Г. І. Артемчук, В. М. Курило, П. М. Кочерган. - К.: Форум, 2000. 2. **Формування професійних**

компетентностей учнів / Т. Сандуляк // Профтехосвіта. - 2011. - №11. - с.33-34.

УДК 929 Коновалов : 398 (477. 6)

Норець А. В.

НАРИСИ З ЛІТЕРАТУРНОГО КРАЄЗНАВСТВА

У нашому дослідженні ми маємо на меті подати в хронології огляд біографії та творчого шляху Євгена Георгійовича Коновалова, журналіста, письменника, знаменитого земляка-збирача шахтарського фольклору, автора збірки «Байки, сказы и бывальщины старого Донбасса». Творчий доробок автора має невеликий перелік виданих книжок, проте дуже цінний, як на наш погляд.

Коновалов багато зробив для розвитку літератури, краєзнавства і фольклору Донбасу. Він знайомить читачів із простими людьми, які жили і живуть у нашому регіоні. Літературний критик Андрій Кривцун назвав Євгена Коновалова «донбаським Бажовим», що упорядкував місцевий фольклор.[6] Коновалов у кожному зі своїх творів розповідає про історію краю, при цьому він не обмежується Луганською областю. У цьому інтересі до історії Донбасу і полягає найбільша цінність його творів. Саме завдяки його публікаціям шахтарських оповідей люди мого покоління дізнаються про тяжку працю під землею прохідників, забійників, підричників, перших вуглекопів і засновників Донбасу.

Становлення письменника відбувалось можна сказати навромацьки і стихійно. Автор на аматорському рівні шукав свій, особливий творчий метод і стиль. Перші

літературні спроби були поетичними: поеми «Сергій Єсенін», «Передвижники», «Донбас». Євген Георгійович згодом здійснив власний переклад «Слова о полку Ігоревім» і оприлюднив його. Поява перекладу викликала схвальні відгуки, хоча й не без зауважень. Після критичної оцінки академіка Робінсона з Інституту світової літератури, у якій зверталась увага, зі слів Євгена Григоровича, на вісімнадцять смислових помилок, Коновалов покинув на деякий час літературну діяльність. Але повернувся в якості кореспондента газети «Сбойка» (м.Стаханов). Збираючи матеріал для свого дослідження, я дізналась про нагородження Євгена Коновалова орденом Шахтарської слави III ступеня за літературні досягнення.

Він описав у своїх творах легенду про винайдення вугілля на Донбасі, міфічні істоти, які оточували робітників, складні умови праці, що виховують найкращі риси: мужність, взаємодопомогу, вшанування духів підземелля, але були зрадники, шахраї, злодії або просто жадібні люди. На наш погляд, найціннішим в оповідях Коновалова є людина з її тяжким життям, важкою і смертельно небезпечною працею, без цих простих працівників Донбас взагалі не був би засвоєний.

Його любов до рідного краю відкрила в ньому дар правдиво і яскраво оповідати про все побачене і почуте серед гірників. Чуйні до щонайменшої фальші друкарського слова, гірники першим визнали Євгенія Коновалова письменником, полюбили його «Байки, оповіді та бувальщини старого Донбасу», книжку про Кадіївку (нині - Стаханов) «Місто моє в серці моєму». Не міг обійти в своїй творчості Євген Георгійович і стахановську тему. Адже довелося йому самому працювати на знаменитій шахті в Ірміно, особисто знати самого Стаханова і його товаришів, парторга Петрова, писати про них в газетних нарисах. Аналізуючи відгуки наших земляків про творчість

Коновалова, можна зробити висновок, що його визнають не лише стахановчани, але і весь шахтарський Донбас.

Майстерно обробивши декілька десятків шахтарських легенд, зібраних в різний час на шахтах, в шахтарських містах і селищах Луганської і Донецької області, Коновалов створює збірку «Байки, скази и бывальщины старого Донбасса». Це видання вийшло друком лише за двадцять років після народження рукопису. Щоб видати книжечку у сімдесят вісім друкарських сторінок, її авторові довелося «брати штурмом» кабінети чиновників.

Рукописні тексти Коновалова весь цей час друкувалися, виходячи з номера в номер з продовженням і анонсами. Друкувалися вони в газетах «Сбойка» (м. Стаханов), «Труд горняка» (м. Брянка), а на початку 2000-х р. - в Луганській обласній газеті «Молодогвардієць». І ось, напередодні 75-річного ювілею стахановського руху знайшлися спонсори і для окремого видання. До речі, ледве Луганська редакція «ОСТРІВ» розмістила анонс про підготовку презентації книги Є. Коновалова, як в редакцію тут же зателефонували з Донецька – дуже просили посприяти в придбанні цієї книги.

Газета «ОСТРІВ» надрукувала схвальну рецензію про «Байки...», у якій Гавричкова Наталья, науковий співробітник Стахановського історико-художнього музею зазначила: «Замечательно, что в собранном и изданном Коноваловым шахтерском фольклоре Донбасс обрел свой эпос, обозначил корни культуры края, самосознание своеобразной народности, сложившейся на черном горячем камне. Есть в сборнике и традиция, и живое, свое, ощущение и знание жизни, свежий дух ковыля и угольной пыли. А к ним – увлеченность и непосредственность рассказчика из народа, языковая гуша, вкусно приправленная выходцами отовсюду, патриотический без

назидання задор». Автор рецензії зробила висновок, що всі оповіді Євгенія Коновалова об'єднуються в три великі групи. Перша стосується відкриття вугільних покладів (пластів) в нашому краї. Найкраща оповідь цього циклу – «Вартовий вогненного каменя». Починається він з того, як «бежал из Московии в степную сторону молодой холоп Никита. Бежал тайными тропами через леса, долины и реки, минуя Святые горы, в необжитые места – во чисто поле». Потрапив утікач в нашу місцевість. Коли ж прийшла зима, стало питання про виживання, Микита вступив в протиборство з підземним духом – дідком і відкрив для людей вугілля. Інші оповіді цього циклу реалістичніші і стосуються історичних персонажів – Петра І, його солдатів, Кіндрата Булавина («Дірявий каптан», «Отаман»).

Друга, найбільша група оповідей, стосується роботи і повсякденного життя шахтарів. Бувальщина «Оксамитова злочинниця, гримучий дідусь і веселий понюшок» оповідає про роботу вижигателів метану – людей найнебезпечнішої шахтарської професії. Багато в Є. Коновалова легенд і про коногонів, прохідників, забійників. Дія відбувається в штреках, квершлагах, лавах. Коли ж шахтарі піднімаються на поверхню, то з надзвичайною силою відчують барви і запахи землі. Проте Євген Коновалов не фальшивить, не прикрашає своїх героїв.

Для шахтаря життя на поверхні – лише передих між змінами. А далі - знову світ небезпечної підземної праці. Ті, хто освоював Донбас, знали, що саме праця - основа всього суспільного життя. І оскільки процес це колективний, то не зважаючи на злість і ненависть, які притаманні людям, душі шахтарів тягнуться до добра. А тому хлопчина-лампонос так хоче, щоб його товаришам по праці зустрівся «синій заєць», який за переказами виходить

з вугільного пласта, і тому, хто побачив його, приносить щастя («Синій заєць»).

Нарешті, третю групу оповідей складають ті, які містять містичний елемент. У тому числі присвячені шахтарському духу Шубіну. Цей персонаж може стати темою окремого дослідження. Коновалов часто їздив по Луганській та Донецькій областях, вирушав на старі копальні, шукав досвідчених шахтарів, колишніх коногонів, кріпильників, представників інших професій того часу. Ось від них і записав легенди. Письменник вважає, що витoki народної творчості Донбасу все ж знаходяться на Луганщині, оскільки саме тут почалися перші промислові розробки вугілля.

Одного дня, попавши в шахтарське село Сердите, Коновалов почув історію про одного сліпого коня, який все життя працював в шахті, і вже, будучи сліпим, інтуїтивно по заданому маршруту продовжував тягти вагонетки з вугіллям. Так у Коновалова народилася бувальщина «Два коногони» - це і розповідь про ставлення людини до коня і про те, як вона пов'язана з конем-товаришем і колегою.

Особлива роль у створенні художнього образу героїв Коновалова належить стилістично-забарвленим словам, які звучать в розмовно-побутовому мовленні персонажів (просторіччя, жаргонні слова, вульгаризми). Він використовує слова з загальнонародної мови нашого краю, з'єднує їх і створює живі картини, образи-характери головних героїв, передає нам, читачам, думки і почуття, які вони відчують. Коновалов людина своєрідна, він пише твори у своїй особливій манері. Без сумніву, завдяки книгам Коновалова відбувається популяризація фольклору Донбасу.

Протягом усього життя Коновалов пильно придивляється до навколишнього життя, до шахтарів, як

губка, вбирає в себе і народну мудрість - фольклор Донбасу.

Одного разу, читаючи Бажова, Коновалов зрозумів, що на Донбасі вистачає оповідей, подібних уральським. Коновалов дванадцять років збирав байки, оповіді та бувальщини старого Донбасу. За цей час він побував у багатьох селищах і містах краю, «щось випитував, щось домислював і ліпив в єдиний чарівний візерунок». [7]

Коли читаєш твори Є.Коновалова, мимоволі виникає питання про хронологічні рамки появи, існування його оповідей. Вони охоплюють період лише з XVIII по початок XX ст.. Немає легенд, які можна було б віднести до пізнішого часу.

Думаю, що у Євгена Георгійовича, безумовно, є неповторна манера оповідача, особливе бачення світу, своя мова. Пише він на «суржику», зберігаючи при цьому в недоторканості все, що з минулого.

В кінці пошукової роботи я відчула в душі почуття глибокої вдячності Є.Г.Коновалову. Його праця несе правду про Донбас, дозволяє краще розуміти самих себе.

Творчість Є.Г.Коновалова мало досліджена і потребує широкої популяризації, особливо на батьківщині. На основі вивчених документальних матеріалів, творів автора ми ставили на меті у даній роботі подати біографічні дані, опис творів письменника, літературного краєзнавця, історика. Його творчий спадок вартий пильної уваги. Талановитим майстром прози зарекомендував він себе у романі-есе «Гори, гори, его звезда», збірці «Байки, сказы и бывальщины старого Донбасса».

Євген Коновалов майже два десятиліття відпрацював під землею і успадкував поважливе поклоніння до тяжкої шахтарської долі. Його любов до рідного краю відкрила в ньому дар правдиво і яскраво

оповідати про все побачене і почуте серед гірників, описуючи багату історію Донбасу. Його особливий самобутній стиль породжує в читача впевненість, що в Донбасі за брудом і злістю ховається більш глибока сутність. Непохитна і добра. Він подарував читачам своє серце, свій талант, і за це хочеться сказати йому велике спасибі.

Література

1. Бублик М. Шахтарський чорт / [Україна молода, № 142, 4 серпня 2010.](#)
2. Бублик М. Неканонічний Стаханов. / [Україна молода, № 159, 31 серпня 2010.](#)
3. Коновалов Е.Г. Гори, гори, его звезда .Роман.- Стаханов, 2010.
4. Коновалов Е.Г. Сказы, бывальщины старого Донбасса. Сборник. - Стаханов, 2010.
5. Кривцун А. «Господар шахти» лякає та оберігає / donbass.UA, 28 серпня 2009.
6. Кривцун А. Волшебное слово Донбасского Бажова / donbass.UA, 12 травня 2010.
7. Кривцун А. Підземний родич домовика / donbass.UA, 10 серпня 2009.
8. Онищенко А. Донбаський Бажов/ Стахановское знамя, № 44, 29 жовтня 2008.

Подгорна Л. С.

КОМПЛЕКСНИЙ ВПЛИВ МИСТЕЦТВА НА ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ

Мистецтво – це своєрідний камертон цивілізації, універсальний спосіб мислення, здатний формувати не просто людину розумну, а людину духовну (Л. Масол).

Життя людини неможливо розглядати поза межами мистецтва. Прагнення особистості у творчості виникає вже у дошкільному віці. Коли дитина у процесі гри самостійно або за допомогою дорослої людини пізнає світ, вона намагається відтворити побачені образи та почуті звуки через художню та музичну діяльність. Діти із задоволенням залучаються до елементів мистецької діяльності: почута пісня одразу викликає потребу у ритмічних рухах та намаганні співати; яскраві зображення, природні явища та об'єкти оточуючої дійсності стимулюють дитину до малювання, ліплення, конструювання з будь-яких матеріалів у будь-який час.

Вже у молодшому шкільному віці «входження» дитини до світу мистецтва дещо змінюється. В процесі навчальної діяльності, як правило, учні оволодівають великим обсягом інформації (термінологією), залучаються до виконання обов'язкових практичних завдань різного рівня складності, їх творча діяльність піддається аналізу та оцінюванню з боку педагога, проте потреба у мистецькій діяльності не вщухає.

Отже, безперечним є факт внутрішньої потреби особистості у творчій діяльності.

Проте, мистецтво виступає не лише шляхом забезпечення внутрішньої потреби людини в реалізації

творчих дій, мистецтво, з його могутньою силою, комплексно впливає на формування особистості.

Аналіз наукової літератури щодо впливу мистецтва на формування особистості надав можливість констатувати, що різні науковці розкривають аспекти впливу різних видів мистецтва на формування всебічно розвинутої особистості.

Мета статті полягає у систематизації матеріалів наукових робіт науковців для визначення впливу видів мистецтва на особистість.

Спершу пропонуємо визначитись з поняттям „мистецтво”.

Так, в довідковій літературі „мистецтво” трактується як форма суспільної свідомості, відображення реальної дійсності за допомогою художньо-образних повідомлень, які викликають ідейно-емоційне, естетичне ставлення до явищ світу; важлива частина змісту виховання як суспільного явища [1, с. 222]. До провідної функції мистецтва належить художнє пізнання світу, формування естетичного відношення до життя, творчого потенціалу та загального розвитку людини, а також сприяння громадянському та духовно-моральному становленню особистості (там само).

Різні види мистецтва (особливо у їх комплексному поєднанні) здійснюють вагомий вплив на розвиток та формування особистості. Оскільки специфіка художньої інформації полягає в тому, що, на відміну від наукової, вона містить знання не про об'єкт, а про значення, смисли, цінності, які об'єкт має для суб'єкта, природа – для суспільства, світ для людини (М. Каган), особливої уваги вимагають особистісно-чуттєві враження від художнього сприйняття, які ґрунтуються на психологічних механізмах синестезії.

Синестезія (від грецького – «одночасне відчуття») – феномен, що полягає в незвичайному сприйнятті і відчутті предметів за участю набагато більшої кількості органів почуттів, ніж. у більшості людей. Так, наприклад, люди-

сінегети можуть відчувати або бачити колір музичної тональності. Таким чином, синестезія являє собою міжсенсорні асоціації, які виникають у суб'єкта в наслідок взаємовпливу слухових, візуальних та інших образів мистецтва. Саме через неї актуалізується наявний багаж асоціацій особистості, забезпечується неповторна конкретно-чуттєва індивідуальність сприйняття особистістю образів мистецтва. Саме тому, особливої уваги вимагає комплексне поєднання видів мистецтва для забезпечення духовного збагачення особистості, створення умов для цілісного світовідчуття, світосприймання. Розглянемо педагогічні можливості видів мистецтва, як структурних елементів цілісної системи формування особистості.

Так, музичне мистецтво формує інтерес і любов до музики, сенсорну культуру. Музика здатна залучити „музичне” в усі сфери діяльності, виховати здатність, за словами О.Лосєва, «музично жити», що значить перетворитися в тремтячий звук, летіти з його швидкістю і завмирати в туманах і хмарах нескінченності. Музичне спілкування, колективна музична діяльність (починаючи з дошкільного віку), допомагає „злити багато сердець в одне сильнеє серце” (К. Ушинський).

Музика характеризується найвищим ступенем узагальненості своєї мови, логіки і граматики. В її суто регламентованих системах гармонії, поліфонії, ритміки, у принципах мелодики, ладу і композиції виражено закономірності багатьох інших видів художньої творчості.

Так, традиційним стало порівняння мелодії з рисунком у живописі, гармонії – з фарбами і кольором тощо [4].

Образотворче або візуальне мистецтво спрямовано на формування цілісного бачення світу, образного сприйняття навколишньої дійсності. Практична робота з матеріалами образотворчого мистецтва вимагає активності, творчого характеру діяльності. Засобами образотворчого

мистецтва виховують вольові якості характеру, розвивають творчі здібності, художній смак, самостійність, ініціативність, ознайомлюють з особливостями художньої мови, формують естетичні почуття, культуру бачення, збагачують духовний світ людини; організують і спрямовують її поведінку, допомагають відчутти душевну рівновагу, впевненість у власних здібностях. Художньо-творча діяльність створює можливість, як для формування та розвитку творчих здібностей, так і для вираження власного «Я» через поєднання форми та кольору.

Залучення людини до театрального та хореографічного мистецтва дозволяє зберігати емоційність і безпосередність сприйняття оточуючої дійсності, розвивати творчі здібності, комунікативну сферу особистості.

Танець є «зримою музикою», в якому звукові образи завжди сполучаються з пластичними рухами тіла. Спорідненість цих видів мистецтв, яку підкреслюють спільні для них характеристики (плавність, ритм), знайшла своє підтвердження у відомому афоризмі Р. Вагнера: «Основа симфонії – танець», а також у визначенні музики Г. Гегелем, як «свого роду танцю, рух якого позбавлений наочності»

Кажучи про вплив театрального мистецтва на формування особистості, науковець О. Рудницька, наголошує на виховному впливі синтезу різних видів мистецтва. Театр не механічно поєднує мистецтво актора, режисури, музики, живопису, архітектури, а надає їм іншої якості як складовим синтетичного сценічного образу, що підпорядковується єдиному художньому задуму та архітектоніці творчої реалізації [4].

Таким чином, зазначені види мистецтва, які мають внутрішній інтегративний зв'язок, забезпечують комплексний вплив на формування досвідченості, обізнаності, компетентності особистості в галузі «Мистецтво», а також виступають важливим фактором громадянського та духовно-

морального становлення особистості сучасного представника нашого суспільства, здатного до світовідчуття та світосприймання. Отже, залучення особистості до мистецтва доцільно здійснювати починаючи з дошкільного віку та підтримувати прагнення людини у мистецько-творчій реалізації протягом усього життя.

Література

1. **Педагогіка** : большая современная энциклопедия / сост. Е. Рапацевич. – Минск : Совр. слово, 2005.
2. **Масол Л.** Виховний потенціал мистецтва – джерело освітніх інновацій / Л. Масол // Мистецтво та освіта. – 2000. – № 1. – С. 2 – 5.
3. **Миропольська Н.** Виміри сформованості художньої культури школярів / Н. Миропольська // Мистецтво і освіта. – 2001. – № 3. – С. 20 – 23.
4. **Рудницька О. П.** Педагогіка: загальна та мистецька : навч. посіб. / О. П. Рудницька. – Т. : Навч. кн., 2005. – 360 с.

УДК 37. 091. 12 : 36 - 051

Потоцька Я. В.

ПРОФЕСІЙНЕ СПІЛКУВАННЯ ЯК РЕАЛІЗАЦІЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

В сучасних умовах загострення економічних, політичних і соціальних проблем знадобилася соціальна допомога сім'ям, де є діти-інваліди; сім'ям-біженцям; дітям, що страждають від жорстокості батьків алкоголіків чи наркоманів. І саме тому з'явилася професія "соціальний педагог", її високий суспільний статус, швидко зростаюча потреба в соціальних службах соціального захисту людей

висунули підготовку соціальних педагогів на одне з пріоритетних місць у системі гуманітарної освіти. Все це говорить про те, що наше суспільство потребує соціальних педагогів. Тому професія "соціальний педагог" повинна рости і розвиватися [1, с. 8].

Соціальний педагог – це спеціаліст, зайнятий у сфері соціально-педагогічної роботи або освітньо-виховної діяльності. Він організовує взаємодію освітніх та позанавчальних установ у соціальному середовищі, умови для соціальної адаптації та благополуччя у мікросоціумі дітей та молоді, їх всебічного розвитку [2, с. 13].

Одним із головних інструментів професійної діяльності соціального педагога є спілкування, яке охоплює увесь спектр зв'язків і взаємодій людей, їхні стосунки у процесі матеріального і духовного виробництва, що відбуваються через безпосередні чи опосередковані їхні контакти. Саме через професійне спілкування соціальний педагог може проявити свої творчі здібності, бо воно є основою складовою цієї професії.

Метою нашої статті є аналіз творчих здібностей соціального педагога та виявлення їх у професійному спілкуванні.

Відображення основних аспектів професійної підготовки та професійного спілкування соціального педагога ми знаходимо у працях О.В.Безпалько, Т.А. та Ю.В. Василькових, Н.Н.Обозова, В.М.Галузинського, М.А. Галагузової, А.Й. Капської, П. Мицич та інших.

Професійне педагогічне спілкування – це комунікативна взаємодія педагога з учнями, батьками, колегами, спрямована на встановлення сприятливого психологічного клімату, психологічну оптимізацію діяльності і стосунків [1, с. 89].

Психолог Мицич П. зазначає, що педагогічне спілкування завжди цілеспрямоване. При цьому сам

педагог ніби знаходиться одночасно в декількох "площинах": він безпосередньо взаємодіє з партнером, спостерігає за собою і своїми діями з позицій їх "професійної відповідності", тримає на контролі свідомості ціль, яку прийняв найпершою і одночасно оцінює доцільність її збереження або заміни на нову [3, с. 134]. Таким чином, часто педагогічне спілкування є засобом вирішення власних навчальних або виховних завдань, ініціатором, організатором і головною керівною ланкою якого є вчитель. Педагогічна діяльність має суттєвий вплив на розвиток особистості виконавця, зокрема на якості, які реалізуються у спілкуванні.

Науковець Обозов Н. визначив, що спілкування завжди відображається в особливих формах та засобах комунікації. Усі засоби спілкування поділяються на дві групи: вербальні (мовні) і невербальні (немовні). Вербальні засоби спілкування реалізуються за допомогою мовних і письмових повідомлень. Мовна передача інформації здійснюється у процесі мовного діалогу, переговорів, презентацій, телефонної розмови, тоді, коли найбільший об'єм інформації передається голосом. Невербальне (несловесне) спілкування – це система знаків, що використовуються у процесі спілкування і відрізняються від мовних засобами та формою виявлення [4, с. 83]. Роль спілкування у діяльності соціального педагога неможливо переоцінити. Саме здатність чути й слухати, вмовляти й переконувати, втішати й допомагати словом, встановлювати контакт – усе це, що є складовою соціально-педагогічної професії, може бути реалізованим лише за умови володіння соціальним педагогом професійним спілкуванням. У спілкуванні соціальний педагог не може діяти за однією схемою, тому до кожного клієнта у нього свій індивідуальний та творчий підхід.

Творчість – це розумова й практична діяльність, результатом якої є створення оригінальних, неповторних цінностей, виявлення нових фактів, властивостей, закономірностей, а також методів дослідження і перетворення матеріального світу або духовної культури; якщо ж він новий лише для його автора, то новизна суб'єктивна і не має суспільного значення [5, с. 27].

Пояснюючи свою позицію з питань творчості, відомий психолог Л. Виготський зазначав, що «творчою ми називаємо таку діяльність, яка створює щось нове, однаково, чи буде це створене творчою діяльністю будь-якою річчю зовнішнього світу або побудовою розуму або почуття, яке живе та виявляється тільки в самій людині» [7, с. 223].

Творчі здібності особистості – це синтез її властивостей і рис характеру, які характеризують ступінь їх відповідності вимогам певного виду навчально-творчої діяльності і які обумовлюють рівень результативності цієї діяльності [5, с. 55].

Творчі здібності самі по собі не гарантують творчих здобутків. Для їх досягнення необхідний "двигун", який запустив би в роботу механізм мислення, тобто необхідні бажання і воля, потрібна "мотиваційна основа".

Сучасний психолог Поль Вайнцвайг сформулював десять заповідей творчої особистості: будь господарем своєї долі; досягни успіху в тому, що тобі подобається; зроби свій конструктивний внесок у загальну справу; будуй відносини з людьми на основі довіри; постійно розвивай творчі здібності; культивувай у собі сміливість; турбуйся про здоров'я; не втрачай віри в себе; намагайся думати позитивно; поєднуй матеріальний добробут із духовним задоволенням [7, с. 78].

Австрійсько-американський психолог Шарлотта Бюлер вважала, що основним джерелом розумних

інтересів творчої людини є її здатність до самореалізації, позитивне сприйняття світу, прагнення до кращого, бажання розумного, пізнання необхідного, прекрасного. Неодаровані діти нездатні ставити перед собою доступні цілі. В дитинстві вони були обділені, за спостереженням учених, любов'ю і повагою, тому не сформували віру в сили, не відчували радості самореалізації [8, с. 74].

Торренс Р. виділив основні показники творчих здібностей:

1. Швидкість думки – кількість ідей, що виникають в одиницю часу.

2. Гнучкість думки – здатність швидко і без внутрішніх зусиль переключатися з однієї ідеї на іншу, бачити, що інформацію, отриману в одному контексті, можна використати в іншому.

3. Оригінальність – здатність до генерації ідей, що відрізняються від загальноприйнятих, парадоксальних, несподіваних рішень. Вона пов'язана з цілісним баченням усіх зв'язків і залежностей, непомітних при послідовному логічному аналізі.

4. Допитливість – здатність дивуватися, цікавість і відкритість до всього нового.

5. Точність – здатність удосконалювати йди надавати закінчений вигляд свого творчого продукту.

6. Сміливість – здатність приймати рішення в ситуації невизначеності, не лякатися власних висновків і доводити їх до кінця, ризикуючи особистим успіхом та репутацією [5, с. 147].

Таким чином, творчість у професії соціального педагога передбачає наявність здібностей, мотивів, знань і умінь, завдяки яким створюється продукт, що відрізняється новизною, оригінальністю, унікальністю. Вивчення цих властивостей особистості виявило важливу роль уяви, інтуїції, неусвідомлюваних компонентів

розумової активності, а також потреби особистості в самореалізації, в розкритті і розширенні своїх творчих можливостей, які у соціального педагога виявляються, перш за все у професійному спілкуванні.

Література

- 1. Волошкова Ю.В.** Соціальна педагогіка: курс лекцій: навч. посібник / Ю.В. Волошкової і М.А. Волошкової – М.: Academia, 1999 – 490 с.
- 2. Беспалько О.В.** Соціальна педагогіка в схемах і таблицях: Навчальний посібник / О.В. Беспалько – К.: Центр навчальної літератури, 2003.– 134 с.
- 3. Мицич П.** Как проводить деловые беседы / Предраг Мицич. – М. : Экономика, 1987. – 208 с.
- 4. Обозов Н.Н.** Психология межличностных отношений / Н.Н. Обозов. – Киев : Лыбидь, 1990. – 192 с.
- 5. Пономарев Я.А.** Психология творчества и педагогика / Я.А. Пономарев. – М., 1976. – 280 с.
- 6. Выготский Л.С.** Собр. соч. в 6 т. – М., 1983. – Т. 3., 400 с.
- 7. Вайнцвайг П.** Десять заповедей творческой личности / Поль Вайнцвайг. – М. : Прогресс, 1990. – 187 с.
- 8. Бюлер Ш.** Жизненный путь человека / Шарлотта Бюлер. – Б., 1968 – 352 с.

Пугач А. І.

ОСОБЛИВОСТІ НЕВЕРБАЛЬНОГО СПІЛКУВАННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

Важливою складовою роботи соціального педагога є спілкування. "Основою культури спілкування є гуманні стосунки між людьми. Обов'язковою її умовою є тактовне ставлення до співрозмовника, уміння зрозуміти почуття й настрої іншої людини" [1, с. 26].

У системі соціально-педагогічній діяльності важливу роль відіграє "слово", допоміжним засобом якого є невербальне спілкування. Кожному соціальному педагогу необхідно володіти навичками невербального спілкування. Вступаючи в контакт з іншими людьми, ми не завжди усвідомлюємо, що користуємось знаками, вони виступають невід'ємним елементом буття людей.

Детальне вивчення невербального спілкування почалося ще в 70-х роках минулого сторіччя. Проте, до нашого часу воно залишається освітленим лише в незначній мірі. Знання невербального спілкування може допомогти соціальному педагогу відкрити шлях до поглибленого розуміння внутрішнього світу співрозмовника та свого власного, Цицерон зауважував: "найсильніший крик – у мовчанні".

Метою нашої статті є аналіз ролі невербального спілкування у діяльності соціального педагога.

Нашу проблему досліджували такі вчені: Трусів В.П., Ночевника М.Н., Лабунська В.А., Петрова Е.А., Митина Л.М. та інші.

Класичним прикладом осмислення ролі й значення жестів, міміки, інтонації у житті людей вважають працю

Жан-Батиста Дюбо – французького філософа-просвітителя XVIII століття "Критичні міркування поезії і живопису", де автор приходять до думки у тому, що здавна існує наука "немає", яка не розмикаючи вуст, каже саме руками і деякими вихилясами.

Більшість дослідників поділяє думку, що словесний (вербальний) канал використовується передачі інформації, тоді як невербальний канал застосовується до обговорення міжособистісних відносин, передачі емоцій, а окремих випадках використовують і замість словесних повідомлень. Невербальне спілкування, як стверджують Обозова Н.Н. [2, с.123], як би наповнює спілкування живим людським змістом потребують і особливо важливо при передачі емоційних станів, виступаючи своєрідною формою звернення один до одного.

Трусов В.П. схиляється до думки "емоційного обличчя" – канал невербальній комунікації, є головним і дуже складно засобом спілкування. Воно здатне передавати емоційне піднесення і змістовний підтекст мовних повідомлень і бути регулятором процедури спілкування партнерів [3,с.70]. Тобто обличчя людини дзеркалом його внутрішнього стану та емоцій.

Під час спілкування кожна людина намагається досягти певного результату, тому потрібно знати функції притаманні невербальному спілкуванню Лабунська В.А. виділяє такі з них:

- створює образ партнера в спілкуванні;
- виступає як спосіб регуляції просторово-часових параметрів спілкування; виступає як показник статусно-ролевих відносин;
- є індикатором актуальних психічних станів особистості;
- виконує функцію економії мовного спілкування;

- виступає у ролі уточнення, зміни у розумінні вербального повідомлення, посилює емоційну насиченість сказаного [3, с 155].

Леонтьєв А.А. пропонує класифікувати невербальні компоненти спілкування розділити на типи залежно від своїх роль процесі спілкування:

- "пошукові" компоненти, враховуючи людиною що говорить і слухачем при цінній вказівці, попереднім спілкуванні;

- сигнали, використовувані для корекції вже встановленого спілкування;

- регулятори, розділяються на сигнали, що підтверджують розуміння та сигнали, які йдуть від комунікатора "запитуючі" слухачів про розуміння;

- модуляції спілкування, тобто реакції людини, що говорить і слухачів зміну умов спілкування [4, с.71].

На думку Ночевника М.Н., велика кількість невідомого таїться в осмислюванні людиною її спілкуванні, вона включає в себе мотиви, почуття, які одна людина обмінюється в процесі спілкування з іншими [5, с 211].

Брудний А. А. з цього питання розширює розуміння функцій спілкування і виділяє в якості основної робочої функції:

- інструментальну, яка необхідна для обміну інформацією в процесі управління і спільної праці;

- синдикативну, яка знаходить своє вираження у згуртуванні малих і великих груп;

- трансляційну, необхідну для навчання, передачі знань, способів діяльності, оціночних критеріїв;

- функцію самовираження, що орієнтують на пошук і досягнення взаємного розуміння [6, с 41].

Але найбільш точну класифікацію, на нашу думку, дає Карпенко Л.А., згідно якій вона виділяє такі функції "мети спілкування":

1. Контактна, мета якої – установлення контакту, сумісна готовність к прийому і передаче інформації;

2. Інформаційна, мета якої – обмін інформацією, прийом-передача повідомлень та інше.

3. Спонукальна, мета якої – стимуляція активності партнера на виконання дій.

4. Координаційна, мета якої – взаємне згода дій в сумісній діяльності.

5. Розуміння, мета якої – не тільки розуміння співрозмовника, але й розуміння один одного.

6. Емотивна, мета якої – обмін емоціями з співрозмовником.

7. Установлення відносин, мета якої – розуміння свого місця в розмові.

8. Надання впливу, мета якої – зміна поведінки партнера [7, с 9].

Щоб проаналізувати вище згадані функції нами було проведене опитування серед практикуючих соціальних педагогів Стахановського навчального комплексу Луганського національного університету ім. Т. Шевченка у ході якого було виявлені такі найголовніші аспекти спілкування:

85% педагогів вважають, що невербальна взаємодія з аудиторією сприяє більш швидкому розумінню навченого матеріалу, налагодженню дружніх відносин з клієнтами.

15% – вважає невербальне спілкування менш важливим ніж "слово" (вербальне).

Таким чином, оволодіння засобами невербального спілкування, сприяє досягненню зовнішньої виразності соціального педагога, який повинен навчитися правильно визначати та інтерпретувати невербальну поведінку,

розвивати вміння "читати за обличчям", розуміти мову тіла у спілкуванні; прагнути розвивати, розширювати діапазон засобів спілкування шляхом тренувальних вправ і самоконтролю зовнішньої техніки; домагатися того, щоб використання зовнішньої педагогічної техніки було органічно пов'язане з внутрішнім переживанням соціального педагога, яке було б логічним продовженням поставлених завдань, думок та почуттів в його діяльності.

Література

1. **Дубовик С.Г.** Культура спілкування як складник загальної культури школярів / С.Г. Дубовик // Українська мова і література. – 2012. – №1. – С.9 – 12.
2. **Андреева Г.М.** Социальная психология: учебник для высших учебных заведений/ Андреева Г.М. – М.: Аспект Пресс, 2004. – 365 с.
3. **Лабунская В. А.** Экспрессия человека: общение и межличностное познание : Уч. пособ./ Лабунская В. А. –Х.: Феникс, 1999. – 608 с.
4. **Трусів В.П.** Вислів емоцій в очах / Трусів В.П. // Питання психології. – 1982.- №5. – С.70-73.
5. **Комуникативна** майстерність вчителя: зб. наук. пр./ за ред.. Пасько К. М. – К., 2006. – С. 210-222.
6. **Брудний А.А.** О проблеме коммуникации / Брудний А.А.//Методологические проблемы социальной психологии. – 1977.–№2– С. 39 – 52.
7. **Глухова Н.** Емоційне спілкування дитини з природою як умова творчого осягнення світу / Наталя Глухова // Дошкіль. виховання. – 2001. – № 10. – С. 8–10.

Ракіян А. О.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МАЙБУТНІМИ ДИЗАЙНЕРАМИ КОМП'ЮТЕРНИХ ПРОГРАМ, ЯК ЗАСОБІВ ГРАФІЧНОГО ДИЗАЙНУ

Сьогодні актуально йти у ногу з новими комп'ютерними технологіями. Спеціаліст ХХІ століття – високопрофесійна особистість, здатна творчо мислити, ухвалювати креативні рішення і нести за це відповідальність. Добра обізнаність в області наявних програмних застосувань тих, що володіють високими показниками якості - це ознака інформаційної культури майбутнього дизайнера. Застосування нових інформаційних технологій у сфері дизайну допоможе ефективно вирішувати багато поставлених завдань.

Вагомий внесок у дослідження наукової проблеми використання комп'ютерних програм, як засобів графічного дизайну зробили сучасні учені і спеціалісти, зокрема Д. Боженов, Ю. Гурський, І. Гурська, А. Жвальовський, М. Ключев, Б. Поташник, О. Яцюк, Я. Франк і ін. Однак окремі її істотні аспекти ще недостатньо широко висвітлені.

Основною метою написання статті є визначення пріоритетних цілей використання комп'ютерних програмах в графічному дизайні.

Так що ж таке дизайн? Визначення дизайну було прийняте в 1964 році міжнародним семінаром з дизайнерської освіти в Бельгії в Брюгге: "Дизайн - це творча діяльність, метою якої є визначення формальних якостей промислових виробів. Ці якості включають і зовнішні риси виробу, але головним чином ті структурні і функціональні

взаємозв'язки, які перетворюють виріб на єдине ціле як з погляду споживача, так і з погляду виробника [1, с.1].

Задача дизайнера - зробити зручним і красивим те, що оточує людину в повсякденному житті. У цьому напрямі працюють багато фахівців: художники-конструктори, розробники побутової техніки, проєктувальники меблів, творці моделей одягу, взуття. Таких спеціалістів прийнято зараз називати дизайнерами: дизайнер-конструктор, дизайнер-колорист, дизайнер-візажист, дизайнер-модельєр, ландшафтний дизайнер, дизайнер інтер'єру, дизайнер-стиліст.

Останнім часом особливо активно формується сфера нової професійної діяльності – розробка об'єктів дизайну за допомогою комп'ютера. При цьому студенти, приступаючи до вивчення графічних програм, іноді намагаються замінити смисловий зміст роботи нашаруванням комп'ютерних ефектів. Але загальновідомо, що гармонія єдності авторського задуму з технічними засобами його втілення настає в той момент, коли автор усвідомлює, що образно-смисловий зміст, який зачіпає душевні почуття глядача, проходить філософське осмислення як ідея, насамперед, в голові самого творця. Сукупність навичок дизайнера-графіка і програміста дозволяє створювати складні штучно змодельовані ситуації і об'єкти.

Н. Сокольнікова, визначає графічний дизайн, як специфічну область художньо-проектної діяльності, спрямованої на створення візуальних повідомлень, поширюваних за допомогою засобів масової комунікації [2, с. 260].

Сучасний дизайнер-графік - це фахівець творчої професії, який не лише володіє методами "інформаційного проєктування", але і є художником, що використовують засоби образотворчого мистецтва в своїй роботі. Нерідко твори графічного дизайну називають візуальними

креативом, а їх авторам належать такі ж права, як творцям витворів мистецтва, науки, літератури. За своєю суттю, графічний дизайн є самостійним напрямом сучасного прикладного мистецтва.

Результати творчої праці дизайнера-графіка можуть утілюватися в самому різному вигляді. Це листівки, інформаційні проспекти, рекламні оголошення, плакати, буклети, візитні картки. Ряд дизайнерів спеціалізується в галузі створення етикеток, ярликів та інших видів малоформатної друкарської продукції, яку наклеюють на тару і упаковку промислових і продовольчих товарів. Особливо бурхливо розвивається кіно і теледизайн, пов'язаний із створенням заставок, титрів кінофільмів, телепередач, відеопрограм, електронних оголошень.

Грамотно підготовлений макет – важливий етап в процесі виготовлення будь-якого виробу. Отже, при навчанні графічному дизайну необхідно враховувати рівень технічного оснащення самого процесу – дизайн-проектування. Специфіка творчості дизайнера-графіка полягає в тому, що він повинен не тільки повідомити глядачам конкретну інформацію, але і відповідним чином підняти її. Тому дизайнер-графік - це і проектувальник, що уміє вибирати засоби, необхідні для успішного вирішення того або іншого комунікативного завдання, і маркетолог, який легко орієнтується на ринку інформації і добре уявляє, хто може бути її потенційним споживачем, і психолог, що знає закони зорового сприйняття.

Для обробки зображень на комп'ютері використовуються спеціальні програми - графічні редактори. Графічні редактори розподіляють на дві категорії: растрові і векторні. Растрові формати зберігають інформацію про кожну окрему точку зображень. Векторні зберігають інформацію про геометричні фігури у вигляді математичних формул. Растрові графічні редактори є

найкращим засобом обробки цифрових фотографій і відсканованих зображень, оскільки дозволяють підвищувати їх якість шляхом зміни колірної палітри зображення і навіть кольору кожного окремого пікселя. Можна підвищити яскравість і контрастність старих або неякісних фотографій, видалити дрібні дефекти зображення, перетворити чорно-біле зображення в кольорове.

Розглянемо деякі растрові й векторні графічні редактори:

Adobe Photoshop – найпопулярніший і довершений професійний редактор растрової графіки. Його область – це обробка готових зображень, таких як відскановані фотографії.

Microsoft Photo Editor – цей редактор призначений в основному для роботи з фотографіями. Часто він поставляється з пакетом Microsoft Office, тому поширений досить широко.

Microsoft Image Composer – найбільш розвинений засіб обробки графіки із всіх програм фірми Microsoft. Схоже, що за задумом розробників він повинен скласти конкуренцію редакторові Adobe Photoshop в частині розробки графіки для Інтернету. Головне достоїнство продукції Microsoft – простота і зручність інтерфейсу. Цей редактор займає трохи місця на диску і дуже швидко завантажується. Однак, для зображень, які будуть використані в поліграфії, він практично непридатний.

Microsoft Paint – простий графічний редактор, що поставляється разом з операційною системою Windows, заслуговує на згадування, хоча він володіє мінімумом можливостей і навряд чи може бути застосований для вирішення якого-небудь серйозного завдання.

Paint Shop Pro – одна з кращих shareware- програм, яка, до того ж, підтримує фільтри Adobe Photoshop і дуже

швидко працює з об'ємними (> 20 Мб або Мв) фотографіями. Може імпортувати і експортувати зображення в 40-50 різних форматів.

Для векторної графіки характерне розбиття зображення на ряд графічних примітивів – крапки, прямі, ламані, дуги, полігони. Таким чином, з'являється можливість зберігати не всі точки зображення, а координати вузлів примітивів і їх властивості (колір, зв'язок з іншими вузлами і т. д.).

Найпростішою аналогією векторного зображення може служити аплікація. Все зображення складається з окремих шматочків різної форми і кольору, «склеєних» між собою. Векторним можна назвати лише спосіб опису зображення, а саме зображення для нашого ока завжди растрове. Таким чином, задачами векторного графічного редактора є растрове промальовування графічних примітивів і надання користувачеві сервісу по зміні параметрів цих примітивів.

До векторних графічних редакторів відносяться графічний редактор, вбудований в текстовий редактор Word. Серед професійних векторних графічних систем найбільш поширена CORELDRAW. Сюди також можна додати Macromedia Flash MX.

Microsoft Office Art – графічна підпрограма, призначена для створення геометричних фігур, блок-схем і тому подібне. Володіє дуже слабкими можливостями, але завдяки тому, що вона вбудована у всі додатки Microsoft Office, це, мабуть, найпоширеніший в світі векторний редактор.

Coroll Draw - наймогутніший редактор і складний векторний редактор. Спектр вирішуваних завдань незвичайно широкий. Coroll Draw може чудово працювати з текстом, має непогані засоби обробки растрових зображень.

Adobe Illustrator – основний документ Coroll Draw на ринку могутніх двовимірних векторних редакторів.

Отже, роблячи висновок, ми можемо зазначити, що комп'ютерна графіка зараз стала основним засобом зв'язку між людиною і комп'ютером, яка постійно розширює сфери свого застосування, оскільки в графічному вигляді результати стають більш наочні і зрозумілі. На будь-якому підприємстві час від часу виникає необхідність у рекламному оголошенні в газеті чи журналі, у випуску рекламної листівки або буклету. Майбутні дизайнери, спираючись на теоретичні знання і практичний досвід використання різних технологій і комп'ютерних програм у графічному дизайні, можуть створити будь-який графічний продукт, що відповідає вимогам сьогодення.

Література

1. Н. Сокольникова Изобразительное искусство и методика его преподавания в начальной школе. Учеб. пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений / Наталья Сокольникова. – М.: Издательский центр «Академия», 2003. – 368 с. **2. Словарь** дизайн терминов от А до Я - [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://rosdesign.com/design/slovarofdesign2.htm>

Сайко А. М.

РЕАЛІЗАЦІЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ЯК ВАЖЛИВА ЧАСТИНА ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

Сучасні наукові досягнення, інноваційний розвиток професійно-технічної освіти вимагає значного підвищення якості професійного навчання майбутніх фахівців, зокрема з професії «Кухар», «Кондитер».

Тому головним завданням Первомайського індустріально-педагогічного технікуму є підготовка конкурентоспроможних, висококваліфікованих, тобто компетентних майбутніх фахівців.

За таких умов значущості набуває розвиток творчих здібностей студентів.

Підготовка студентів до творчості в професійній діяльності починається вже з першого курсу навчання під час вивчення ними загально професійних та спеціальних дисциплін, виробничої діяльності.

Так, під час уроків виробничого навчання, учні розв'язують проблемні ситуації, питання пошукового характеру. Наприклад, під час вивчення теми «Механічна кулінарна обробка овочів, грибів» учні наприкінці уроку, обговорюючи викладений матеріал, відповідають на запитання «Що станеться з картоплею якщо її залишити очищеною на тривалий час без води?». Під час вивчення теми «Приготування супів» вирішують задачі: «Для приготування борщу українського необхідно 300г. томат-пюре, а на підприємстві відсутня дана сировина, але є томат-паста з вмістом сухих речовин 25%. Визначити кількість томат-пасти, необхідної для приготування даної

страви, користуючись таблицею взаємозаміни продуктів. Відповідь обґрунтуйте» [1, с. 33]

Особливої уваги заслуговує такий вид студентів, як підготовка та участь у конкурсах професійної майстерності, під час якої учні самостійно розробляють та виготовляють конкурсні страви з використанням сучасних тенденцій в оформленні та декоруванні, готують пакет технологічної документації на фірмову страву (техніко-технологічна та калькуляційна картки, технологічні схеми).

Метою конкурсів професійної майстерності «Стань зіркою» є підвищення рівня професійної підготовки та майстерності, творчої активності студентів, поглиблення та вдосконалення знань щодо використання сучасного обладнання, інструменту та новітніх технологій в приготування та оздобленні кондитерських і кулінарних виробів.

Цей вид творчої діяльності допомагає виявити найпідготовленіших студентів як у професійному, так і в творчому рівні, надати своєчасну допомогу більш слабким в професійному плані студентам.

Проведення конкурсів професійної майстерності перетворюється на справжнє свято праці. Учні змагаються між собою за I, II, III місце та право називатися «Кращим кухарем року».

Студенти II ступеню навчання під час приготування страв враховують не тільки сучасні тенденції щодо оформлення та декорування страв, а й використовують оздоблення виробів підвищеної складності: прикраси з карамелі, марципану, шоколаду, застосовують техніки айсінгу, карвінгу. Тому особливої уваги заслуговує дослідницький характер самостійної роботи студентів, а саме, робота з мережею «Інтернет», підготовка повідомлень та рефератів, складання фотозвітів з виробничої та педагогічної практики, під час якої студенти вчать не тільки здобувати, а й осмислювати та опрацьовувати

різноманітну інформацію. Крім того, пошуково – дослідницький характер діяльності студентів сприяє формуванню вмінь вирішувати нестандартні ситуації, аналізувати наслідки своєї діяльності, тобто формуванню аналітичного та логічного мислення, сприяє розвитку вміння людини брати на себе відповідальність, приймати рішення, робити вибір, а значить, формує такі особисті якості, як цілеспрямованість, старанність, наполегливість, самоорганізація. Окрім конкурсів на другому ступені навчання основними видами творчої та пошукової роботи є написання студентами творчих та дипломних робіт.

Вже традиційним стало проведення творчих конференцій, участь в яких беруть кращі студенти технікуму.

Метою творчих конференцій є розвиток творчих здібностей студентів та вдосконалення професійних якостей.

У 2011 році під керівництвом викладачів та майстрів виробничого навчання студентами четвертого та п'ятого курсу були підготовлені творчі роботи за темами «Використання інформаційних технологій під час підготовки та проведення уроків виробничого навчання», «Використання інформаційних технологій під час підготовки та проведення уроків виробничого навчання як засіб самовдосконалення майстра виробничого навчання та дипломні роботи за темами «Приготування бісквітного тіста та виробів з нього», «Приготування пряникового тіста та виробів з нього» тощо.

Крім того під час проведення відкритого тижня відділення «Харчові технології» студенти підготовлюють вікторини, кросворди, беруть участь у підготовці конкурсів та ігор, таких, як «Що? Де? Коли?», «Брей – рінг», «КВК», «Хто швидше», під час яких учасникам пропонуються до виконання завдання різного рівня складності.

Отже, продумана система підготовки до творчості та безперервна творча діяльність студентів, як невід'ємна складова навчально – виховного процесу, забезпечує формування в студентів мобільності, самостійності, ініціативності, розвитку аналітичного мислення, здатності до швидкої зміни діяльності, а головне, цілеспрямовує студентів на постійне зростання та самовдосконалення в професійному плані.

Література

1. Пластун А.М., Ткач В.В. Технологія приготування їжі: Практикум. – К: «Центр навчальної літератури», 2004 – 212 с. **2. Шарко В. Д.** «Сучасний урок: технологічний аспект/посібник для вчителів та студентів – К, 2006 - 220 с.

УДК 821. 161. 2 - 31. 09 : [37. 015. 3 : 159. 955]

Сердюк С. В.

ВПЛИВ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ТВОРЧОСТІ НА ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДІ

Актуальність проблеми дослідження. В дослідженні було розглянуто вплив роману «Ворошиловград» Сергія Жадана на формування творчого мислення молоді.

«Задзвонив телефон. Герман необачно підняв слухавку й почув неприємну новину. “Так усе й починалося”»[1,с.18]

Розповідати про «Ворошиловград», як про джерело головної ідеї моєї доповіді, обмежуючи його рамками звичними для сучасної вітчизняної літератури, написаної

людьми, які народилися і зросли в ті часи, коли ця сама вітчизна була частиною могутньої імперії, буде важко.

Сергій Жадан написав книгу, жанр якої визначити, якщо і неможливо, то дуже важко. Взагалі, казати щось однозначне і конкретне стосовно «Ворошиловград» вкрай дурна затія. Якщо Ви і зберетеся ознайомлюватися з ним, було б не зайвим дізнатися, як про творчий стиль автора, так і його біографію, тим більше, що вона викладена на сторінках попередньої роботи Жадана. Книзі із дивною назвою, добре відомою любителям електронної музики.

За словами автора, «Депеш Мод» на 99% документальна історія про те, як троє друзів шукають свого товариша, в якого помер вітчим. Переказ простої історії пригод хлопців із красномовними іменами Саша Карбюратор, Вася Комуніст, Собака Павлов, на теренах Харківщини, може поміститися на пару рядків, але не можливо передати атмосферу і настрій, якими немов просочені сторінки книги. Жадан виступає оповідачем.

Сучасна література, як і інші види сучасного мистецтва, розуміє виклик нормам та традиціям минулого. Жадан, як представник сучасної і прогресивної української літератури цей виклик підтримує і починає «Депеш Мод» вельми провокаційно, розповідаючи про свій перший алкогольний досвід і своє становлення до оточуючих його речей і свого місця у цьому світі:

“Мене, за великим рахунком, коли не траплялось чергових демаршів зовні, все влаштовувало – мене влаштовували обставини, в яких я жив, влаштовували люди, з якими я спілкувався...”

“Мене влаштовувала країна, в якій я жив...”[2,с.9]

В усіх творах Жадана, його сторінки заповнюють вкрай колоритні персонажі, деякі з яких (а то і всі) являють

із себе чудові зразки всіляких комплексів, упереджень і віросповідань. В «Депеш Мод» вони здаються ще більш виразнішими, так як вони не дорослі люди, які чогось досягли, а підлітки стурбовані пошуками алкоголю та канабісу. На сторінках «Депеш Мод» є все, що ви хотіли знати стосовно особистості, творчого стилю і тематики автора.

«Всі ми хотіли стати пілотами. Більшість із нас стали лузерами.»[4,с.54]

Тепер, маючи уявлення щодо творчості Жадана, перейдемо до його останньої роботи – «Ворошиловград».

Якщо відволіктися від головної ідеї, то виходить що Жадан розповів нам історію про прощання з радянським минулим. Герої розлучаються з ним неохоче, постійно його згадуючи, приводячи в приклад, що говорить про те, що вони, як і сам Жадан, цим самим минулим дорожать. Хоча до всього цього можна віднестися, як до життєвого досвіду героїв, а до самого «Ворошиловграду», як до красивої і розумної історії про бандитські розбірки.

"Коли тобі телефонують о п'ятій ранку, нічого доброго з цього не вийде."[5,с.18]

«Одного разу ти дізнаєшся, що твій брат зник у невідомому напрямку, приятелі займаються фінансовими аферами, а бізнес намагаються перекупити представники незрозумілих структур. Реальність виявляється хисткою та зникомою, життя робить крок убік, і ти несподівано опиняєшся поміж своїм минулим, де на тебе чекають друзі, й майбутнім, де на тебе чекають вороги.»[6,с.176]

Початок двотисячних. Герман Корольов 33 річний випускник історичного факультету, працюючий радником чиновника середньої ланки о 5 ранку відповідає на телефонний дзвінок, з якого дізнається, що його брат втік в Амстердам залишивши на Германа бізнес – стару бензоколонку і станцію технічного обслуговування. В надії

по швидкому вирішити питання з непотрібною йому заправкою, Герман вирушає до міста свого дитинства, в якому давно вже не був. З цього і починається історія повернення до коріння.

«-Куди ти їдеш?

- Додому

- А хто тебе там чекає?

- Ніхто не чекає

- Навіщо їхати туди, де тебе ніхто не чекає?

- Я не надовго. Завтра поїду назад.

- Ти так боїшся туди повертатися?

- З чого ти взяла?

- Ти ще не встиг приїхати, а вже збираєшся назад.

Ти боїшся. Думаю, ти так швидко тікаєш, оскільки забув усе, що з тобою було. Коли згадаєш, тобі буде не так просто звідти поїхати.»[8,с.71]

Прибувши на місце Герман знайомиться з друзями та компаньйонами брата, згадує дитинство. Спілкуючись з людьми, такими ж дивними, як і місце де вони опинилися, Герман змінює своє ставлення, як до цього бізнесу, так і до людей які його оточують.

Дружній колектив АЗС допомагає один одному у боротьбі за свою землю і власність з місцевими бандитами-політиками, які цю землю хочуть відібрати. Саме ця боротьба за те, що до недавнього часу Герману було не потрібно, приводить до основної думки моєї доповіді:

«Навіщо їхати туди, де тебе ніхто не чекає? Навіщо бігти від тих, хто тебе любить? Чи намагався ти щось зробити, перед тим, як опустити руки?»

Багато з Вас схильні вважати, що більших успіхів, визнання і підтримки, ви отримаєте де завгодно, тільки не тут. В основному це пов'язано із відношенням молодих людей до цієї країни. Низький економічне положення, недостатній життєвий рівень або інші невідповідності

Вашим особистим критеріям роблять свою справу. Це приводить до того, що, наприклад, на привезений з якоїсь не будь європейської країни, вашими рідними або друзями сувенір ви дивитесь немов на святу реліквію, уявляючи себе щасливим корінним жителем цих країн. Уявляєте себе людиною, яка не уявляє собі, що може бути такого в цих дешевих, бронзових копіях Ельфівських веж і Біг-Бенов. Людиною, яка впевнена в свободі своїх справ, вчинків і думок.

За всією цією романтизацією можливості втечі в інші міста та країни Ви можете забути головного – потреби у близьких людях. Ви можете сказати, що вкрай комунікабельні і знайти собі коло спілкування і нових друзів вам буде не складно. Але варто поглянути правді в очі – знайти собі житло легше ніж справжніх друзів, знайти нову роботу легше ніж бути впевненим, що ще залишилися люди для яких ти хоч щось значиш. Я певен, що із всією своєю зовнішньою невибагливістю, простотою та щоденністю, люди, місця і пам'ять про них, важливіші ніж успішне і стабільне життя в містах і країнах, які далекі від них.

Чи потрібно їхати туди, де тебе ніхто не чекає і бігти від тих, хто тебе любить? Завжди будуть люди, для яких ви будите означати більше ніж вони для вас. Завжди будуть люди, які будуть вас любити більш ніж ви їх. Само розуміння цього буде надавати вам впевненості і в самий скрутний час змушувати відчувати себе потрібним, захищеним і улюбленим. Саме ці люди допоможуть Вам реалізувати будь які ваші можливості. Саме заради цих людей Ви будите реалізовувати ці можливості. Саме цих людей ви ризикуєте втратити, вирішив шукати кращого життя далеко від них і ризикуєте зрозуміти це, коли вже буде занадто пізно.

Герой Жаданівського «Ворошиловграду» пройти шлях розуміння допомагають люди, місця, ситуації. Все як в житті.

Моєю метою було нагадати про важливості звичного і щоденного в вашому житті, особливо, якщо це стосується людей.

Література

- 1. Сергій Жадан** «Ворошиловград» - Харків: Видавництво «Фоліо», 2010. – 442с.
- 2. Сергій Жадан** «Депеш Мод» - Харків: Видавництво «Фоліо», 2002. – 380с.
- 3. Пархоменко И.Т., Радугин А.А., „Культурология”, - М.: Центр, 2001.**

УДК 377. 091. 33 – 028 . 22

Скрипник Я. О.

СУТТЄВІ АСПЕКТИ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТІВ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Мета: проаналізувати особливості використання інформаційних технологій.

Основна мета середньої спеціальної освіти - підготовка кваліфікованого працівника відповідного рівня і профілю, конкурентоздатного на ринку праці, компетентної, відповідальної, такої, що вільно володіє своєю професією і що орієнтується в суміжних областях діяльності, здібного до постійного зростання, саморозвитку, самореалізації свого творчого потенціалу, соціальної і професійної мобільності. Від того, наскільки в

процесі вчення студент зуміє розкрити свої здібності, відчути свою значущість, усвідомити, що він може виступати будівельником власного життя, залежатиме його педагогічна інтелектуальна культура. Іншими словами, практичне втілення сучасних тенденцій розвитку системи професійної освіти найбезпосереднішим чином пов'язане з ідеєю творчої самореалізації студентів. Визначення терміну "самореалізація особи" приводиться в педагогічному словнику: "Самореалізація особи - якнайповніше виявлення особою своїх індивідуальних і професійних можливостей".

Творчість завжди передбачає породження чогось нового, що виходить за рамки прийнятих в суспільстві вистав, парадигм, концептуальних схем і тому подібне. І побачити це нове можна лише в тих випадках, якщо змінюється позиція по відношенню до світу. Така нова позиція, інша «точка зору» нормується в тих випадках, коли має місце синтез раціональних і ірраціональних компонентів.

Тому використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчальному процесі навчального закладу є надзвичайно актуальними. Під час інтенсивного розвитку інформаційно-комунікативних технологій виникає необхідність у створенні іншого освітнього середовища, а саме використання програмно-методичних і телекомунікаційних засобів у навчальний процес середньої загальноосвітньої й вищої школи.

Сучасні мультимедійні комп'ютерні програми та інформаційно-комунікаційні технології відкривають доступ до нетрадиційних джерел інформації - електронних підручників, освітніх Web-сайтів, систем дистанційного навчання. Це дає можливість підвищити ефективність розвитку пізнавальної самостійної діяльності й дати нові можливості для творчого зростання студентів.

Під інформаційними технологіями розуміється широкий й не однозначний доступ для використання у навчальному процесі: баз даних, електронних таблиць, інформаційних мереж, які зводиться частіше до опису засобів навчання.

Нові апаратні і програмні засоби, швидке удосконалення можливостей комп'ютера, переосмислення його ролі в навчальному процесі (від об'єкта вивчення до засобу навчання, виховання і розвитку студентів) призвели до витіснення терміну "комп'ютерні технології" терміном "інформаційні технології".

Інформаційні технології розвивають ідеї програмованого навчання, орієнтовані на локальні комп'ютери. В процесі цього використовуються готові навчальні і демонстраційні комп'ютерні проектні середовища.

Наприклад готові комп'ютерні лабораторні комплекси для проведення експериментів, електронні задачки, інтерактивні анімаційні комп'ютерні моделі фізичних, технічних і виробничих процесів. До апаратних засобів інформаційних технологій відноситься комп'ютер з периферійними пристроями, до програмних засобів відносяться спеціально розроблені дидактичні матеріали.

Застосування комп'ютера на практичних заняттях дозволяє висловити деякі загальні педагогічні і методичні міркування відносно ролі інформаційних технологій в активізації пізнавальної діяльності студентів :

1) інтенсифікувати навчальний процес і підвищити його ефективність за рахунок можливості опрацювання значного обсягу навчальної інформації;

2) розвивати пізнавальну активність, самостійність, підвищувати інтерес до дисципліни;

3) установлювати зворотний зв'язок, необхідний для керування навчальним процесом, систематично контролювати та підвищувати якість перевірки знань;

4) удосконалювати форми й методи організації самостійної роботи студентів;

5) індивідуалізувати процес навчання у масовій аудиторії із збереженням цілісності, що дозволяє враховувати індивідуальні особливості студентів, розвивати їхні здібності.

Насамперед, інформаційно-комунікаційні технології забезпечують можливість проведення дистанційного навчання, показу відео й анімаційних навчальних матеріалів, які знаходяться на різних освітніх серверах, роботи над навчальними телекомунікаційними проектами, асинхронного телекомунікаційного зв'язку, організації дистанційних олімпіад і конкурсів тощо. Під час цього сервери дистанційного навчання забезпечують інтерактивний зв'язок зі студентами через INTERNET, у тому числі, і в режимі реального часу. Інформаційно-комунікаційні технології забезпечують доступ до баз даних із різних галузей знань.

У разі впровадження комп'ютерної техніки в навчальний процес значно спрощуються такі значні за обсягом роботи організаційного характеру, як розробка і коригування навчальних планів, повсякденна і достовірна інформація про контингент студентів, використання навчальних лабораторій, наявність підручників і навчальних посібників тощо. Безумовно, подібна комп'ютерна мережа повинна бути інтегрована як методично, так і технологічно.

Основною організаційною формою навчальної діяльності метод навчальних телекомунікаційних проектів, під час якого "виникає дослідницька діяльність студентів як елемент змісту навчання".

Включення навчальних телекомунікаційних проєктів впроваджує в структуру навчального предмета нові методи роботи з використанням інформаційних технологій, створює оперативну підтримку викладачів на робочому місці, умови для дослідницької роботи педагогів, нові засоби дослідницької діяльності як елемент змісту навчання.

Інформаційно-комунікативні технології дозволяють будувати процес навчання таким чином, що: у зміст навчання включається вивчення стратегій розв'язування завдань, в тому числі творчих; забезпечується аналіз і засвоєння студентом своєї власної діяльності; зміст професійного навчання будується з урахуванням реальних виробничих процесів.

Висновок. Інформаційно-комунікаційні технології дозволяють зробити навчання більш інтенсивним, ефективним за рахунок реалізації можливостей мультимедіа навчальних систем до дієвого й наочного подання навчального матеріалу; індивідуалізувати навчання для максимальної кількості студентів з різними стилями навчання і різними можливостями сприйняття; створювати сприятливу атмосферу для спілкування, обміну й взаємодії як окремих студентів, так і освітніх систем при збереженні національних та культурних особливостей країни; призводить до суттєвих змін у методах і організаційних формах навчання та інтенсифікують освітній процес та збільшують швидкість сприйняття й розуміння, засвоєння отриманих знань.

Література

1. Горбунова И.Б. Повышение оперативности знаний по физике с использованием новых компьютерных технологий: Дисс. ... доктора пед. наук. - СПб., 1999. - 395 с.
2. Гороль П.К., Гуревич Р.С., Коношевський Л.Л.,

Подольак В.О. Обчислювальна техніка і технічні засоби навчання: Навчальний посібник / За ред. проф. Р.С. Гуревича. - Вінниця: ВДПУ імені Михайла Коцюбинського, 1999. - 324 с. **3.** Дистанционное обучение / Под ред. Е.С. Полат. - М.: Владос, 1998. - 192 с. **4.** **Захарова И.Г.** Информационные технологии в образовании: Учеб. пособие для студ. высш. пед. учеб. заведений. - М.: Издательский центр "Академия", 2003. - 192 с. **5.** **Роберт И.В., Самойленко П.И.** Информационные технологии в науке и образовании. -М., 1998. - 176 с.

УДК 377. 015. 31 : 001. 89

Смірнов І. Ю.

**РОЗВИТОК ДОСЛІДНИЦЬКИХ ЗДІБНОСТЕЙ
СТУДЕНТІВ (З ДОСВІДУ РОБОТИ НАУКОВО-
ДОСЛІДНИЦЬКИХ ТОВАРИСТВ ВІДДІЛЕННЯ
„ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА РЕМОНТ
ЕЛЕКТРОПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ,
КОМП'ЮТЕРНИХ СИСТЕМ І МЕРЕЖ”
ДВНЗ „ЛУГАНСЬКИЙ КОЛЕДЖ БУДІВНИЦТВА,
ЕКОНОМІКИ ТА ПРАВА”)**

Національна доктрина розвитку освіти України в ХХІ ст. визначає головною метою освіти створення умов для розвитку й самореалізації кожної особистості, як громадянина України, формування покоління, здатного навчатися впродовж життя, створювати й розвивати цінності громадянського суспільства [1]. Саме тому в нашому коледжі пріоритетним напрямком розвитку студентської молоді є науково-дослідницька діяльність,

яка тісно пов'язана з формуванням творчого потенціалу, розвитком творчих здібностей студентів.

Серед ефективних форм науково-дослідницької діяльності, які впроваджуються в коледжі, чільне місце посідають Науково-дослідницькі товариства (НДТ) [2]. Саме в товариствах ми маємо можливість розвивати власні творчі здібності через участь у дослідницькій роботі, проходимо своєрідну школу становлення як науковці. На засіданнях НДТ ми знайомимося з досягненнями науки і техніки, розвиваємо власну творчу думку, реалізуємо прагнення до наукового пошуку, набуваємо дослідницьких умінь. Результатом діяльності НДТ є науково-практичні конференції, науково-технічні читання, виставки технічної творчості тощо.

Наведемо декілька прикладів, які підтверджують ефективність обраної форми науково-дослідницької діяльності.

У минулому навчальному році на базі спеціальності „Обслуговування комп'ютерних систем і мереж” ми провели студентську науково-практичну конференцію „Використання комп'ютерних мереж у навчальному процесі”, на яку запросили як студентів інших ВНЗ, так і учнів старших класів шкіл м. Луганська та області. На конференції було висвітлено широке коло питань, пов'язаних із застосуванням комп'ютерних мереж до розв'язання різноманітних завдань, які щоденно вирішуються в навчальних закладах. Серед представлених науково-дослідницьких робіт особливу увагу учасників конференції привернули такі теми: „Етапи побудови та перспективи розвитку комп'ютерної мережі коледжу”, „Використання комп'ютерних мереж при самопідготовці студентів”, „Переваги й недоліки використання комп'ютерних мереж у навчальному процесі”, „Автоматизація прийняття управлінських рішень за

допомогою програми „Деканат”, „Особливості використання комп’ютерних мереж у навчальному процесі комунального закладу „Станично–Луганська загальноосвітня школа І–ІІІ ступенів №1 Станично–Луганського району Луганської області”, „Шкільна локальна мережа – єдине інформаційне середовище”. Учні шкіл мали можливість не тільки попрацювати на конференції та обмінятися думками, а й ознайомитися з нашими творчими знахідками – оглянути музей обчислювальної техніки коледжу, виставку технічної творчості, навчальні кабінети та лабораторії, музей історії коледжу. Таким чином ми продемонстрували учням як можна продовжувати розвивати свої творчі здібності після закінчення навчання у школі.

Традиційними стали щорічні науково-технічні слухання „Майбутнє енергетики України – енергозбереження”, які проводяться за участі членів НДТ при кабінетах спеціальності „Обслуговування та ремонт електропобутової техніки”. Питання енергозбереження для сучасної економіки дуже актуальне. Сучасні фахівці повинні мати уяву про організацію контролю й обліку використання енергоресурсів і вміти впроваджувати ідеї енергозбереження на всіх рівнях керування і споживання. Саме тому цього року на слуханнях розглядалися питання виробництва, розподілу й споживання енергії; основні аспекти енергозбереження; основні енергозберігаючі процеси, технології, устаткування і апарати, які застосовуються у промисловості й у побуті. Студенти ознайомилися зі світовими й державними показниками споживання електроенергії, програмами й заходами ефективного використання енергетичних ресурсів, а також пріоритетними напрямками енергозбереження в різних галузях виробництва. За підсумками слухань було видано газету.

Науково–дослідницькі товариства демонструють свої досягнення на виставці творчих робіт учнівської та студентської молоді, яка два рази на рік проводиться в коледжі. Протягом останніх трьох років роботи студентів нашого відділення визнаються найкращими. Серед них демонстраційний макет мікрохвильової печі, світлодіодна картина, механічні складові автоматичної пральної машини, пристрій для модернізації дим–машини (імітація вогню), діючий фонтан, фонтан на склі, компоненти рідкокристалічного монітору, електронне табло на фасаді навчального корпусу №4.

Цікавою знахідкою стала гра „Змагання роботів”. Метою гри було не просто застосувати отримані знання до розробки різних типів пристроїв, під час підготовки роботів необхідно було вивчити та впровадити в кожній окремій роботі основні принципи робототехніки і радіоелектроніки. Кожен учасник змагань підготував радіокерований пристрій і таким чином демонстрував свій творчий потенціал, уяву, фантазію та вміння реалізувати задумане.

Цього року виникла ідея дослідити такий вид інформаційної безпеки, як біометричні системи захисту. З’ясувалося, що кожна людина має унікальні біометричні параметри, які характерні тільки їй і нікому іншому. Далі нас зацікавило, як ідентифікується особистість за відбитками пальців, чи можна визначити особистість за геометрією руки або за обличчям, чи має особливі характеристики мова людини, чи збігаються райдужні оболонки очей різних людей? Наслідком такого творчого пошуку стало розгорнуте відкрите засідання НДТ, на якому учасники товариства представили студентам відділення результати своїх досліджень у вигляді наукових доповідей, які супроводжувалися документальними кадрами, фото- та відеоматеріалами. Під час обговорення у

студентів виникли ідеї як застосувати біометричні системи захисту в організації навчального процесу в коледжі. Над упровадженням цих ідей ми зараз і працюємо.

Є у нас на відділенні і музей обчислювальної техніки, де представлено електронно-обчислювальні машини, пристрої вводу-виводу, носії інформації різних поколінь. Силами учасників НДТ було зібрано близько п'ятдесяти експонатів. Після цього необхідно було підготувати паспорт для кожної знахідки. А це задача не з простих, враховуючи, що практично жоден із приладів не мав технічного паспорту. Але ми не звикли відступати перед труднощами. Для пошуку необхідної інформації ми, перш за все, звернулися до нашої бібліотеки, яка має книжковий фонд понад сімдесяти тисяч одиниць. За допомогою підручників з інформатики минулих років ми змогли встановити технічні параметри та характеристики, особливості експлуатації технічних моделей виробництва 40-90-х років. На сайтах приватних музеїв з обчислювальної техніки обрали придатний спосіб облаштування музею та адаптували його до створених нами умов. Підготували студентів-екскурсоводів, які в день відкриття провели вступну лекцію і першу екскурсію до музею українською та англійською мовами, бо на цьому заході були присутні гості коледжу – представники м. Сківе, Данія. Зараз кожний студент коледжу має можливість відвідати експозицію музею в зручний для нього час і доторкнутися до живої історії обчислювальної техніки; викладачі інформатики провести урок-екскурсію, а класний керівник – виховну годину. Крім того, кожного року музейний парк поповнюється пристроями, які розроблялися як реальні проекти під час дипломного та курсового проектування.

Значна роль у науково-дослідницькій роботі студентів нашого коледжу належить керівникам НДТ.

Підготувати студента до ведення наукового дослідження спроможний педагог, який не тільки володіє сукупністю знань, добре орієнтується в сучасному інформаційному просторі, а передусім є вправним психологом, що вміє правильно побудувати свої відносини зі студентами [3]. Взаєморозуміння, прагнення допомогти один одному, спільними зусиллями виробити шлях вирішення проблеми, знаходити істинний та відкидати хибний напрямки дослідження, уміння розділити як успіх, так і невдачу – ось ті риси, які характерні для більшості керівників та учасників НДТ.

Досвід роботи НДТ відділення „Обслуговування та ремонт електропобутової техніки, комп'ютерних систем і мереж” дозволяє стверджувати, що процес розвитку дослідницьких здібностей студентів набуває ефективності за умов залучення студентів до фахової науково-дослідницької роботи та технічної творчості.

Отже, для розвитку дослідницьких здібностей у коледжі створено атмосферу творчості та пізнання. Студенти мають усі умови для творчої самореалізації. Дослідницька робота дозволяє не тільки виконати якусь корисну роботу, а й розширити свій світогляд, набути теоретичні знання. В основі творчої самореалізації лежить пізнавальна та дослідницька діяльність, уміння конструювати свої знання, орієнтуватися в інформаційному просторі, розвивати творчі здібності.

Література

1. Указ Президента України "Про Національну доктрину розвитку освіти" від 17 квітня 2002 р. № 347/2002. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://osvita.ua/legislation/other/2827/>. **2. Гаврилюк В.Ю.** Формування творчої активності вихованців позашкільних навчальних закладів у процесі пошукової та науково-

дослідницької діяльності. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.narodnaosvita.kiev.ua/vupysku/1/statti/2gavrulyuk/2gavrulyuk.htm>. **3. Чухрай З.Б.** Проблема розвитку дослідницьких здібностей у студентів. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/pednauk/2008_3/435.pdf.

УДК 377. 015. 31 : 17. 022. 1 : 7. 01

Сосіна Т. В.

ВИХОВАННЯ КРАСОЮ ЯК ПРОБЛЕМА ДУХОВНОГО СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ

Проблема впливу образотворчого мистецтва на духовне становлення особистості є пріоритетним напрямом системи соціального виховання.

У світі, де живемо, набувають особливого значення питання моральності, те до чого ми повинні прагнути. «Недостатки нравственной, духовной культуры с ускорением темпов научно технического и индустриального процесса начинают проявляться во все более и более разрушенных последствиях использования человеком собственного могущества». А для того, щоб стати людиною, потрібно постійно духовно зростати й вдосконалюватися, і процес цей нескінченний. Духовні ж цінності формуються на основі переконань, може бути навіть у ті важкі хвилини, коли людина робить вибір коли їй самій доводиться подумати, зрозуміти, відчувати, як воно повинна ставитися до іншої людини, до суспільства, до навколишніх речей, до природи... Все зрозуміле, і продумане, і пережите нею, що перейшло у звичку,

закріплене у поведінці, у побуті, – це і є духовні цінності, що обумовлюють життєві позиції людини, її ідеал.

«Не только искусство, но и все творчество человеческое беззвучно погибнет и погрузится в изначальную тьму, если оно не станет творчеством жизни, творчеством нового человека и его духовным путем».

Тільки людина, у якої зведені до єдності, до гармонії фізичні та розумові здібності, інтелект та емоції, усвідомлений ідеал та безпосередній смак, активність думки та сприйняття краси, спеціальні знання та широкий кругозір, світогляд й світовідчуття, освіта й виховання, мислення й поведінка і т.д., може сказати словами Гюте: «став людиною й бажань немає більше». Тільки «людяна людина» здана творити за «законами краси» – охороняти й олюднювати природу, в самій собі «викорінювати» раба й приборкувати звіра, жити у відповідності до своїх переконань, бути не поступовою злу, залишатися незалежною від суто зовнішніх спонукань, від міркувань дрібних і корисливих. Тому сьогодні особливо підноситься роль вчителя, який стає для дитини головним авторитетом у питаннях культури. Й те, що буде закладено ним у процесі навчання й виховання дітей обов'язково виявиться у майбутньому.

Сьогодні вже ніхто не сперечається про те, що художньо-образотворча діяльність – це глибокий, багатогранний, цілеспрямований педагогічний процес, в результаті якого формується естетичне відношення дитини до навколишнього світу, трудової діяльності, природи, до мистецтва; формуються культурна взаємовідношень з людьми. Але негарзд, якщо дитина залишається лише споживачем культурних цінностей, утворених іншими. Тому дуже важливо, щоб діти й самі стали творцями прекрасного – не тільки вміли бачити й розуміти його, але й творити, споруджувати красу навколо себе.

Вплив краси у дитячому віці на ніжну душу людини величезний. Якщо навчати дитину бачити й розуміти її, аналізувати, зіставляти, мислити про неї, насолоджуватися нею й боротися за неї або творити своїми руками, вона виросте досконалою, гармонійно розвиненою людиною, яка зробить такими ж свої відношення з іншими людьми, свою роботу, творчість, захоплення, родину. Витончена, чуйна людина, яка здатна бути щасливою і робити щасливими інших, рідко з'являється сама собою. Виховати людину такою, розвинути в неї культуру почуттів, наповнити життя її радість – найважливіша задача, що стоїть перед педагогом.

В педагогічній літературі є багато думок про те, що мистецтво допомагає дитині не тільки осмислювати життя, але й знайти своє місце в ньому, утвердити свою особистість. «Искусство – это время и пространство, в котором живет красота человеческого духа. Как гимнастика выпрямляет тело, так искусство выпрямляет душу. Познавая ценности искусства, человек познает человеческое в человеке, поднимает себя до прекрасного...» – сказав В.О. Сухомлинський. Чудові слова промовлені видатною людиною.

Чим ще краса людина? Як же сформувати у дитини правильне уявлення про дійсну красу людини, навчити розбиватися у кращих та гірших боках її характеру, виховувати в неї потребу постійно, все життя вдосконалювати себе? Відповісти на це питання нелегко. Навіть дорослі судять про людину іноді лише за зовнішньою привабливістю або, навпаки, не вродливістю і в таких випадках нерідко помиляються. Педагог вчить дітей розуміти красу природи, трудових справ, шкільного побуту, але найбільш важливим, головним для вчителя є формування морально-естетичних уявлень про людину, людські взаємовідношення, бо естетика природи, речей,

праці, побуту витворюється людино., й красо життя ми без спілкування одним з одним зрозуміти нездатні. Базуючись на психологічних особливостях дітей людино. Шкільного й молодшого підліткового віку, для первісного усвідомлення їх уявлень про зовнішню й внутрішню красу людини можна підібрати казки, міфи й легенди з глибоким моральним змістом. Прекрасне чи потворне у казках звичайно постає як квінтесенція гарного чи поганого, доброго чи злого. Через емоційне, образне сприйняття дітьми казок укріплюється, посилюється їх уявлення і про життя, розширюється їх ще невеликий життєвий досвід. Потрібно намагатися, щоб діти побачили не тільки художню красу казки, її фантастичний, чарівний бік, але зрозуміли й навчальний, зрозуміли, що в казці сконцентровано найбагатший досвід тисячолітніх людських взаємовідношень і що хоча «казка – лож, да в ней намек, добрым молодцам урок». Це не примітивне поєднання казки з життям, ось якщо почнеш себе погано поводити, то втратиш красу, як зоряний хлопчик, а прагне провести тонкий зв'язок від казки до особливої поведінки дітей, до вміння чинити у співвідношенні з поняттями «красиво», «вірно», «морально».

Роздивляючись обличчя людей різних епох, і країн, дитина відкриває в них ті риси прекрасного чи потворного, які хотіли у різний час відобразити художники. І дивуючись змінам у зовнішності людей, у їх одязі, самому вмінні художників писати у різні стилях і різними способами, діти здатні побачити, що відношення людей до таких вічних моральних категорій як добро та зло, залишаються незмінним. Людська чарівність, радість, ніжність, розум, добра могутність чи, навпаки, холодна зневага, зла неміч, владолюбність відображаються у витворах художників і епохи раннього середньовіччя епохи Відроджено, і в наших сучасників. Сфера

спілкування підлітків розростається у декілька разів у порівнянні з молодшим шкільним віком, й та зацікавленість які дитина проявляє до інших людей у цьому віці, збігається з пропозицією «розгадати» у зображенні іншої людини її духовний світ.

Виховання красою як проблема духовного становлення особистості – це проблема естетична, але вирішується вона в соціальному контакті. Творча людина – вирішальна сила сучасного виробництва, бо або в сучасному розумінні прогресу робиться ставка на вільний мозок, чітке мислення, фантазію, ентузіазм. Досягти цього допомагає естетичне враження, розвиваюче мозок, що забезпечують його стійкість, здатність до решти і переживання, стимулюють свободу і яскравість асоціацій, неординарність бачення і мислення. Не тільки турбота про красу і гармонію, але і міркування користі, вигоди, процвітання змушують вважати організацію системи природного виховання одним із першочергових завдань сучасного суспільства.

Література

1. Бердяев Н.А. Криза творчості, М., 1990. – С. 27.
2. Клизовский А.И. Основи світорозуміння нової епохи, Соч в3т., М., 1991, Т.1.
3. Сухомлинский В.А. Як виховати справжню людину, М., Педагогіка, 1990. – С.36.
4. Скворцов Л.В. Культура самосвідомості, М.,1990. – С.27.

Телешев А. О.

ОПТИМІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Розглянуті питання доцільності використання інформаційних технологій в процесі творчої самореалізації. Проведений аналіз можливостей використання інформаційних технологій за допомогою моделі бізнес процесів та із застосуванням сучасних інформаційних технологій. Розглянуті два компоненти, що беруть участь в процесі творчої самореалізації, які формують розвиток творчих здібностей.

Ключові слова: бізнес-процеси, інформаційні технології, програмне забезпечення, відеопроєкт, Sony Vegas Pro, Adobe Premiere Pro.

Актуальність проблеми дослідження. В процесі творчої самореалізації все частіше використовують сучасні інформаційні технології, але корисність їх використання невизначена у більшості випадків, що приводить у подальшому до зменшення інтересу їх використання, а у подальшому зміну напрямку творчої самореалізації. Тому необхідно виявити напрямки використання інформаційних технологій для вирішення прикладних задач, які дозволять розвинути творчі здібності та проявити до себе інтерес.

Мета роботи - визначити напрямки застосування сучасних інформаційних технологій в процесі творчої самореалізації.

Творча самореалізація пов'язана із створенням нового, оригінального продукту, з пошуком нових засобів,

методів отримання інформації та реалізації її у практичній діяльності.

Застосування сучасних інформаційних технологій дозволяє найбільш ефективно проявити свій творчий потенціал.

У якості напрямків творчої самореалізації було обрано розробку відеопроєктів, які користуються попитом в Індустріальному технікумі ДонДТУ.

В даний час володіння знаннями, які дозволять розробляти відеопроєкти дозволяють розширювати творчу самореалізацію. Цьому також сприяє розвиток , інформаційних технологій, з'являються все нові і досконаліші програми для того, щоб зробити відеопроєкт цікавим та якісним.

З будь-якого відеоматеріалу можна зробити корисний відеопроєкт у якому виражається творча самореалізація.

Для відображення основних процесів творчої самореалізації використаємо модель бізнес процесів [1].

На рисунку 1 наведено контекстну діаграму.

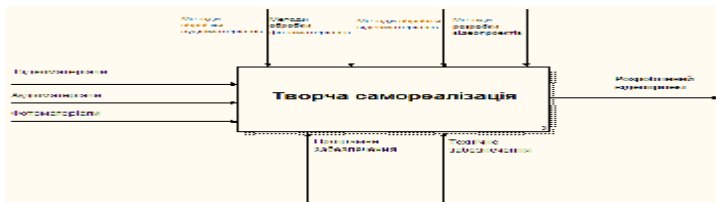

Рисунок 1 – Контекстна діаграма

Як видно з рисунку 1 для прояву творчої самореалізації у вигляді розробки відеопроєктів необхідні відеоматеріали, аудіо матеріали та фотоматеріали.

У якості механізму будуть використовуватись програмне забезпечення та технічні засоби. Програмним забезпеченням у даному випадку будуть служити програми

Sony Vegas Pro та Adobe Premiere Pro [2]. Технічне забезпечення – це професійна відеокамера.

Для прояву творчої самореалізації у вигляді розробки відеопроєктів необхідно використовувати методи обробки відеоматеріалів, методи обробки аудіоматеріалів, методи обробки фотоматеріалів та методи розробки відеопроєктів, які відображені в управлінні контекстної діаграми (див.рис.1) [3].

Сутність процесу творчої самореалізації дозволяє розкрити виконання декомпозиції головної задачі, яка наведена на рисунку 2.

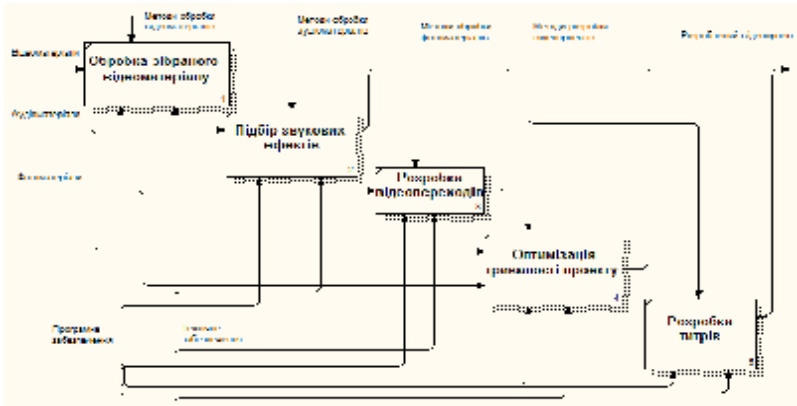

Рисунок 2 – Декомпозиція головної задачі

З рисунку 2 видно, що основними задачами, які необхідно вирішити в процесі творчої самореалізації є:

- обробка зібраного відеоматеріалу;
- підбір звукових ефектів;
- розробка відеопереходів;
- оптимізація тривалості проєкту;
- розробка титрів.

Розроблені відеопроєкти, як засіб творчої самореалізації знайшли свою актуалізацію у

студентському прес-центрі Індустріального технікуму ДонДТУ.

Свою практичну реалізацію знайшли такі відеопроєкти:

- відеопроєкт «до 70-річчя Молодої Гвардії»;
- промо-проєкт «Наш технікум»;
- відеопроєкти до презентації гуртків, проведення конференцій.

Кожного місяця в прес-центрі Індустріального технікуму ДонДТУ випускаються відеовипуски новин «Життя технікуму».

Висновки. Творча самореалізація – це основний засіб, який дозволяє проявити свою активність, розвинути інтереси та вдосконалити володіння сучасними інформаційними технологіями. Розроблені відеопроєкти є ефективним засобом прояву творчої самореалізації, що дозволяє не тільки самоудосконалювати свої навички, а й приносити користь іншим.

Література

1. **Маклаков С.В.** Создание информационных систем с All Fusion Modeling Suite / С. В. Маклаков. — М.: ДИАЛОГ-МИФИ, 2003. — 427с.
2. **Выбегалов А.А.** Видеомонтаж на ПК. / А. А. Выбегалов. — М.: Аквариум, 2005. — 128с.
3. **Ломакин П.А.** Системы домашнего видеомонтажа на персональном компьютере. / П. А. Ломакин. — М.: Майор, 2007. — 223с.

УДК 377. 011. 3 -051 : 7. 05

Тутка І. В.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ДИЗАЙНЕРА ЗА ДОПОМОГОЮ СУЧАСНИХ НАПРЯМІВ І ТЕЧІЙ МИСТЕЦТВА

Актуальність. Впродовж навчання у вищому навчальному закладі під впливом викладання суспільних, спеціальних та інших дисциплін, участі в громадському житті у студентів розвивається і формується професійна спрямованість фахівця.

Самореалізацією майбутнього фахівця з дизайну будемо називати розкриття творчих професійних здібностей фахівця з дизайну. В професійній направленості дизайнера виражається позитивне ставлення до професії, схильність та інтерес до неї, бажання вдосконалювати свою підготовку, задовольняти матеріальні й духовні потреби, займаючись працею в галузі дизайну. Професійна направленість дизайнера передбачає розуміння і внутрішнє сприйняття цілей і завдань дизайну. Всі ці риси і компоненти професійної направленості дизайнера які служать показниками рівня її розвитку і сформованості у майбутніх фахівців, характеризуються стійкістю (чи нестійкістю), домінуванням громадських чи вузькоособистих мотивів.

Виклад основного матеріалу. Формувати професійну самореалізацію дизайнера допомагають сучасні стилі та напрями мистецтва, такі як поп-арт, флюксус, оп-арт, гіперреалізм, боді-арт, кінетичне мистецтво, апт-арт, акціонізм тощо.

Визначимо характерні риси сучасних напрямів мистецтва, які доцільно використовувати дизайнеру.

Поп-арт (англ. pop-art, скорочено від popular art) - напрям образотворчого мистецтва, що виник як реакція на абстрактний імпресіонізм. Поп-арт створений

для того, щоб дивувати людей своїм дизайном. У дизайні інтер'єру поп-арт виглядає незвично, експресивно, контрастно, яскраво. Основними рисами поп-арту виступають: веселкові кольори, помітні форми, використання пластику, повторювані елементи. Поп-арт відкрито оскаржував принципи "хорошого дизайну", заперечував модерн і його цінності. Дизайнери при використанні елементів цього напрямку займаються виробництвом речей, які споживач бажає, а не тих, в яких він має потребу.

Флюксус ([лат.](#) fluxus - «потік життя») - європейська арт-течія, сутність якої – гра і жарт. Важко уявити собі більш відповідне (і ні до чого не зобов'язує) ім'я для одного з самих безнадійно іронічних, абсурдних і одночасно осмислених напрямків у мистецтві другої половини століття. Мета флюксусу - злиття в одному "потоці" різних способів художнього вираження і засобів комунікації: конкретної та електронної музики, візуальної поезії, руху, символічних жестів. Основний принцип – абсолютна спонтанність, довільність, відмова від будь-яких обмежень, що досягалося такими формами, як хепенінг, деколлаж, різні вуличні акції та вистави, антитеатр.

Оп-арт (від англ. optical - «оптичне мистецтво») - інтернаціональна течія в абстракціонізмі, яку використовують сучасні дизайнери. Оп-арт - стиль сучасного мистецтва, який широко використовує оптичні ілюзії. Митці оп-арту досягають створення ілюзій руху або мерехтіння нерухомих об'єктів через зображення періодичних структур і влучне використання кольорів та форм. Художник ніби бавиться з глядачем, змушуючи свої образи мерехтати й пульсувати. Хоч сам твір залишається статичним, форми й кольори підібрані так, що створюють оптичну ілюзію руху.

Гіперреалізм - художня течія в живописі та скульптурі, заснована на фотографічному відтворенні дійсності. Гіперреалізм близький поп-арту, їх об'єднує повернення до фігуративності. Магістральним для гіперреалізму є точне, безпристрасне відтворення дійсності, що імітує специфіку фотографії: принцип автоматизму візуальної фіксації, документалізм. Гіперреалізм добивається шляхом враження гладкої поверхні за допомогою лесування, аерографії, емульсійних покриттів; кольору, обсяги, фактурність спрощуються. І хоча улюблена проблематика гіперреалізму - реалії повсякденного життя, міське середовище, реклама, портрет "людини з вулиці", створюється враження статичної, холодної, відстороненої, відчуженої від глядача свехреальності.

Боді-арт (від англійського body art) – це мистецтво прикрашати тіло. У широкому сенсі до цього поняття відносяться: макіяж (make up), татування і пірсинг (і інші види модифікації тіла), менті (біотату хною) і, власне, бодіпейнтінг (bodypainting) – мистецтво розпису тіла. Сучасний боді-арт знаходиться на стику графіки і живопису, декоративно-прикладного мистецтва, дизайну, макіяжу і стилю, перукарського мистецтва.

Кінетичне мистецтво (від грец. «кінетикос» - «що призводить до руху») - авангардистський напрямок в сучасній пластиці, заснований на створенні естетичного ефекту за допомогою рухомих установок. Під динамікою об'єкта розуміється не просто його фізичне переміщення, а будь-яке його зміна, трансформація, словом, будь-яка форма "життя" твору в той час як його споглядає глядач.

У кінетичному мистецтві рух вводиться по-різному деякі твори динамічно перетворюються самим глядачем, інші - коливаннями повітряного середовища, а треті наводяться в рух мотором або електромагнітними силами.

Нескінченно різноманітність використовуваних матеріалів - від традиційних до надсучасних технічних засобів, аж до комп'ютерів та лазерів. Часто в кінетичних композиціях застосовують дзеркала. Прийоми кінетизма широко використовуються при організації виставок, ярмарків, дискотек, в оформленні площ, парків, громадських інтер'єрів.

Апт-арт – «квартирне мистецтво», назва походить від англ. «apartment» (квартира) та «art» (мистецтво). Апт-арт прийняв форму виставкових показів, учасники створюють кітчеві роботи, що порадує сучасне життя. Апт-арт займається створенням робіт, спрямованих на боротьбу проти забруднення навколишнього середовища.

Акціонізм (від англ. action art – мистецтво дії) – хепенінг, перформанс, евент, мистецтво процесу тощо.

Хепенінг - це певна форма дій, акцій, учинків, під час яких митці намагаються залучити глядачів до гри, сценарій якої намічений тільки приблизно. Це вид рухомого твору, в якому навколишнє середовище, речі відіграють роль не менш вагому, ніж живі учасники акції. До колажу речей і людей у хепенінзі близьким є інвайронмент (від англ.environment - оточення, середовище) - значна просторова композиція, що охоплює глядача (учасників) як реальне середовище; так називають і сам процес художнього переживання середовища, штучно побудованого на основі “ручної” або індустріальної творчості. Інвайронмент створює ефект “актуалізації” самого простору, розглядається як штучне “оточення”.

Перформанс (від англ. performance - виконання, виступ, гра, вистава) - концептуальна форма “мистецтва дії” або різновид акціонізму, який полягає у виконанні митцем певних, заздалегідь спланованих дій перед запрошеною публікою. Засобом і матеріалом творчості в

перформансі служать тіло, зовнішній вигляд, рухи, поведінка художника-актора.

Висновок. Отже, варто відзначити важливість знання сучасних напрямків і течій мистецтва в роботі дизайнера для професійної самореалізації, оскільки ці знання підкреслюють залежність від динаміки та потреб середовища, допомагають спонтанно генерувати нові цікаві ідеї, образи, враховуючи бажання замовника.

Література

- 1. Бхаскаран Л.** Дизайн и время: стили и направления в современном искусстве и архитектуре. / Бхаскаран Л. – М.: Арт-Родник, 2007. – 527 с.
- 2. Верменич Ю.Т.** Джаз: История. Стили. Мастера. / Верменич Ю.Т. – СПб.: Планета музыки, 2007. – 608 с.
- 3. Волков И. Ф.** Творческие методы и художественные системы. / Волков И. Ф. – М.: Искусство, 1978. – 264 с.
- 4. Доценко А. С.** Проблемы стиля в эстетике и искусствознании / Доценко А. С. – М.: Знание, 1983. – 63 с.
- 5. Знамеровская Т. П.** Направление, творческий метод и стиль в искусстве. / Знамеровская Т. П. – Л, 1975. – 40 с.
- 6. Ларман О.** Художественный стиль и метод. / Ларман О. – М.: МГУ, 1964. – 271 с.
- 7. Лившиц М. А.** Искусство и современный стиль. / Лившиц М. А. – М.: Изобразительное искусство, 1973. – 319 с.

УДК 377. 015. 31 : 745 / 749

Устiненков С. О.

ВПЛИВ ТВОРiВ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА НА ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТiВ

Сьогодні не можна залишити поза увагою те, що у світі зростає роль особистості. Людина вважається основною цінністю прогресивного суспільства, а турбота про неї – показником рівня розвитку його свідомості. Проблема творчого розвитку особистості в сучасному світі стоїть гостро. Кожна цивілізована країна або та, яка хоче бути цивілізованою, дбає про творчий потенціал суспільства загалом і кожної людини зокрема. Усе це разом пов'язане із рівнем загальної освіти, увагою до розвитку творчих здібностей особистості, надання їй можливості виявляти їх.

Оскільки Україна перебуває на шляху становлення, то відповідно і потребує освічених громадян, креативних особистостей, здатних творчо підходити до вирішення будь-яких проблем. Перед навчальними закладами всіх рівнів постає дуже важливе завдання: сприяти, щоб кожний студент в майбутньому став не просто пасивним членом суспільства, а інтелектуальною, ініціативною, творчою, суспільно корисною особистістю.

Проблема впливу культурної спадщини, а саме народного мистецтва, на виховання особистості була предметом уваги І. Зязюна, В. Лосюка, О. Семашко, Є. Сявакко та інших [1, с.34]. Найчастіше наукові дослідження пов'язані з питаннями виховання, формування самосвідомості та національних цінностей, творчого мислення засобами декоративно-прикладного мистецтва лише школярів але й дорослої людини

(Є. Антонович, А. Бойко, Л. Єнтіс, Р. Захарченко та ін.) [3, с.17].

Деякі аспекти реалізації окремих підходів у формуванні творчого мислення засобами декоративно-ужиткового мистецтва студентів розглянуто в дослідженнях О. Гевко, Л. Оршанського, Б. Прокоповича, В. Титаренко, Д. Тхоржевського та ін. [2, с.46]. Але результатів комплексного вивчення, врахування та використання можливостей впливу декоративно-прикладного мистецтва на людину на сьогодні немає.

Багато дослідників доводять, що з усіх проявів національної культури найбільший вплив на формування людської особистості справляє народне мистецтво.

Як показано у багатьох дослідженнях, особливе значення для національно-культурного виховання підростаючих поколінь має відродження народного декоративно-прикладного мистецтва України, в предметах якого знаходить відображається історія, сьогодення, а також мрії та фантазії людини.

Залучення студентів до проектування та виготовлення декоративних виробів дає їм можливість фантазувати, творчо мислити, створювати новий орнамент, кольорову гаму, надаючи виробу естетичного вигляду, естетичної цінності.

Творчість не виростає на порожньому місці, творчість – властивість, як правило, професіоналів своєї справи, які ефективно працюють у відповідній галузі. Творчість базується на розвитку мислення, уяви, інтелекту.

Декоративно-прикладне мистецтво здатне пробудити і хоча б частково реалізувати творчий потенціал студента, що закладений в кожній особистості. Через творчу працю, яка дає максимальну можливість розкрити всі складові людської натури, йдуть найактивніші процеси творчої матеріалізації людського духу, самовияву і

самоствердження людини. Стосовно цього можна зазначити, що заняття декоративно-ужитковим мистецтвом проявляє творчий потенціал особистості студента, розвиває його уяву, мислення, формує позитивне ставлення до праці [4, с.115].

Споглядаючи твори декоративно-ужиткового мистецтва, перебуваючи під їх впливом, практично прилучаючись до їх створення, – зазначає О. Гевко, студентська молодь вбирає в себе філософський, психологічний, ідейно-моральний і естетичний зміст мистецтва. Студенти, захоплюючись витонченістю, красою, довершеністю та логічним змістом мистецьких творів, виготовлених майстрами, своїми однокурсниками, а також власними руками, подумки відтворюють культурно-історичний шлях свого народу, пізнають джерела мудрості й відданості наших предків, в їх серцях зароджується любов до рідної землі і людей, які живуть на ній. При дослідженні і оволодінні техніками декоративно-ужиткового мистецтва у студентів формуються глибокі патріотичні почуття, пориви, прагнення, що стимулюють пізнавати і берегти матеріальні й духовні здобутки, результати праці попередніх поколінь, активно долучатись до творення нових матеріальних та духовних цінностей.

Під час роботи в музеях, архівах, на виставках студенти аналізують, замальовують зразки виробів, візерунків і орнаментів, вчать творчо мислити, розкодовувати символіку, найбільш вживані елементи, кольори, властиві певному регіону, навчаються класифікувати вироби за регіональними особливостями. Така робота розвиває творчу активність, ініціативу, самостійність, сприяє розвитку творчих нахилів, здібностей, обдаровань. Використовуючи та переосмислюючи побачені твори мистецтва, студенти створюють свої мистецькі вироби.

Саме тому для формування у студентів творчого мислення велике значення має розуміння того, що необхідність ідеології кожного народу зумовлюється історичною потребою самоутвердитися в колі інших народів, зберегти свою творчу індивідуальність, щоб залишатися у віках самобутньою національною спільнотою.

Декоративно-ужиткове мистецтво справді містить в собі величезний виховний потенціал, уміле використання якого дозволить здійснити комплексний вплив на формування особистості студента, його творчого мислення, уяви

Проте вивчення досвіду виховної роботи в педагогічних вузах України показує, що в них часто немає системності використання засобів української культури, зокрема декоративно-ужиткового мистецтва як основного чинника національно-патріотичного виховання та духовного становлення молоді людини. В більшості випадків спостерігається відсутність чіткого планування комплексного виховного впливу на особистість студента, недооцінюється застосування потенціалу українських народних звичаїв та обрядів, міфів, легенд, символів, недостатньо приділяється уваги формуванню практичних вмінь і навичок з творення виробів декоративно-ужиткового мистецтва.

Для покращення навчально-виховного процесу у вузах бракує літературних джерел мистецького, культурного та історичного спрямування, ґрунтовних посібників, підручників, методичних розробок з проблем розвитку декоративно-прикладного мистецтва, естетичного виховання студентської молоді. Недооцінюється значення факультативів, гурткових занять, виховних заходів, вечорів на національно-патріотичну тематику, проведення зустрічей з народними

умільцями, художниками, майстрами. Недостатньо уваги приділяється вихованій ролі екскурсій в історичні, етнографічні, краєзнавчі музеї, до центрів декоративно-ужиткового мистецтва України – таких як Косів та Опішня, на виставки майстрів народного мистецтва, етнографічні фестивалі.

Література

- 1. Антонович Є. А.** Декоративно-прикладне мистецтво: навч. посібник / Є. А. Антонович, Р.В. Захарчук-Чугай, М. Є. Станкевич. – Львів: Світ, 1993. – 272 с.
- 2. Бойко А. М.** Український рушник: засіб національного виховання і витвір народного декоративно-ужиткового мистецтва (на прикладі Полтавського вишиваного рушника) навч.-метод. посібник / А. Бойко, В. Титаренко :– Полтава: Верстка, 1998. – 72 с.
- 3. Гевко О. І.** Національно-патріотичне виховання студентів вищих педагогічних закладів засобами декоративно-ужиткового мистецтва: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.07 Гевко Оксана Іванівна. – К., 2003. – 98 с.
- 4. Єнтіс Л. С.** Формування у підлітків художньо-творчих інтересів засобами декоративно-прикладного мистецтва: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.05 / Єнтіс Любов Степанівна. – К., 1997. –192 с.

УДК 364-57-053.2-056.24

Федорова Н. В.

**БІЗНЕС-ПЛАН «РЕАБІЛІТАЦІЙНИЙ ЦЕНТР ДЛЯ
ДІТЕЙ-ІНВАЛІДІВ «ЯНГОЛЯТКО» З
ШОТЕРАПІЄЮ, КАНІСТЕРАПІЄЮ ТА ІНШИМИ
НЕТРАДИЦІЙНИМИ МЕТОДАМИ ЛІКУВАННЯ»**

Цим проектом я хочу донести до кожного з нас необхідність пам'ятати про людей, які потребують нашої допомоги.

Реєструється постійне зростання числа інвалідів у загальній структурі населення України. На даний момент чисельність інвалідів становить 2,71 млн. чоловік.

Красний Луч — місто обласного підпорядкування в Луганській області. До складу Краснолуцької міської ради входять 3 міста районного значення - Вахрушеве, Міусинськ, Петровське, 8 селищ міського типу, 5 сіл та 6 селищ.

За станом на 01.01.2011 р. дитяче населення складає 17060 осіб, з них 384 дитини – інваліда які потребують реабілітації.

Усвідомлення гіркого факту, що ваша дитина тяжкохвора і що це може бути назавжди, неймовірно важке і болісне. Інвалідність дитини - це не його покарання, це його особливий світ. І дуже часто цей світ виявляється багатше і глибше звичайного, нашого світу. Він теж бажає спілкуватися, грати, бути потрібним. Йому також, як і всім, потрібні друзі-товариші. Але в компанію здорових дітей його не приймають не діти! Діти приймаю і прекрасно знаходять спільну мову. Його не приймають батьки цих дітей.

І тоді мати хворої дитини змінює всю систему цінностей, працюючи над самооцінкою малюка, щоб він знав, йому є до чого прагнути і він може досягти всього,

чого забажає. І дитина, заражаючись оптимізмом найдорожчої людини, йде вперед! Сходинок за сходинок, крок за кроком він іде до мети. Він йде до мрії.

Для одного мрія - заговорити, для іншого-бігти, для третього-бачити! Такі прості мрії! Але такі складні у виконанні. Але мрії мають властивість збуватися, якщо в них вірити і працювати над їх виконанням. Інвалідність не вирок. Немає поділу на здорових і хворих. Є поділ на тих, хто мріє і у кого мрії немає. На працюючих над собою і байдужих, на сильних духом й слабких. Тільки такий розподіл має сенс. Бо прийде час, і все розставить на свої місця.

Наш центр допоможе Вам зустрітися з мрією вашої дитини!

Центр в умовах денного перебування надає оздоровчі та соціально-реабілітаційні заходи інвалідам Краснолуцького району на підставі індивідуальної програми реабілітації, в тому числі дітям-інвалідам до 18 років. Центр включає іпотерапію, каністерапію (терапія за допомогою собак), заняття у костюмі «Аделі», консультування лікарів (психолог, невролог, логопед), різноманітні підходи до розвитку дрібної моторики, ізотерапія (нестандартні методи малювання), різноманітні напрямки масажу та ЛФК.

Метою функціонування центру є надання реабілітаційних послуг дітям-інвалідам.

У Центрі реабілітації можна отримати наступні види послуг: іпотерапія, каністерапія (терапія за допомогою собак), кваліфіковане медичне консультування лікаря ЛФК, заняття лікувальною фізкультурою (ЛФК), формування програми соціально-медичної реабілітації лікаря невролога, кваліфіковане медичне консультування лікаря невролога, заняття у костюмі «Аделі», послуги юриста, послуги логопеда, послуги психолога,

психопрофілактичні роботи, кваліфіковане психологічне консультування, формування програми соціально-психологічної реабілітації, різноманітні напрямки масажу, глинотерапія (ліплення з глини, тіста), ізотерапія (малювання руками, ногами), заняття в ігровій кімнаті, кімната відпочинку, молитовна кімната, іпотерапія.

Заняття з іпотерапії показані при різній патології, у тому числі при захворюваннях нервової системи, психічних захворюваннях і станах (аутизм, хвороба Дауна, розумова відсталість легкого та помірного ступеня, затримка психічного розвитку), серцево-судинних захворюваннях, порушеннях слуху та зору, порушення постави, захворюваннях ендокринної системи.

Лікувальна верхова їзда сприяє активному розвитку моторики, освоєння складних рухів, поліпшенню координації, рівноваги, тренуванні вестибулярного апарату, забезпечує активізацію пізнавальної сфери і психіки людини. Переваги іпотерапії перед іншими видами лікувальної фізкультури полягає в тому, що ні один із спортивних снарядів не володіє можливістю викликати у клієнта різнопланову мотивацію до тренувань.

Каністерапія

Також використовується ще одна незвичайна методика реабілітації дітей-інвалідів - каністерапія (терапія за допомогою собак). Результати такого лікування не змушують довго чекати. У першу чергу «лікування собаками» допомагає «особливій» дитині впоратися з психологічними перешкодами: коли пацієнт бачить тварину, відразу забуває про свої страхи. В даному випадку бажання пограти з псом допомагає подолати психологічні бар'єри.

Лікувальна фізкультура

Застосування засобів фізичної культури з метою медичної реабілітації дозволяє знизити число і частоту

загострень хронічних захворювань, вселяє в дитину оптимізм, сприяє загальному розвитку дитини, покращує загальний стан організму, сприяє відновленню утрачених та порушених функцій. Заняття лікувальною фізкультурою проводяться у групі (3 дитини) і індивідуально, враховуючи стан дитини. Також на заняттях застосовуються ігри.

Послуги лікаря невролога

Завдання лікаря невролога - не пропустити можливу неврологічну хворобу, вчасно розкрити назріваючу проблему. Тому у нашому Центрі надається кваліфіковане медичне консультування лікаря невролога та формування індивідуальної програми соціально-медичної реабілітації.

Заняття у костюмі «Аделі»

Заняття в лікувальному костюмі використовується в реабілітації дітей-інвалідів з захворюваннями ДЦП, черепно-мозковими травмами, захворюваннями кістково-м'язової системи, сколіоз та інших захворювань, що потребують відновлення когнітивних і рухових функцій.

Лікувальний ефект костюма пов'язаний з тим, що при створенні навантаження на певні групи м'язів вони починають посилати в головний мозок імпульси, що активують клітини рухового центру.

Послуги юриста

У Центрі можна отримати консультування юриста та відповіді юридичних питання щодо дітей-інвалідів. Також надаються послуги оформлення юридичних документів.

Послуги логопеда

Завдання і зміст корекційно-розвиваючого навчання дітей плануються з урахуванням результатів їх логопедичного обстеження, що дозволяють виявити потенційні мовні і психологічні можливості дітей. Зміст кожного заняття включає декілька напрямів роботи. Виділяються наступні види логопедичних занять із

формування: словникового запасу, граматично правильного мовлення, зв'язного мовлення, звуковимови, розвитку фонематичного слуху і складової структури.

Послуги лікаря психолога

У дітей-інвалідів можуть виникнути різні психологічні проблеми, пов'язані з відхиленням в емоційно-вольовій сфері, поведінці, інтелекті. Емоційно-вольові порушення виявляються у підвищеній збудливості, надмірної чутливості, неспокої (або млявості), метушливості (або пасивності), безініціативності.

Різноманітні напрямки масажу

Величезне значення має масаж для дітей-інвалідів. Всі життєво важливі органи у таких дітей розвиваються неправильно, відбувається затримка фізичного і психічного розвитку, для їх реабілітації Центр використовує такі види масажу: загальний масаж (молодшого шкільного віку), масаж стопи і гомілки, масаж гомілковостопного суглоба (проксимального відділу стопи, області гомілковостопного суглоба та нижньої третини гомілки).

Глиноterapia (ліплення з глини, тіста)

Ліплення з глини, тіста розвиває моторику рук, допомагає осягати обсяг і форму предметів, для дітей уроки ліплення - в першу чергу, радість спілкування. Діти, які розсерджені, при роботі з глиною (тістом) можуть різними способами дати вихід своєму роздратуванню. Ті особи, які переживають почуття невпевненості і страху можуть знайти відчуття контролю та володіння собою завдяки роботі з глиною (тістом). Діти, які відчувають необхідність у поліпшенні самооцінки, отримують незвичайне відчуття Я в процесі використання глини (тіста).

Арт-терапия (нестандартні методи малювання)

За допомогою малювання діти, у яких не виходить налагодити контакт із зовнішнім світом, можуть виражати свої емоції, поліпшують координацію рук (а це гармонізує роботу мозку), розвивають спостережливість і фантазію. Заняття мистецтвом також дозволяє розслабитися, забути про всі свої хвороби. Адже під час мистецтва терапії бере участь як розум, так і тіло дитини.

Заняття в ігровій кімнаті

Заняття в ігровій кімнаті спрямовані на розвиток логічного мислення, творчої активності, мотивації цілеспрямованих дій, створення позитивного фону і настрою.

Кімната відпочинку

Батьки і діти можуть відвідати кімнату відпочинку у нашому Центрі. Вона призначена для занять втомившись після виснажливої дороги, відпочинку від суєти і для відновлення сил.

Молитовна кімната

Молитовна кімната призначена для надання духовної допомоги, де кожен болящий знайде собі духовну підтримку і допомогу, яка грає не останню роль у нашому житті. Богослужіння відбуватиметься один раз на тиждень.

Наш Центр має високу конкурентоспроможність оскільки:

Має великий спектр послуг; є одним з небагатьох, реабілітаційних центрів для дітей-інвалідів України з лікуванням іпотерапією, каністерапією, арт-терапією; має кваліфікованих фахівців по реабілітації; отримує додатковий прибуток за надання платних послуг (для людей без патології); лікування проводиться безкоштовно;

УДК 377. 091. 33 – 028. 22

Філінський А. Ю.

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ТВОРЧІЙ РЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТА

Актуальність статті зумовлюється тим, що сучасна освіта ставить у центрі уваги виховання людини, яка є творчо активною, особистості з розвиненим прагненням до творення, орієнтованої на вищі форми самореалізації. У цьому зв'язку виникає необхідність пошуку шляхів максимального розкриття особистісних якостей людини на основі врахування її індивідуальності. Від того, наскільки в процесі навчання студент зуміє розкрити свої здібності, відчутти свою значимість, буде залежати його педагогічна інтелектуальна культура. Іншими словами, практичне втілення сучасних тенденцій розвитку системи професійної освіти найбезпосереднішим чином пов'язане з ідеєю творчої самореалізації студентів.

Це можливо тільки тоді, коли студент займається не тільки своєю основною місією – підготовкою до своєї педагогічної діяльності, але й студентською творчою продуктивною роботою, оскільки досвід творчої самореалізації саме в цей відрізок студентського життя задає траєкторію майбутніх професійних і особистісних проявів фахівця.

Тим часом система навчання у ВНЗ спрямована на формування знань, умінь і навичок, а не на підготовку молодих людей до майбутнього життя, до майбутньої професійної діяльності. Таким чином, має місце протиріччя, яке у полягає тому, що навчання розглядають як підготовку до професійної творчої самореалізації, а не як здійснення цієї самореалізації вже в стінах університету.

Деякі українські і зарубіжні вчені і педагоги такі, як С. Вайнер, Г.Козлакова, М.Жалдак та інші активно впроваджують інформаційні технології у вищі навчальні

заклади України. Психологічні основи комп'ютерного навчання визначив Машбіц Ю.І., систему підготовки вчителя до їх використання у навчальному процесі запропонував і обґрунтував Жалдак М.І., а ідею "комп'ютерних навчальних середовищ" сформулював Пейперт С. Слід додати, що вплив комп'ютеризації навчання на творчу самореалізацію студентів не достатньо вивчений.

Мета нашого дослідження – аналіз ролі інформаційних технологій в творчій реалізації студента.

Наведемо визначення основних понять, якими оперуватимемо в ході нашого дослідження.

Самореалізація – одна з цілей педагогічного процесу, яка полягає в допомозі особистості здійснити свої позитивні можливості, розкрити задатки і здібності [2, с. 51].

Самореалізація в ієрархії потреб А. Х. Маслоу – вище бажання людини реалізувати свої здібності і таланти [1, с. 67].

Самореалізація людини – це реалізація внутрішнього потенціалу і здійснення життєвої місії.

Кожна людина є володарем унікальних здібностей і талантів. Це відома і непорушна істина. Але реальність полягає у тому, що далеко не всі мають можливість реалізувати свої можливості, розкрити свій творчий та інтелектуальний потенціал.

Інформатизація (лат. *informatio* – пояснення, викладення) – є одним із головних напрямів сучасної науково-технічної революції, на якому ґрунтується перехід від індустріального етапу розвитку суспільства до інформаційного [1,с.191]. Це процес перебудови життя суспільства на основі використання достовірного, вичерпного і своєчасного знання у всіх суспільно

значущих видах діяльності. Інформатизація охоплює три взаємопов'язаних процеси:

а) медіатизацію (лат. *mediatus*) – посередник) – удосконалення засобів збирання, збереження і поширення інформації;

б) комп'ютеризацію – удосконалення засобів пошуку та оброблення інформації;

в) інтелектуалізацію – розвиток здібностей, сприйняття і продукування інформації, тобто підвищення інтелектуального потенціалу суспільства, в т. ч. використання засобів штучного інтелекту [1, с. 191].

Однією із найістотніших складових інформатизації вищих навчальних закладів є інформатизація навчального процесу – створення, впровадження та розвиток комп'ютерно орієнтованого освітнього середовища на основі інформаційних систем, мереж, ресурсів і технологій. Головною її метою є підготовка фахівця до повноцінного життя і діяльності в умовах інформаційного суспільства, комплексна перебудова педагогічного процесу, підвищення його якості та ефективності [1, с. 192].

Тобто, маючи можливість самостійно працювати, за допомогою сучасних інформаційних технологій, студент може реалізувати свій творчий потенціал, діяти не за шаблоном або вказівкою викладача, а самостійно здійснювати пошук, розширювати свій світогляд без меж.

Усе це сприяє удосконаленню інформаційної культури студентів, здійсненню рівневої та профільної диференціації навчально-виховного процесу з метою розвитку нахилів і здібностей студентів, задоволення їхніх запитів і потреб, розкриття творчого потенціалу; удосконаленню управління освітою; підвищенню ефективності наукових досліджень.

Для інформаційного забезпечення педагогічного процесу кожен викладач і студент повинні мати доступ до практично необмеженого обсягу інформації і її аналітичного оброблення, можливості для безпосереднього включення в інформаційну культуру суспільства.

Впровадження в навчальний процес інформаційних технологій супроводжується збільшенням обсягів самостійної роботи студентів, що потребує постійної підтримки навчального процесу з боку викладачів. Важлива роль належить консультаціям, які ускладнюються з погляду дидактичних цілей: вони зберігаються як самостійні форми організації навчального процесу і водночас є елементами інших форм навчальної діяльності (лекції, практики, семінари, лабораторні практикуми) [1, с.194].

З використанням інформаційних технологій можливості організації самостійної роботи студентів розширюються. Самостійна робота з дослідницькою і навчальною літературою на паперових носіях зберігається як важлива ланка самостійної роботи студентів загалом, але її основу тепер становить самостійна робота з навчальними програмами, тестуючими системами, інформаційними базами даних.

Інформатизація є дуже ефективною в процесі самореалізації. Сучасні інформаційні технології окреслюють новий спектр проблем, пов'язаних з розвитком і використанням інтелектуальних можливостей особистості. Постіндустріальна епоха пред'являє якісно нові вимоги до інтелектуального потенціалу людини, що передбачає зміни в системі освіти і розумового виховання.

Упровадження в навчальний процес у вищій школі нових інформаційних технологій є об'єктивним процесом розвитку освіти. Однак вони не повинні

використовуватися педагогами бездумно, оскільки жодну з технологій не можна вважати універсальною.

Отже, на сучасному етапі освітній процес вимагає від студентів творчо підходити до виконання теоретичних і практичних завдань. Саме наявність інформаційних технологій дає можливість сучасному студенту нестандартно виконувати завдання, розширювати можливості свого пошуку, швидко та якісно виконувати завдання, реалізуючи свої творчі можливості. Впровадження інформаційних технологій – це велике майбутнє української науки та освіти.

В подальшому планується більш ретельне вивчення даного питання.

Література

1. Кантор И.М. Понятийно – терминологическая система педагогики: логико-методологические проблемы / Кантор И.М. – М.:Педагогика, 1980.- 158с. **2. Словарь** понятий и терминов по образованию и педагогике. [за ред. В.Полонсокого] – М. : 2000. – 368с. **3. Фіцула М.М.** Педагогіка вищої школи : [навчальний посібник] / Фіцула М.М. – К.: «Академвидав», 2006. – 456с.

УДК 377.015.31:7.01(477)

Фоменко М. О.

ВПЛИВ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА НА ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ

Актуальність теми. Сьогодні не можна залишити поза увагою те, що у світі зростає роль особистості. Людина вважається основною цінністю прогресивного суспільства, а турбота про неї – показником рівня розвитку

його свідомості. Саме тому проблема творчого розвитку особистості а надто творчого мислення в сучасному світі стоїть гостро. Кожна цивілізована країна або та, яка хоче бути цивілізованою, дбає про творчий потенціал суспільства загалом і кожної людини зокрема.

Україна перебуває на шляху становлення, потребує освічених громадян, креативних особистостей, здатних творчо підходити до вирішення будь-яких проблем.

Людина, яка здатна генерувати ідеї, використовувати знання й уміння в нових ситуаціях, комфортно почувається в нестабільних соціальних умовах - швидше знаходить своє місце в суспільстві.

Основний виклад. Українське мистецтво є специфічною формою суспільної свідомості та людської діяльності, що робить його дієвим засобом виховання молодого покоління у державі, а також чинником позитивного впливу на людину протягом життя. Відображення дійсності в художніх образах, що й представляють різновиди мистецтва, постає найважливішим засобом естетичного освоєння світу. Нерозривна єдність українського мистецтва з мораллю, релігією, політикою, наукою, філософією сприяє застосуванню його з метою соціального становлення особистості. Такий життєдайний потенціал актуалізує використання українського мистецтва щодо створення умов для ефективного соціального функціонування української особистості та українського суспільства. Через мистецтво засвоюються соціальні цінності на рівнях людства, етносу, нації, регіону, формуються соціальні якості особистості, мотивується власна активність особистості.

Розвиток творчого мислення має важливе значення для всебічного розвитку особистості.

Особливим засобом формування творчого мислення є мистецтво: література, музика, скульптура, народна творчість, живопис.

Мистецтво може стати однією з основних ланок у становленні творчого мислення особистості. Саме воно відкриває нам чарівний світ почуттів людини, що прагне в барвах, лініях, кольорі, у звуках, інтонаціях, темпі; у виразних, зворушливих висловах поділитись своїми переживаннями, хвилюваннями, радостями, захопленнями від почутого, побаченого, пережитого в реальному житті.

Світ мистецтва безмежний. Пізнавати його ми будемо не день, не рік, а все життя. Зорові образи, створені мистецтвом, легко запам'ятовуються й залишаються в пам'яті надовго. Вони збагачують емоційний світ, учать яскравіше сприймати навколишнє життя.

Особливе значення для розвитку творчого мислення має відвідування художніх музеїв, творчих майстерень художників, перегляд кінофільмів про видатних митців.

Знайомлячись з живописом людина у першу чергу вивчає і пізнає світ картинки, а він завжди дає певну навчальну інформацію; історичні факти, життя дітей і дорослих в минулому і в наш час, опис природи, її явищ, образи людей які жили колись чи живуть тепер.

У часі розгляду та аналізу творів мистецтва у людей виникає певний емоційний стан, переживання, від якого розгортаються і певні почуття: любові до рідного краю, радості, гордість за героїчне минуле свого народу.

Споглядання творів мистецтва викликає певну естетичну насолоду, дає радість, задоволення, розвиває почуття краси, підвищує художню культуру. Часто ми бачимо зразки, фото чи репродукції різних творів живопису, скульптури, архітектури, графіки та декоративного мистецтва. Це дуже сприяє виробленню естетичного смаку. Найчастіше ми маємо можливість

обговорювати та аналізувати твори живопису. Справді, сила естетичного впливу на людину – велика. Людина сама не збагнувши цього піддається впливу мистецтва, яке діє на неї двома джерелами: художнім словом і живописним образом тобто формою, кольором.

Скульптура сприяє розвитку зорового сприйняття, пам'яті, творчого мислення. Скульптура також як і інші види зображувальної діяльності, формує естетичний смак, розвиває почуття прекрасного, вміння розуміти прекрасне у всьому його різноманітті.

«...В родині зображувальних мистецтв ліплення грає ту ж саму роль, як і арифметика в математичних науках. Це абетка уявлень о предметі. Це перше читання, переказ предмета. В малюванні предмет зображується відносно. Через перспективу часто зменшується, а іноді і зовсім втрачається справжність властивостей предмета, головний його зміст... Правильне співвідношення частин, відмінність головного від другорядного – тіла від приставних частин – все це ясно передається при зображенні предмета за допомогою ліпки»[3. С. 196]

Великий естетичний вплив мають твори декоративного мистецтва. Краса вишивок, візерунки різьби, барвистість народного розпису, філігранна техніка писанкових орнаментів – невичерпне джерело насолоди.

Ознайомлення з таким видом народних художніх ремесел, як писанкарство починається з порівняння і зіставлення його з іншими видами (вишивання, ткацтво, килимарство, різьба по дереву, гончарство) які сягають своїм корінням у глибину віків і характеризують духовний світ стародавнього й сучасного населення України.

Ознайомлення з творами образотворчого мистецтва сприяє:

- творчій спрямованості особистості, усвідомленню нею значення передусім творчих, гуманітарних потреб,

мотивів, цілей як провідне у її розвитку та життєдіяльності;

- розвитку творчих рис, характеру, а саме цілеспрямованості, ініціативності, допитливості, самостійності, вимогливості, винахідливості, оригінальності, працелюбності, відповідальності тощо;

- творчій самосвідомості, що виявляється у самопізнанні та адекватній самооцінці, самоорганізації, самореалізації, самовдосконаленні;

- розвитку творчих якостей інтелекту – логічного, діалектичного та цілісного сприйняття дійсності, спостережливості дослідника, творчої уяви і фантазії, уваги і пам'яті;

- постійному зростанню потенціалу творчої діяльності – бажання систематично здобувати нові знання у певній галузі, вмінню творчо їх використовувати, експериментувати, досліджувати;

- формуванню психічних якостей творчої особистості, її темпераменту, властивостей нервової системи;

- вихованню здатності до творчого спілкування з діячами науки, техніки, культури, мистецтва, вміти вести діалог.

Мистецтво – це цілісна система формування світогляду народу, оскільки вона є засобом сприяння розвитку творчих основ та гуманістичної сутності в індивіді.

Висновок. В умовах національного і державного самовизначення зростає роль мистецтва в житті інтелігенції. Студентство, як модель інтелігенції, має певні підстави та характеристики для визначення життєвих пріоритетів. Саме завдяки мистецтву молодь самореалізується та набуває високого соціального престижу. Адже студентське середовище є благодатним

грунтом, взаємодія в якому завершується соціально-культурним формуванням. Мистецтво – засіб просвітництва (передача досвіду, фактів) і освіти (передача навичок мислення, узагальнення системи поглядів). Воно виступає "книгою життя", яку читають навіть ті, хто не любить інших підручників.

Л.М. Мосол казав: «Мистецтво – це своєрідний камертон цивілізації, універсальний спосіб мислення, здатний формувати не просто людину розуму, а людину духовну».

Література

1. Алёхин А. Д. Изобразительное искусство. М., Просвещение –1984. –61-103 с. **2. Бех Т. Д.** Психологічні умови ефективності виховної дії//Радянська школа. 1992, № 1 –с.41-46.**3. Гинцбург И.** воспоминания, статьи, письма. М., Просвещение –1969. –196 с.**4. Горленко В. Ф., Наумко В. І.** Народні знання і світоглядні уявлення українців. К., Рад. Школа. –1991. –№ 1. –29 с.

УДК 377.015.31:704

Чорнощоква Ю. Г.

ВПЛИВ ІКОНОПИСНОГО МИСТЕЦТВА НА ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ

Актуальність нашого дослідження полягає в тому, що проблема розвитку іконописного мистецтва займає важливе місце у формуванні художньо-естетичного мислення студентів. Сьогодні, відроджуючи духовні цінності – як національні, так і загальнолюдські, – ми не

повинні забувати про становлення кращих традицій власної духовної культури. Тому особливо актуальними для дослідження є такі прояви української духовної культури, в яких вона з рівня провінційності виходить на рівень кращих світових досягнень.

Сучасне іконописне мистецтво має досить багато дискусійних проблем як теоретичного так і практичного характеру. Немає єдиного розуміння багатьох мистецтвознавчих понять, а також подальшого розвитку іконописного мистецтва, яке повинне знайти своє гідне місце у національному і світовому контексті. Його впливу на художньо-естетичне, духовне мислення молоді. Важливу проблему стану українського церковного мистецтва і своє розуміння й бачення згаданого висловили знані в Україні фахівці, авторитетні спеціалісти з цієї ділянки української культури – теоретики і практики: О.В.Храпачов, С.І.Брянчанінов, Б.Михайлів, М.Бердяєв, С.Гординський, В.А.Овсійчук, Д.П.Кравич, О.Зінон та інші.

За справедливим твердженням Д.В.Степовика, що іконописне мистецтво у великому ряді з іншими видами мистецтва має великі резерви для свого подальшого розвитку і зберігало надалі властиву йому творчу ініціативність, духовність і енергетику.[2, с. 18].

Дискусія охопила різні сторони уявлень про іконописне мистецтво, про диференціацію між авторським, традиційним і сучасним, про механізми впливу на розвиток іконописного мистецтва, про його зв'язку з суспільством.[1, с. 56]

Ікони та іконопис представляють собою дивовижне поєднання найвищого з мистецтв – живопису із релігійними сюжетами, зображеннями Ісуса Христа, Богоматері, ангелів та святих.

Однак у світі прогресують теми про нечувані раніше молодіжні проблеми - про переповненості різними комплексами, про зростання агресивності і депресій, про комп'ютеризацію свідомості і всього світосприйняття, про підміну реального світу, в якому набридло все, світом віртуальним, про переважний вплив реклами і на інтелект, і на моральну сферу, про формування "психології натовпу", коли неприпустимо бути немодним, не як всі, про алкогольної або наркотичної залежності, починається у все більш ранньому віці (що прикривається поняттями "слабоалкогольні напої" та "легкі наркотики"), про елементарне невміння спілкуватися, вибудовувати в мові причинно-наслідкові і інші логічні зв'язки і доносити їх до співрозмовника і ще менше вміння вислухати іншого, зрозуміти і відповісти на чужу позицію аргументовано і без образи.

Щоб цього позбутись треба розвивати молодь з точки зору естетики спираючись на мистецтво іконопису. Перші ікони стали з'являтися на самих початках виникнення християнства, коли християни ще перебували у підпіллі шифруючись від римської влади. Але і в ті далекі небезпечні часи серед молодих новонавернених християн було чимало талановитих творчих людей, яким треба було кудись спрямувати свій такий кипучий творчий потенціал. І вони спрямували його не куди не будь, а на творчість. Цей приклад може спонукати нашу молодь естетично мислити. Саме ця проблема може бути розкрита через такі особливості: оригінальність і незвичність висловлюваних ідей, прагнення до інтелектуальної новизни у вирішенні завдання (проблеми), здатність бачити предмет (можливості його використання) під новим кутом зору і продукувати ідеї у невизначеній ситуації (тобто за відсутності передумов для формування нових ідей). Завдячуючи цим властивостям, реалізується

прогностично-перетворювальна функція інтелекту, здійснюється творча діяльність молоді у різних сферах їх професійних і непрофесійних інтересів.

З процесу мислення розпочинається будь-яка цілеспрямована, творча робота. В процесі сприйняття і зображення творів іконописного мистецтва у свідомості студента з'являються нові комбінації думок, образів, почуттів. Художньо-творча діяльність студентів відрізняється тим, що мислення здійснюється у формі оперування художніми образами. Створення художнього образу в свідомості студента залежить від його здібності до абстрагування – послідовності таких мисленневих операцій і дій, як аналіз, синтез, абстракція і узагальнення [10, 5].

Важливим елементом активізації творчого, художньо-естетичного мислення студентів можуть стати розроблення різних проектів на духовну тематику. Ця тема актуальна в наш час, і зацікавивши молодь різними проблемами цієї теми, можна виявити в них потенційний духовний талант до як естетичного, так і художнього мистецтва. Аналізувати надані проекти, можна за такими параметрами і показниками, як: новизна, необхідність, можливість реалізації (реальна і потенційна), результативність (прогнозована зміна кількісних і якісних показників, іміджу організації, тощо), економічність (не передбачає додаткових коштів, а передбачає значне, незначне фінансування) тощо. Такий підхід до організації розвитку естетичного процесу у молоді сприяє, по-перше, формуванню у слухачів вміння всебічно оцінювати продукт індивідуальної чи колективної творчості, а по-друге, стимулює прояв ними системності, гнучкості і нестандартності мислення. Останнє може виявитися у відмові від традиційних шляхів вирішення проблеми,

знаходженні нових засобів досягнення поставленої мети, які згодом можуть втілитися у його виробничій діяльності.

Не підлягає сумніву, що іконописне мистецтво було і є одним з найвпливовіших мистецтв у формуванні загальнолюдських і національних цінностей людини, духовного та художньо-естетичного мислення. Саме в іконописному мистецтві з винятковою переконливістю засвідчена присутність незнищеності ідеї національної єдності, національної духовності ідентичності, незвичайної творчості, національної сутності: в почуттях, обрядах, звичаях. Цьому служить особливість архітектонічної конструктивності нашого гармонійного малярства, його символічність, притаманна рідній землі гармонійна барвистість та образна ідентичність з етнічним оточенням.

Таким чином, на основі нашого дослідження архівних джерел, історія мистецтва, поглядів сучасних дослідників, фахівців та іншого наукового матеріалу ми впевнено можемо стверджувати, що іконописне мистецтво має великий вплив на формування духовного, художньо-естетичного мислення молоді та має велику стратегічну мету: на основі іконописного мистецтва відродити духовність громадян, суспільства і національну незалежність держави.

Література

1. **Степовик Д.В.** Іконологія й іконографія. – Івано-Франківськ, 2003 . – 460с.;
2. **Українська ікона.** Іконотворчий досвід діаспори. – К.: Балтія Друк, 2003. – 567с.;
3. **Рудницька О.П.** Українське мистецтво у полікультурному просторі.: Навч. посіб. – К.: 2000. – 208 с.

Яригіна В. Р.

**РЕАЛІЗАЦІЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ, НАВИЧОК
В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ
МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ**

“... Тут їли різніі потрави
І все з полив’яних мисок,
І самі гарніі приправи
З нових кленових тарілок:...”

І. Котляревський.
Енеїда

Наша культурна спадщина -це не тільки література, мистецтво, мова, але й прості речі, звичайність і повсякденність яких нерідко знижують нашу до них увагу і повагу. І дарма!

“Скажи мені, що ти їси...” Так, саме так. Національна кухня - свого роду “візитна картка” народу, менш офіційна, ніж герб чи прапор, але більш демокритична, більш доступна, зрозуміла всім і кожному.

Український народ володіє безцінною спадщиною і великим потенціалом у сфері національної побутової культури, а його досягнення у галузі системи харчування визнані в усьому світі.

Мистецтво приготування їжі – кулінарія - є одним із найдревніших. В далекі доісторичні часи приготування їжі носило примітивний характер. Люди інтенсивно вибирали ті чи інші продукти, особливо не турбуючись про їхню корисність для організму. Але, оволодівши вогнем, навчившись вирощувати злаки, розводити скотарство, робити глиняний посуд, людина більше і більше

урізноманітнювала свою їжу й винаходжувала різні способи її приготування.

Мені хочеться більше привернути вашу увагу національній кухні, яка створювалася протягом багатьох віків, змінювалася й удосконалювалася, з'являлися тисячі кулінарних рецептів. Національна українська кухня є невід'ємною частиною етнографії та культури.

Носієм творчих здібностей і навичок в моїй професії є кухар. Це цікава і прекрасна професія. Кухар може без будь-яких зусиль і питань організувати і підготувати вечір або урочисту подію. Він знає товарну характеристику продуктів, особливості обробки овочів, м'яса, риби. Вільно володіє технологією приготування страв, як простих, так і складних, бенкетних або фірмових.

Кухар - це в першу чергу творець. Творець прекрасного, смачного, привабливого.

Він - винахідник. Який все життя перебуває в пошуку для того, щоб творити.

Щоб стати кухарем необхідно мати гарний смак, творчу натуру.

Україна славиться своєю національною кухнею, яка створювалася протягом сторіч, вона багата на традиції, вирізняється розмаїттям страв.

Народна кухня - це така ж культурна спадщина українського народу, як мова, література, мистецтво, це неоціненний здобуток, яким можна пишатися, який не слід забувати. Українська кухня складалася протягом віків і з давніх часів відзначалася різноманітністю страв, високими смаковими та поживними якостями. Наш народ любить і готує страви української національної кухні, чимало з яких зажили світової слави. Важка, але одночасно цікава професія кухаря, вона приносить людині велике моральне задоволення.

Кухар вміє і знає, як працювати на технологічному обладнанні. Без проблем складає меню, калькуляцію і технологічні картки. Знає правила і умови зберігання продуктів і страв. Вміє готувати та оформляти їх. Завжди працює з наснагою і любов'ю. Перетворює звичайні продукти на шедеври кулінарії.

Різновидністю професії кухаря є кондитер. Ця професія складна і потребує не лише естетичного смаку та художніх здібностей від робітника, але й багатьох знань та вмінь. Кондитер - це професія, яка передбачає як ручну, так і механізовану роботу за допомогою автоматичних приладів та устаткування: маслорізки, блендера, ножів, конвекційної шафи тощо. Проводить дуже багато різноманітних операцій: фільтрацію, вимірювання, виготовлення тіста, оздоблення напівфабрикатів, випікання, тощо.

Фантазія і художній смак кондитера проявляються у його творчості. Професія кондитера - широка та змістова, праця кропітка і важка, яка потребує багато зусиль, напруження, натхнення, творчого пошуку.

У процесі навчання обдаровані студенти опановують мистецтво карвінгу, кращі творчі роботи можна побачити на виставках.

Працювати кондитером може не кожний. Ця професія вимагає від працівника певних індивідуально-психологічних якостей. Кондитер повинен мати хороший невербальний інтелект, високий рівень оперативної пам'яті, концентрації та стабільності, уваги, вміння переключати та розподіляти увагу, мати розвинуте наочно-дійове та просторове мислення.

Хочу вас запевнити, що будь-який кухар повинен мати стійкий інтерес до художньої діяльності, здібності до професій типу "людина-художній образ": добре ліпити, малювати, розвинуту творчу уяву. У нього повинна бути

розвинена м'язова та температурна чутливість, хороший нюх, слух, смак, правильне відчуття кольору, хороша зорова та моторна координація, високий ступінь координації рухів рук.

В сучасному обслуговуванні харчування існує дуже багато підприємств такого типу - кафе-кондитерська, кафе-морозиво, але особливої уваги слід надати дитячим кафе. Ось саме в них і можна реалізувати творчі здібності. Існує безліч блюд, які готуються за мотивами українських казок. Саме кухар-професіонал повинен вміти приготувати і салати, і перші, і другі, і солодкі страви. Роботу кондитера можна порівняти з роботою художника. І це дійсно так. З рук майстра-кондитера виходять справжні творіння мистецтва, які приносять насолоду людям. Тільки художник має справу з фарбами, скульптор - з глиною, гіпсом, мрамуром, а в кондитера матеріал особливий: мука, цукор, шоколад і горіхи, яйця та вершки.

Література

1. Ю.М. Новоженев "Професія - кухар" Москва Економіка, 2010. 2. Олекса Воропай "Звичаї нашого народу" "Оберіг" Київ, 2008. 3. Л.М. Безусенко "Українська національна кухня" Д.: Сталкер, 2001.

Відомості про авторів

1. **Антонюк І. С.** – студент спеціальності «Обслуговування комп’ютерних систем і мереж». ДВНЗ «Луганський коледж будівництва, економіки та права»
Науковий керівник – **Ситник М. В.**
2. **Безюльова Д. О.** - студентка спеціальності «Декоратор вітрин». ВП «Коледж технологій та дизайну ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – майстер виробничого навчання **Бойко О. О.**
3. **Богомазова Г. В.** - студентка спеціальності «Дизайн (художник-конструктор)». ВП «Коледж технологій та дизайну ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач спеціальних дисциплін **Дроздова О. О.**
4. **Браговська К. С.** – студентка спеціальності «Дизайн (художник-конструктор)». ВП «Коледж технологій та дизайну ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач спеціальних дисциплін **Дроздова О. О.**
5. **Бурба О. М.** – студентка спеціальності «Дизайн» (графічний дизайн). ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач спеціальних дисциплін **Дунець Н. В.**
6. **Ветух О. С.** – студентка спеціальності «Дизайн» (дизайн одягу). ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач спеціальних дисциплін **Гуральчук Т. А.**

7. **Гармізе С. С.** – студентка спеціальності «Режисер видовишно-театралізованих заходів». Коледж Луганської державної академії культури і мистецтв. Науковий керівник – викладач циклової комісії театрального мистецтва відділення культури коледжу **ЛДАКМ Булгакова К. М.**
8. **Гонтарук А. С.** - студентка спеціальності «Дизайн» (дизайн одягу). ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач спеціальних дисциплін **Козирєва О. М.**
9. **Гончаренко Т. Ю.** - студентка спеціальності 5.01010401 «Професійна освіта». Первомайський індустріально-педагогічний технікум.
Науковий керівник – **Гамалій С.О.**
10. **Демаш П. Ю.** – студентка спеціальності «Дизайн» (графічний дизайн). ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач комп'ютерних дисциплін **Вівденко І. О.**
11. **Дмитрієва Я.В.** – студентка спеціальності «Початкова освіта». ВП «Стахановський педагогічний коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач **Якіменко І. Л.**
12. **Домишева Д. А.** - студентка спеціальності «Економіка підприємства». ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач гуманітарних дисциплін **Бічева К. А.**

13. **Дукіна Е. Е.** – студентка спеціальності «Дизайн» (графічний дизайн). ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач комп'ютерних дисциплін **Віddenко І. О.**
14. **Іванюк С. О.** – студент спеціальності «Дизайн» (графічний дизайн). ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач спеціальних дисциплін **Старанко Т. А.**
15. **Катіна А. І.** – студентка спеціальності «Соціальна педагогіка». ВП «Стахановський педагогічний коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач філології **Останькович А. В.**
16. **Кириченко А. В.** – студентка спеціальності «Дизайн» (дизайн одягу). ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач **Кожухова З. В.**
17. **Ковтун А. М.** - студентка спеціальності «Перукарське мистецтво та декоративна косметика». ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач спеціальних дисциплін **Гуральчук Т. А.**
18. **Козирєва Г. О.** – студентка спеціальності «Дизайн» (графічний дизайн). ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач спеціальних дисциплін **Сердюк С. М.**

19. **Кохонов Ю.** – студент спеціальності «Технік-технолог». Луганський державний коледж економіки і торгівлі
Наукові керівники – викладачі спеціальних дисциплін **Шпакевич Н. А., Пушкарьова О. В.**
20. **Кравченко О. М.** – студентка спеціальності «Філологія. Англійська мова і література». Стахановський факультет ЛНУ імені Тараса Шевченка.
Науковий керівник – кандидат педагогічних наук **Карєва О. С.**
21. **Крайнюкова І. С.** – студентка спеціальності «Розробка програмного забезпечення». Алчевський індустріальний технікум ДонДТУ
Науковий керівник – **Романчук Л. І.**
22. **Куропятник О. Е.** – студент спеціальності «Дизайн (художник-конструктор)». ВП «Коледж технологій та дизайну ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – майстер виробничого навчання **Опренко Л. С.**
23. **Кучеренко М. В.** – студентка спеціальності «Початкова освіта». ВП «Стахановський педагогічний коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач **Пономаренко А. Д.**
24. **Кучерук С. Ю.** – студентка спеціальності «Дизайн (графічний дизайн)». ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач спеціальних дисциплін **Сердюк С. М.**

25. **Левицький Н. О.** – студент спеціальності «Професійна освіта». Первомайський індустріально-педагогічний технікум
Науковий керівник – **Крутибич В. В.**
26. **Літвінова В. В.** – студентка спеціальності «Економіка підприємства». ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач, кандидат технічних наук **Черепакіна Р. З.**
27. **Малікова А. А.** – студентка спеціальності «Дизайн» (графічний дизайн). ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач спеціальних дисциплін **Каменська Т. Д.**
28. **Мезінова С. С.** – студентка спеціальності «Бухгалтерський облік». ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач економічних дисциплін **Дімитрова Л. О.**
29. **Мерега А. Ю.** – студентка спеціальності «Економіка підприємства». Індустріальний технікум Донбаського державного технічного університету.
Науковий керівник – викладач економічних дисциплін **Горбаньова В. О.**
30. **Моськін Д. А.** – студент спеціальності «Професійна освіта». Первомайський індустріально-педагогічний технікум
Науковий керівник – **Жура О. А.**
31. **Норець А. В.** – студентка спеціальності «Дизайн» (графічний дизайн). ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач гуманітарних дисциплін **Радіонова Є. В.**

32. **Подгорна Л. С.** – студентка спеціальності «Початкова освіта». ВП «Стахановський педагогічний коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач, кандидат педагогічних наук **Карєва О. С.**
33. **Потоцька Я. В.** – студентка спеціальності «Соціальна педагогіка». ВП «Стахановський педагогічний коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач філології **Останькович А. В.**
34. **Пугач А. І.** – студентка спеціальності «Соціальна педагогіка». ВП «Стахановський педагогічний коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач філології **Останькович А. В.**
35. **Ракіян А. О.** – студентка спеціальності «Дизайн» (графічний дизайн). ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач гуманітарних дисциплін **Лихачова К. М.**
36. **Сайко А. М.** – студент спеціальності «Професійна освіта». Первомайський індустріально-педагогічний технікум
Науковий керівник – **Сусліна М. С.**
37. **Сердюк С. В.** – студент групи РП-09-1/9. Алчевський індустріальний технікум ДонДТУ
Науковий керівник – викладач суспільних дисциплін **Розсошних Т. В.**

38. **Скрипник Я. О.** – студент спеціальності «Монтаж і експлуатація електроустаткування підприємств і цивільних споруд». Індустріальний технікум Донбаського державного технічного університету.
Науковий керівник – викладач філологічних дисциплін **Кайнара С. Ю.**
39. **Смірнов І. Ю.** – студент спеціальності «Обслуговування комп'ютерних систем і мереж». ДВНЗ «Луганський коледж будівництва, економіки та права»
Науковий керівник – **Плясуля І. В.**
40. **Сосіна Т. В.** – студентка спеціальності «Початкова освіта». ВП «Стахановський педагогічний коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач **Пономаренко А. Д.**
41. **Телешев А. О.** – студент спеціальності «Розробка програмного забезпечення». Індустріальний технікум Донбаського державного технічного університету.
Науковий керівник – викладач комп'ютерних дисциплін **Гапонова Л. В.**
42. **Тутка І. В.** – студентка групи ХДК 43-09-10 ВП «Коледж технологій та дизайну ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – магістр образотворчого мистецтва, член молодіжного об'єднання Національного союзу художників України
Пархоменко К. О.

43. **Устіненков С. О.** – студент спеціальності «Дизайн» (графічний дизайн). ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач спеціальних дисциплін **Камінська А. В.**
44. **Федорова Н. В.** – студентка спеціальності «Економіка підприємства». Краснолуцький приладобудівний технікум.
Науковий керівник – **Конторська Л. В.**
45. **Філінський А. Ю.** – студент спеціальності «Соціальна педагогіка». ВП «Стахановський педагогічний коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач філології **Останькович А. В.**
46. **Фоменко М. О.** – студентка спеціальності «Туристичне обслуговування». ВП «Коледж технологій та дизайну ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – **Компониєць С. М.**
47. **Чорнощоківа Ю. Г.** - студентка спеціальності «Дизайн» (графічний дизайн). ВП «Брянківський коледж ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Науковий керівник – викладач спеціальних дисциплін **Камінська А.В.**
48. **Яригіна В. Р.** – студентка Луганського державного коледжу економіки і торгівлі
Науковий керівник – **Хмелева В. А.**

Творча самореалізація майбутніх фахівців

До уваги читачів представлені матеріали регіональної студентської науково-практичної конференції «Творча самореалізація майбутніх фахівців», що вперше проводилась у ВП «БК ЛНУ імені Тараса Шевченка». Збірник містить кращі студентські наукові статті, що написані під керівництвом викладачів технікумів і коледжів Луганської області.

Проблема розвитку творчої особистості набуває в системі освіти пріоритетного значення. Сучасний фахівець повинен бути творчою особистістю, уміти ставити перед собою проблему, вирішувати її, виявляти ініціативність, вдосконалювати отримані знання. Прагнення до самовдосконалення, до розвитку своїх інтелектуальних і творчих здібностей дає можливість бути конкурентоспроможним і реалізуватись у своїй професійній галузі.

Матеріали надруковані мовою оригіналу. Збірник призначений для студентів, викладачів вищих навчальних закладів, учителів шкіл, професійних ліцеїв, широкого кола читачів – для всіх, хто цікавиться питаннями активізації творчої діяльності.

Ключові слова: творчість, культура, мистецтво, художньо-образотворча діяльність, професійна компетентність, творчій процес, творча особистість, самореалізація, творчі можливості

Творческая самореализация будущих специалистов

Вниманию читателей представлены материалы региональной студенческой научно-практической конференции «Творческая самореализация будущих специалистов», которая впервые проводилась в ОП «БК ЛНУ имени Тараса Шевченко». Сборник содержит лучшие студенческие научные статьи, написанные под руководством преподавателей техникумов и колледжей Луганской области.

Проблема развития творческой личности приобретает в системе образования приоритетное значение. Современный специалист должен быть творческой личностью, уметь ставить перед собой проблему, решать ее, проявлять инициативность, совершенствовать полученные знания. Стремление к самосовершенствованию, к развитию своих интеллектуальных и творческих способностей дает возможность быть конкурентоспособным и реализоваться в своей профессиональной сфере.

Материалы напечатаны на языке оригинала. Сборник предназначен для студентов, преподавателей высших учебных заведений, учителей школ, профессиональных лицеев, широкого круга читателей – для всех, кто интересуется вопросами активизации творческой деятельности.

Ключевые слова: творчество, культура, искусство, художественно-изобразительная деятельность, профессиональная компетентность, творческий процесс, творческая личность, самореализация, творческие возможности.

Creative self-realization of future professionals

To our readers submitted materials of the regional student research conference “Creative self-realization of future professionals”, which was first held in a separate unit "BC LNU Taras Shevchenko". The collected articles contains the best student research papers, written under the supervising of the Bryanka college teachers and teachers of the colleges of Luhansk region.

The problem of the creative person gets in education a priority. Modern person must be creative, to be able to set the problem, solve it, to show initiative, to improve their knowledge. The desire for self-improvement, to develop their intellectual and creative abilities gives the opportunity to be competitive and to be realized in the professional sphere.

Printed materials are in the original language. The collected articles may be useful for students, academics, teachers, schools, vocational schools, a wide range of readers, for all who are interested in enhancing creativity.

Key words: creative work, culture, art, creative process, creative person, self-realization, creative abilities, professional competence

Наукове видання

ТВОРЧА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

*Матеріали регіональної студентської
науково-практичної конференції*

3 квітня 2013 р.,
м. Брянка

Відповідальний за випуск:
завідувач навчально-методичного відділу
ВП «БК ЛНУ імені Тараса Шевченка»
Н. В. Кореняк

Здано до склад. 28.01.2013 р. Підп. до друку 28.02.2013 р.
Формат 60x84 1/16. Папір офсет. Гарнітура Times New Roman.
Друк ризографічний. Ум. друк. арк. 14.88. Наклад 100 прим. Зам. № 44.

Видавець і виготовлювач
Видавництво Державного закладу
«Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»
вул. Оборонна, 2, м. Луганськ, 91011. т/ф: (0642) 58-03-20.
e-mail: alma-mater@list.ru
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК 3459 від 09.04.2009 р.